II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2020/1336,

25. september 2020,

millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased tollimaksud Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate polüvinüülalkoholide impordi suhtes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ([1]) (edaspidi „alusmäärus“), eriti selle artikli 9 lõiget 4,

olles konsulteerinud liikmesriikidega

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) algatas 30. juulil 2019 määruse (EL) 2016/1036 artikli 5 alusel dumpinguvastase uurimise seoses Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV“ või „asjaomane riik“) pärit teatavate polüvinüülalkoholide importimisega liitu. Komisjon avaldas algatamisteate *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]) (edaspidi „algatamisteade“).

(2) Komisjon algatas uurimise kaebuse alusel, mille esitas 19. juunil 2019 Kuraray Europe GmbH (edaspidi „kaebuse esitaja“) tootjate nimel, kelle toodang moodustab üle 60 % liidu polüvinüülalkoholide (edaspidi „PVA“) kogutoodangust. Kaebuses esitati dumpingu ja sellest tulenenud olulise kahju kohta tõendid, mida peeti uurimise algatamise jaoks piisavaks.

1.2. Huvitatud isikud

(3) Algatamisteates kutsus komisjon huvitatud isikuid uurimises osalemiseks ühendust võtma. Lisaks teavitas komisjon uurimise algatamisest eraldi kaebuse esitajat, teisi teadaolevaid liidu tootjaid, teadaolevaid eksportivaid tootjaid ja HRV ametiasutusi, teadaolevaid importijaid ja kasutajaid ning kutsus neid osalema.

(4) Huvitatud isikutel oli võimalus esitada uurimise algatamise kohta märkusi ning taotleda komisjonilt ja/või kaubandusmenetluses ärakuulamise eest vastutavalt ametnikult enda ärakuulamist. Kõik sellekohase taotluse esitanud huvitatud isikud kuulati ära.

1.3. Algatamisjärgsed märkused

(5) Pärast uurimise algatamist väitis mitu asjaomase toote kasutajat, et kaebuse avalikus versioonis esitatud teabe mittekonfidentsiaalne kokkuvõte ei olnud piisavalt üksikasjalik või oli puudulik, mistõttu see ei võimaldanud vajalikul määral mõista konfidentsiaalse teabe sisu.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.
([2]) ELT C 256/03, 30.7.2019, lk 4.

(6) Komisjon leidis, et kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon, mis oli huvitatud isikutele tutvumiseks kättesaadav, sisaldas kõiki olulisi tõendeid ja mittekonfidentsiaalseid kokkuvõtteid konfidentsiaalsena esitatud andmetest, et huvitatud isikutel oleks võimalik kasutada kogu menetluse jooksul oma kaitseõigust.

(7) Alusmääruse artikkel 19 ning üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu artikli 6 punkt 5 võimaldavad kaitsta konfidentsiaalset teavet olukorras, kus selle avalikustamine annaks konkurendile ulatuslikke konkurentsieeliseid või tekitaks märkimisväärset kahju seda teavet andvale isikule või isikule, kellelt see isik teavet sai.

(8) Konfidentsiaalsena käsitletav teave kuulub nendesse kategooriatesse. Igal juhul esitas kaebuse esitaja kaebuse konfidentsiaalsete osade sisu kokkuvõtted ja asjakohased arvulised vahemikud. Komisjon kontrollis neid dokumente enne uurimise algatamist ja jõudis järeldusele, et need vastavad artikli 19 sätetele ja võimaldavad mõista vajalikul määral konfidentsiaalse teabe sisu.

(9) Seepärast lükati kõnealune väide tagasi.

(10) Üks huvitatud isik väitis, et kaebus on osa kaebuse esitaja strateegiast, mille kohaselt soovitakse suurendada oma monopoli liidu turul, vähendades tahtlikult müügimahtu ja tõstes hindu.

(11) Uurimise käigus kogutud teave ei tõendanud liidu tootmisharu konkurentsivastast tegevust. Vastupidi, koguti konkreetseid tõendeid, näiteks äripakkumistest ja e-kirjavahetusest selle kohta, et tootmisharu suudab ja soovib varustada kõnealuse toote kõiki kasutajaid.

(12) Kaebuse esitaja enda turuosa liidu vabaturul oli uurimisperioodil [25 – 30 %] ehk tunduvalt väiksem kui osa, mis võimaldaks tal mingil viisil turgu valitseda.

(13) Seoses väidetava mahtude vähendamise ja hindade tõstmise strateegiaga näitas uurimine, et kaebuse esitaja üritas algselt suurendada oma mastaabisäästu, suurendades tootmismahtu ja investeeringuid, et vähendada oma ühiku tootmiskulusid. Veel püüdis ta turuosa säilitamiseks Hiina dumpinguhindade eeskujul ise hindu vähendada. See strateegia võimaldas kaebuse esitajal tõepoolest säilitada turuosa, kuid tekitas märkimisväärset kahjumit. Nagu selgitatud põhjenduses 528, oli kaebuse esitaja seega sunnitud loobuma katsetest kaitsta oma turuosa HRVst pärit impordi eest ja ta keskendus kallimatele tooteklassidele, mille kasumlik müük oli endiselt võimalik, ehkki koos märgatava turuosa loovutamisega.

(14) Seepärast lükati see väide tagasi.

(15) Pärast uurimise algatamist väitis liidu tootja Wacker Chemie AG, et kaebuses esitatud hinnang Hiina liigse tootmisvõimsuse kohta on ebatäpne, ja andis oma hinnangu.

(16) Kaebuses antud hinnang Hiina ülemäärase tootmisvõimsuse kohta põhines IHSi käsiraamatul „Chemical Economics Handbook“ kui objektiivsel ja usaldusväärsel allikal. Ehkki on võimalik, et pakkumise ja nõudluse kohta Hiina turul on erinevaid hinnanguid, leidis komisjon, et kaebuses esitatud hinnang vastab *prima facie* tõendite puhul vajalikele piisava täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumidele. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(17) Wacker Chemie AG esitas märkused ka alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohase dumpingumarginaalide arvutamise metoodika kohta, väites eelkõige, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamine oleks vastuolus WTO eeskirjadega ja et puuduvad tõendid hinnamoonutuste kohta. Oluliste moonutustega ja alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamisega seotud küsimusi käsitletakse punktis 3.1.1.

(18) Pärast uurimise algatamist väitis Wacker Chemie AG ka seda, et kaebuse esitaja hinnang dumpingumarginaali ja normaalväärtuse kohta on vale, kuna Hiina tootjad on vertikaalselt integreeritud ega osta tootmiseks vinüülatsetaatmonomeeri (edaspidi „VAM“).

(19) Kaebuses viidati moonutustele seoses mitme toorainega, mida võib olenevalt tootmisviisist kasutada VAMi tootmiseks. Neid samu tooraineid kasutatakse ka juhul, kui tootjad on vertikaalselt integreeritud ega osta VAMi teistelt ettevõtjatelt, mistõttu olid nende toorainetega seotud moonutused normaalväärtuse arvutamisel asjakohased. Samuti tuleks märkida, et kaebuses esitatud arvutatud normaalväärtus on piisav tõend dumpingu kohta ja uurimise käigus tehti normaalväärtus kindlaks koostööd tegevate Hiina eksportivate tootjate esitatud kontrollitud andmete põhjal. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(20) Algatamisel väitsid Wacker ja Carbochem, et komisjon kasutas toote kontrollnumbrite süsteemi, mis ei taganud hindade nõuetekohast võrreldavust. Pärast järelduste avalikustamist Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer ja Ahlstrom-Munksjö kordasid seda väidet.

(21) Wacker väitis, et toote kontrollnumbri viskoossuse, hüdrolüüsi ja metanoolisisalduse vahemikud olid liiga laiad ning selles ei võetud arvesse osakeste suurust ja pHd. Carbochem, Gamma Chimica ja FAR Polymer väitsid, et toote kontrollnumbris ei arvestatud molekulmassi, ning Ahlstrom-Munksjö väitis, et tuhasisalduse vahemik oli liiga lai.

(22) Komisjon ei nõustunud, et toodete kontrollnumbrite struktuuris on probleem. Kontrollnumbrid sisaldasid asjaomase toote põhi- ja olulisi omadusi, mida on alati määratletud toote kontrollnumbris sisalduvate toote põhiomadustega (s.o viskoossus, hüdrolüüs, tuha- ja metanoolisisaldus). Need parameetrid on olulised kõigi PVA klasside puhul ja neid peetakse kõigi asjaomase toote rakenduste tööstusstandardiks. Kuigi on tõsi, et teatavad toote kontrollnumbris kajastamata omadused võivad olla teatavate rakenduste jaoks olulised, on need kasutaja- (ja mitte toote)põhised.

(23) Seepärast lükati see väide tagasi.

1.4. **Väljavõtteline uuring**

(24) Komisjon andis algatamisteates teada, et võib teha huvitatud isikute väljavõttelise uuringu kooskõlas alusmääruse artikliga 17.

1.4.1. *Liidu tootjate väljavõtteline uuring*

(25) Komisjon teatas algatamisteates, et on moodustanud liidu tootjatest esialgse valimi. Komisjon moodustas valimi samasuguse toote kohta liidus teatatud tootmismahu põhjal. Valimisse kuulus kolm liidu tootjat. Valimisse kaasatud liidu tootjate toodang moodustas üle 90 % samasuguse toote hinnangulisest ELi kogutoodangust. Komisjon palus huvitatud isikutel esitada esialgse valimi kohta märkusi.

(26) Üks isik väljendas kahtlust tootja Wacker Chemie AG valimisse kaasamise suhtes, sest ettevõtja toodab asjaomast toodet üksnes tootmisharusiseseks kasutuseks. Tema arvates võib vabaturul mittemüüva Wackeri kaasamine valimisse moonutada kahjuanalüüsi.

(27) Ka komisjon võttis teadmiseks ühe valimisse kaasatud ettevõtja olukorra. Tuleb aga märkida, et liidu kogu tootmisharu, sealhulgas kolm algselt valimisse kuulunud liidu tootjat, toodab asjaomast toodet samuti tootmisharusiseseks tarbimiseks. Seetõttu leiti, et Wacker Chemie AG kaasamine valimisse ei moonuta kahjuanalüüsi ja võimaldab komisjonil põhjalikult analüüsida ka PVA tootmisharusisese turu olukorda liidus. Seega peeti valimit liidu tootmisharu suhtes representatiivseks.

(28) Juhtumi asjaolude täielikuks hindamiseks võttis komisjon lisaks arvesse liidu tootjate Wackeri ja Solutia kui uuritava toote kasutajate huve.

(29) Menetluse hilisemas etapis teatas üks kolmest valimisse kaasatud tootjast Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L. komisjonile, et ta ei saa valimisse kuuluva tootjana teha täielikku koostööd. Nimelt sisaldas tema vastus küsimustikule ainult makronäitajaid puudutavat teavet, mis ei olnud uurimise eesmärkideks piisav. Seetõttu otsustas komisjon muuta liidu tootjate valimit, eemaldades sellest ettevõtja Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Kahest liidu tootjast koosnev muudetud valim esindab rohkem kui 80 % samasuguse toote hinnangulisest kogutoodangust ELis. Valim on liidu tootmisharu suhtes representatiivne.

1.4.2. *Importijate väljavõtteline uuring*

(31) Et otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ja vajaduse korral moodustada valim, palus komisjon sõltumatutel importijatel esitada algatamisteates nimetatud teabe.

(32) Nõutud teabe esitas kuus sõltumatut importijat, kes nõustusid kuuluma valimisse. Alusmääruse artikli 17 lõike 1 kohaselt kaasas komisjon valimisse kolm sõltumatut importijat, võttes aluseks liitu suunatud suurima impordi mahu. Alusmääruse artikli 17 lõike 2 kohaselt konsulteeriti valimi moodustamisel kõigi teadaolevate asjaomaste importijatega. Märkusi ei esitatud.

1.4.3. *HRV eksportivate tootjate väljavõtteline uuring*

(33) Et otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ning vajaduse korral moodustada valim, palus komisjon kõigil HRV eksportivatel tootjatel esitada algatamisteates osutatud teabe. Peale selle palus komisjon Hiina Rahvavabariigi esindusel Euroopa Liidu juures teha kindlaks muud eksportivad tootjad, kes võiksid olla huvitatud uurimises osalemisest, ja/või võtta nendega ühendust.

(34) Nõutud teabe esitas asjaomase riigi neli eksportivat tootjat, kes nõustusid kuuluma valimisse. Vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 moodustas komisjon kolmest äriühingust koosneva valimi, võttes aluseks suurimad liitu suunatud representatiivsed ekspordi mahud, mida oli ettenähtud aja jooksul võimalik uurida. Kooskõlas alusmääruse artikli 17 lõikega 2 konsulteeriti valimi moodustamisel kõigi huvitatud isikute ja asjaomase riigi ametiasutustega. Ühtegi märkust ei esitatud.

1.5. **Individuaalne kontrollimine**

(35) Esialgu taotlesid kõik neli väljavõttelise uuringu vormi tagastanud eksportivat tootjat alusmääruse artikli 17 lõike 3 alusel individuaalset kontrollimist. Komisjon oli eksportivate tootjate küsimustiku algatamise kuupäeval oma veebisaidil kättesaadavaks teinud. Lisaks oli komisjon valimi moodustamisest teatades valimisse kaasamata eksportivale tootjale teada andnud, et kui ta soovib individuaalset kontrollimist, peab ta vastama küsimustikule täies ulatuses. Eksportiv tootja ei vastanud küsimustikule. Järelikult ei vastanud eksportiv tootja nõuetele, mistõttu ei tehtud individuaalset kontrollimist.

1.6. **Küsimustiku vastused ja kontrollkäigud**

(36) Komisjon saatis Hiina Rahvavabariigi valitsusele (edaspidi „Hiina valitsus“) küsimustiku oluliste moonutuste esinemise kohta HRVs alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses. Liidu tootjatele, importijatele, kasutajatele ja eksportivatele tootjatele suunatud küsimustikud tehti internetis kättesaadavaks uurimise algatamise päeval.

(37) Vastused küsimustikule saadi kahelt valimisse kaasatud liidu tootjalt ja kolmelt valimisse kaasatud eksportivalt tootjalt. Nagu on nimetatud põhjenduses 29, esitas üks liidu tootja mittetäieliku vastuse küsimustikule, mistõttu teda ei kaasatud valimisse. Üheksa kasutajat ja kolm sõltumatut importijat vastasid komisjoni küsimustikule. Hiina valitsuselt vastust ei saadud.

(38) Komisjon kogus kokku ja kontrollis üle kõik andmed, mida pidas vajalikuks dumpingu, dumpingust tuleneva kahju ja liidu huvide kindlakstegemiseks. Alusmääruse artikli 16 kohased kontrollkäigud tehti järgmiste äriühingute valdustesse:

liidu tootjad:

— Kuraray Europe GmbH, Saksamaa (edaspidi „KEG“);

— Wacker Chemie AG, Saksamaa (edaspidi „Wacker“);

sõltumatud importijad:

— Carbochem Srl, Itaalia (edaspidi „Carbochem“);

— Omya Hamburg GmbH, Saksamaa (edaspidi „Omya“);

— Wegochem Europe B.V., Madalmaad (edaspidi „Wegochem“);

kasutajad:

— Cordial B.V., Madalmaad (edaspidi „Cordial“);

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgia (edaspidi „Solutia“);

— Wacker Chemie AG, Saksamaa (edaspidi „Wacker“);

Hiina Rahvavabariigi eksportivad tootjad ja nendega seotud ettevõtjad:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co., Ltd (edaspidi „Shuangxin“);

Sinopec Grupp:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd (edaspidi „Sinopec Central China“);

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd (edaspidi „Sinopec Chongqing“);

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd (edaspidi „Sinopec Ningxia“);

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd;

Wan Wei Grupp::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd (edaspidi „Wan Wei“);

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd (edaspidi „Mengwei“).

1.7. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(39) Dumpingu ja kahju uurimine hõlmas ajavahemikku 1. juulist 2018 kuni 30. juunini 2019 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2016 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

1.8. **Normaalväärtuse kindlaksmääramise menetlus alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel**

(40) Kuna uurimise algatamise ajal olid olemas piisavad tõendid, mis viitasid oluliste moonutuste olemasolule alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses, pidas komisjon asjakohaseks alustada uurimist, võttes arvesse alusmääruse artikli 2 lõiget 6a.

(41) Alusmääruse artikli 2 lõike 6a lõplikuks kohaldamiseks vajalike andmete kogumiseks kutsus komisjon algatamisteates kõiki asjaomase riigi eksportivaid tootjaid üles esitama algatamisteate III lisas nõutud teabe PVA tootmiseks kasutatud sisendite kohta. Asjakohase teabe esitasid neli eksportivat tootjat.

(42) Komisjon saatis küsimustiku ka Hiina valitsusele, et hankida teavet, mida ta pidas vajalikuks, et uurida väidetavaid olulisi moonutusi alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses. Hiina valitsuselt vastust ei saadud. Seejärel teatas komisjon Hiina valitsusele, et kasutab HRVs oluliste moonutuste esinemise kindlakstegemiseks kättesaadavaid fakte alusmääruse artikli 18 tähenduses.

(43) Algatamisteates kutsus komisjon ka kõiki huvitatud isikuid üles tegema 37 päeva jooksul pärast teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* teatavaks oma seisukohad ning esitama teabe ja kinnitavad tõendid alusmääruse artikli 2 lõike 6 punkti a kohaldamise asjakohasuse kohta.

(44) Pärast algatamist esitasid kolm Hiina eksportivat tootjat märkused alusmääruse artikli 2 lõike 6 punkti a kohase dumpingumarginaali arvutamise metoodika kohta, väites eelkõige, et komisjon ei ole tõestanud, et väidetav valitsuse sekkumine oleks sisendite puhul tõepoolest kaasa toonud hinnamoonutused. Oluliste moonutuste olemasoluga seotud küsimusi käsitletakse punktis 3.1.1.

(45) Samuti täpsustas komisjon algatamisteates, et olemasolevat tõendusmaterjali arvesse võttes võib tal olla vaja valida sobiv võrdlusriik alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt, et määrata normaalväärtus moonutamata hindade või võrdlusaluste põhjal.

(46) Komisjon avaldas 2. oktoobril 2019. aastal vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti e teisele taandele esimese toimikusse lisatud teate (edaspidi „2. oktoobri 2019. aasta teade“), ([3]) küsides huvitatud isikute arvamust asjaomaste allikate kohta, mida komisjonil oli kavas kasutada normaalväärtuse kindlaksmääramiseks. Selles teates loetles komisjon kõik tootmistegurid, nagu materjalid, energia ja tööjõud, mida eksportivad tootjad asjaomase toote tootmisel kasutavad. Lisaks tegi komisjon kindlaks võimalikud võrdlusriigid (nimelt Brasiilia, Malaisia, Mehhiko ja Tai), tuginedes moonutamata hindade või võrdlusaluste valimise kriteeriumidele.

(47) Komisjon andis kõikidele huvitatud isikutele võimaluse esitada märkusi. Komisjonile esitasid märkused kolm eksportivat tootjat, üks importija ja kasutaja ning kaebuse esitaja. Hiina valitsus märkusi ei esitanud.

(48) Komisjon käsitles 2. oktoobri 2019. aasta teate kohta saadud märkusi oma teises, 20. detsembri 2019. aasta teates, milles vaadeldi normaalväärtuse kindlaksmääramise allikaid (edaspidi „20. detsembri 2019. aasta teade“) ([4]). Komisjon esitas ka tootmistegurite läbivaadatud loetelu. Saadud märkuste põhjal lisas komisjon võimalike võrdlusriikide nimekirja ka Türgi ja järeldas pärast täiendavaid uuringuid, et selles etapis peeti Türgit alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimese taande alusel sobivaks võrdlusriigiks. Komisjon määras kindlaks ka Türgis kasutatavate koodide loetelu ja tegi avalikus toimikus kättesaadavaks asjakohase Türgi tollistatistika.

(49) Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama selle kohta märkusi. Komisjon sai märkusi ühelt eksportivalt tootjalt, kolmelt uuritava tootega liidus kauplejalt ja kaebuse esitajalt.

(50) Komisjon käsitles 20. detsembri 2019. aasta teate järgselt saadud märkusi oma kolmandas, 30. märtsi 2020. aasta teates, milles vaadeldi normaalväärtuse kindlaksmääramise allikaid (edaspidi „30. märtsi 2020. aasta teade“) ([5]). Selles teates täpsustas komisjon ka teatavaid normaalväärtuse kindlaksmääramise allikaid ja kutsus huvitatud isikuid üles märkusi esitama. Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet sai komisjon märkusi vaid kolmelt uuritava tootega kauplejalt liidus. Käesolevas määruses käsitletakse neid märkusi põhjendustes 219, 220, 264, 342 ja 343.

1.9. **Ajutiste meetmete kehtestamata jätmine ja edasine menetlus**

(51) Alusmääruse artikli 19a lõike 2 kohaselt teavitas komisjon 9. märtsil 2020 huvitatud isikuid oma kavatsusest jätta kehtestamata ajutised meetmed ja jätkata uurimist.

(52) Kuna ajutisi meetmeid ei kehtestatud, ei toimunud ka impordi registreerimist.

2. **ASJAOMANE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

2.1. **Asjaomane toode**

(53) Asjaomane toode ([6]) on Hiina Rahvavabariigist (HRV) pärit homopolümeervaikude kujul esinev teatav polüvinüülalkohol (PVA), mis sisaldab või ei sisalda hüdrolüüsimata atsetaatrühmi ja mille viskoossus (mõõdetuna 4 % vesilahuses 20 °C juures) on 3–61 mPa·s ning hüdrolüüsiaste 80,0–99,9 mooliprotsenti, mõlemad väärtused mõõdetuna ISO 15023-2 meetodiga (edaspidi „asjaomane toode“).

(54) Uurimise käigus selgus, et tootekirjeldus, eelkõige seoses viskoossuse ja hüdrolüüsiastme mõõtmismeetoditega, ei olnud piisavalt täpne ning võis põhjustada liikmesriikide tolliasutuste poolset väärtõlgendamist ja/või valesti liigitamist. Oli ka oht, et ettevõtjad on seda kirjeldust valesti tõlgendanud ja selle põhjal otsustanud mitte anda endast teada kui huvitatud isikust. Sellel põhjusel täpsustas komisjon algatamisteates esitatud toote määratluse sõnastust 7. novembril 2019. aastal avaldatud teates (edaspidi „selgitav teade“) ([7]). Selgitavas teates anti huvitatud isikutele ka võimalus endast ettenähtud tähtaja jooksul teada anda ja soovi korral taotleda küsimustikku. Asjaomase toote üks kasutaja Henkel AG & Co. palus, et ta määrataks menetluses huvitatud isikuks. Ükski huvitatud isik ei taotlenud küsimustikku.

([3]) Nr t19.005031.
([4]) Nr t19.006513
([5]) Nr t20.002714.
([6]) Nagu on täpsustatud selgitavas teates.
([7]) Teade, millega selgitatakse teadet Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate polüvinüülalkoholide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 378, 7.11.2019, lk 9).

(55) PVAd kasutatakse lisandi, lähteaine või reaktiivina peamiselt neljas tootmisharus järgmistes valdkondades: i) paberi ja papi tootmine; ii) polüvinüülbutüraalist (edaspidi „PVB“) kile tootmiseks kasutatavate PVB-vaikude tootmine; iii) plastide polümerisatsiooni abiainete tootmine ning iv) emulsioonide ja liimide tootmine.

2.2. **Samasugune toode**

(56) Uurimine näitas, et järgmistel toodetel on samasugused põhilised füüsikalised, keemilised ja tehnilised omadused ning samasugused põhilised kasutusotstarbed:

— asjaomane toode;

— toode, mida toodetakse ja müüakse asjaomase riigi siseturul;

— toode, mida liidu tootmisharu toodab ja müüb liidu turul.

(57) Komisjon leidis, et need tooted on seega alusmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses samasugused tooted.

2.3. **Segmenteerimine**

(58) Asjaomast toodet toodetakse ja müüakse mitme erineva tooteliigina, mida tootmisharu määratleb klassidena. Igas klassis on konkreetne viskoossuse taseme, metanooli- ja tuhasisalduse ning hüdrolüüsiastme kombinatsioon, mistõttu kombinatsioone on palju ja neid toodetakse vastavalt eri tootmisharude klientide konkreetsetele vajadustele.

(59) Uurimise käigus selgus, et PVA tooteklasse on suur hulk nii Hiina impordi kui ka liidu toodangu/müügi valdkonnas. Komisjon liigitas nende klasside erinevad omadustekombinatsioonid erinevate toote kontrollnumbrite alla. Uurimisperioodil importisid valimisse kaasatud eksportivad tootjad liitu asjaomast toodet 34 toote kontrollnumbri all, samas kui valimisse kaasatud liidu tootja müüs samal perioodil umbes 39 eri toote kontrollnumbriga toodet.

(60) Uurimise käigus kogutud teave näitas ka, et mõnel neist klassidest (mida müüvad nii liidu tootmisharu kui ka eksportivad tootjad) on lai kasutusala ja üldiselt on nende hind madalam. Teised rangematele kasutusnõuetele vastavad eriklassid (nt farmaatsiatooted või PVB-kile tootmine) on keskmiselt kallimad. Neid tooteklasse müüvad samuti liidu ja eksportivad tootjad.

(61) Suurele klasside arvule vaatamata leidis komisjon siiski, et PVA turul ei ole määratletud segmente. Erinevad kasutajad võivad hankida mitu PVA tooteklassi olenevalt nende nõutavast spetsifikatsioonist. Mõnele kasutajale on kõige tähtsam tuhasisaldus, teistele aga viskoossus ja mõnel on enamasti võimalik kasutada mis tahes spetsifikatsiooniga toodet. Iga kasutav tootmisharu võib kasutada vaheldumisi erinevaid PVA tooteklasse. Ehkki teatavad kasutajad (näiteks PVB, farmaatsiatööstus) võivad kasutada väiksemat arvu klasse, kattub nende kasutatav vahemik siiski teist liiki kasutajatega, kes võivad kasutada laiemat klasside vahemikku.

(62) Eespool kirjeldatud põhjustel järeldas komisjon, et kõik klassid konkureerivad vähemalt teataval määral omavahel ja seetõttu ei olnud segmentanalüüs antud juhul õigustatud ega asjakohane. Et analüüsida hinnamõju eri klasside vahel, tagades samal ajal õiglase võrdluse, tegi komisjon kohandusi, mis kajastavad eri klasside teatavate omaduste erinevusi. Neid kohandusi selgitatakse punktis 4.4.2.

(63) Pärast järelduste avalikustamist väitsid mitu huvitatud isikut, Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker ja Cordial, et komisjon ei võtnud arvesse asjaolu, et PVA turg on jagunenud kahte segmenti: kvaliteetne PVA ja vähekvaliteetne PVA. Pooled väitsid, et nende segmentidega seotud tooted ei ole omavahel vahetult asendatavad ja et Hiinast pärit import toimub enamasti vähekvaliteetse PVA segmendis. Lisaks väitsid nad, et teatav kasutajad saavad oma tootmisprotsessis kasutada ainult asjaomase toote teatavaid erilisi klasse.

(64) Komisjoni tehtud analüüs kinnitas, et eri klassid, nagu on selgitatud põhjenduses 61, on vähemalt teataval määral üksteisega asendatavad. Isegi kui on tõsi, et teatavad kasutajad saavad oma rakenduse jaoks hankida ainult piiratud hulka klasse, ei ole need klassid seotud üksnes ühe kasutaja järgmise tootmisetapiga, vaid kattuvad teiste järgmise etapi rakenduste jaoks hangitavate klassidega. Pealegi selgus uurimisel, et Hiina eksportivad tootjad tarnivad tooteklasse PVA kõigi nelja peamise rakenduse jaoks ja konkureerivad täielikult liidu tootmisharu müüdavate klassidega.

(65) Seepärast lükati kõnealune väide tagasi.

2.4. **Toote määratlusega seotud väited**

(66) Üks kasutaja, PVB-kile tootja Solutia, ja üks sõltumatu importija Wegochem väitsid, et väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA ([8]) tuleks asjaomase toote määratlusest välja jätta. Pooled kordasid oma väidet pärast järelduste avalikustamist.

(67) Nende sõnul erineb väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA suurel määral tavaklassi PVAst, sest sellel on erinevad füüsikalised, tehnilised ja keemilised omadused ning see eeldab suure lisandväärtusega tootmisprotsessi. Nende eripärade tõttu on väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA tootmine tehniliselt keeruline. Seda konkreetset PVB-kile tootmisel kasutatavat klassi on kvalifitseeritud tootma vähesed tootjad ja ainult üks neist tegutseb HRVs. Eelkõige ei ole molekulmassi jaotus, rauasisaldus ega väike tuha- ja metanoolisisaldus asjaomase toote tavapärased omadused, mistõttu see PVA tooteklass on ainulaadne ja selle tootmine äärmiselt keeruline, kuna selle omadused peavad jääma kõikide parameetrite puhul samaaegselt kitsaste nõuete piiresse.

(68) Komisjon ei nõustunud esitatud tõendite põhjal selle analüüsiga. Nagu on märgitud põhjenduses 58, müüakse PVAd vastavalt lõppotstarbele mitmes eri tooteklassis. Igal klassil on ainulaadne omaduste kombinatsioon (nt viskoossus, hüdrolüüs, tuha- ja metanoolisisaldus), mida iga kasutaja taotleb tootjalt ostutellimuse esitamise ajal. Mis puudutab erinevaid keemilisi ja füüsilisi omadusi, siis kuuluvad väikese tuhasisaldusega PVA-tooted oma põhiomaduste (s.o viskoossus, hüdrolüüs, metanooli- ja tuhasisaldus) poolest täielikult toote määratluse alla vastupidiselt poolte väidetele. Pealegi toodavad kõik väikese tuhasisaldusega PVA tootjad seda tavalisel tootmisliinil, kasutamata erilisi tootmisprotsesse.

(69) Kitsas molekulmassi jaotus ei ole hüdrolüüsi, viskoossuse ega tuhasisaldusega sarnane omadus. Kitsas molekulmassi jaotus ei ole tootmispartiide lõikes erinev. Kui tootmisliin on kvalifitseeritud kitsa molekulmassi jaotusega PVA tootmiseks, vastab kogu selle liini toodetav PVA nõuetele, kuna selle PVA tootmine ei hõlma täiendavaid tootmisprotsessi etappe ja sellel ei ole muid iseäralikke omadusi, mis erineksid oluliselt teistest tootmisklassidest. Liiatigi ei kasutata seda üksnes PVB-vaigu tootmiseks, vaid ka liimide ja vees lahustuvate kaitsekihtide valmistamiseks.

(70) Uurimise käigus selgus ka, et tarnete poolest võib mitu PVA tootjat toota väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVAd. Lisaks Hiinast pärit väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA-le võib hankida võrreldavat väikese tuhasisaldusega PVAd Ameerika Ühendriikides (edaspidi „USA“) asuvatelt tootjatelt ja liidu tootjatelt.

(71) Pärast järelduste avalikustamist väitsid pooled, et komisjon ei võtnud arvesse asjaolu, et väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA kõik olulised omadused peavad olema täidetud samaaegselt ja et tootjaid, kes on kvalifitseerunud väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA tootmisele, on vähe.

(72) Vastupidiselt poolte väidetele võttis komisjon tegelikult arvesse, et kõik väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVA parameetrid peavad olema täidetud samaaegselt. Nii metanooli- kui ka tuhasisaldus kuuluvad täielikult toote määratlusse nii selle põhiomaduste kui ka komisjoni toote kontrollnumbritel põhineva liigituse järgi. Uurimine näitas ka, et nii liidu tootjad kui ka eksportivad tootjad suudavad nõutavaid spetsifikatsioone täita. Mis puudutab kitsast molekulmassi jaotust kombinatsioonis kahe teise parameetriga, siis nagu on selgitatud põhjenduses 69, vastab juhul, kui tootmisliin on juba kvalifitseeritud kitsa molekulmassi jaotusega PVA tootmiseks, kogu sellel liinil toodetud PVA kitsa molekulmassijaotuse nõuetele ning seda võib kombineerida vastavalt iga soetaja nõuetele sobiva metanooli- ja tuhasisaldusega. Seega ei ole see üksnes Solutia jaoks toodetud PVA omadus.

(73) Mis puudutab teist punkti, siis Solutial oli mitut tarnijat hõlmav strateegia, nimelt tootis ta PVAd nii oma tarbeks kui ka kasutas PVA hankimiseks laialdaselt mitmeid allikaid, nagu liidu tootmisharu, HRV eksportivad tootjad ja kolmandate riikide tootjad. Komisjon leidis, et kolmel kontinendil on vähemalt neli tootjat, kes on võimelised tootma väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVAd. Seega, kuigi on tõsi, et uue PVA tarnija kvalifitseerimine võib olla keeruline ja pikk protsess, näitas uurimine, et on mitu alternatiivset allikat, mis vähendaksid oluliselt Solutia varustusdefitsiidi ohtu isegi kehtivate meetmete korral. Lisaks ei takista dumpinguvastaste tollimaksude tase komisjoni arvates Solutia tarnijat HRVst jätkamast PVA eksportimist õiglase hinnaga.

([8]) „Low-ash narrow molecular weight distribution PVA“.

(74) Seepärast lükati see väide tagasi.

(75) Kolm huvitatud isikut, nimelt Cordial, Carbochem ja Wacker, väitsid korduvalt ja kordasid oma väiteid pärast järelduste avalikustamist, et HRVst imporditud asjaomane toode erineb märkimisväärselt liidu tootmisharu toodetud samasugusest tootest. Nende peamine argument seisnes selles, et HRVst imporditud PVA tolerantsivahemik tuhasisalduse, naatriumatsetaadi osakaalu ja metanoolisisalduse poolest oli võrreldes liidu tootmisharu toodetava ja müüdava PVAga palju laiem. Kui PVB-vaikude ja teatavate emulsioonide tootmisel oli neil omadustel märkimisväärne mõju, siis muude kasutusviiside, näiteks paberi, liimide ja tekstiilitoodete lisandite puhul ei olnud need tähtsad. Seetõttu on nende arvates asjaomane toode ja samasugune toode märgatavalt erinevad ja sobivad eri kasutusviisideks ning liidu turg jaguneb kvaliteetse ja vähekvaliteetse PVA vahel.

(76) Uurimisel selgus, et peaaegu kõigi kasutusviiside puhul määrasid kliendid tuhasisalduse vastuvõetavuse ülempiiri ja võivad kergesti vastuvõetavaks pidada PVAd, mille tuhasisaldus on palju väiksem kui nende määratud ülempiirid. Lisaks oli väidetava tavalise PVA (s.o tuhasisaldus üle 0,5 %) ja väikese tuhasisaldusega PVA (tuhasisaldus alla 0,5 %) tootmiskulude erinevus tühine, sest tuhasisaldusega seoses on PVA tootmisprotsess alati sama. Siiski on tõsi, et tuhasisaldus on vähem tähtis selliste kasutusviiside puhul nagu paber või liimid. Uurimise käigus leiti ka, et kõik tooteid kasutavad tootmisharud peale ühe kasutaja ostsid nii väikese kui ka suure tuhasisaldusega PVAd.

(77) Mis puudutab metanoolisisaldust, siis liidu tootmisharu toodab märkimisväärselt väiksema metanoolisisaldusega PVAd kui Hiina tootjad. Samas jäävad nii asjaomane toode kui ka samasugune toode uurimise käigus kindlaks tehtud eri metanooli piirnormide lubatud vahemikku. Ka metanooli puhul on erinevused seotud lubatud vastuvõetava piirnormiga ega ole kitsa spetsifikatsiooni küsimus. Lisaks avastati uurimise käigus, et nii Hiinas kui ka liidus on metanoolisisaldusel PVA müügihinnale ja tootmiskuludele tühine mõju.

(78) Nagu selgitatud põhjendustes 58–62, on PVA eri klassidel samad põhiomadused ning nende kasutusviisid on suures osas samad ja võrdväärsed. Tuha- või metanoolisisaldus iseenesest ei määratle üksi asjaomase toote kasutusotstarvet ega hinda; klassi omadused, võimaliku lõppkasutuse ja müügihinna määrab ära kombinatsioon teiste asjakohaste omadustega, nagu viskoossus ja hüdrolüüs.

(79) Uurimisel kogutud tõenditest selgus, et väikese tuhasisaldusega ja tavalise tuhasisaldusega PVA klasside keskmine hinnaerinevus on ligikaudu 10 %. Samasuguse tuhasisaldusega PVA klasside vahel võib PVA hind aga varieeruda kuni 40 %. Lisaks võivad mõned väidetavalt odavamad tavalise tuhasisaldusega tooteklassid olla kuni 27 % kallimad kui väikese tuhasisaldusega klassid. Seetõttu ei saa järeldada, et liidu turg jaguneb tuha- ja metanoolisisalduse põhjal kvaliteetseks PVAks (liidu tootmisharu toodetud) ja vähekvaliteetseks PVAks (Hiinast imporditud) või et see väidetav jaotus kajastub hindades ja tootmiskuludes, nagu väitsid huvitatud isikud. Vastupidi, nagu on selgitatud põhjendustes 58–62, konkureerib mitu väidetavalt standardnõuetega klassi samasuguse toote väidetavalt kallimate klassidega.

(80) Pärast järelduste avalikustamist väitis Wacker, et komisjoni hinnang, mille kohaselt on metanoolisisaldusel PVA müügihinnale ja tootmiskuludele tühine mõju, ei olnud õige.

(81) Uurimine näitas, et väga väikese metanoolisisaldusega PVA tootmiskulud on suuremad kui samade omadustega, kuid suurema metanoolisisaldusega PVA tootmiskulud. Siiski, nagu on selgitatud põhjenduses 77, näitasid uurimise käigus kogutud andmed ka, et nii liidu tootjate kui ka eksportivate tootjate kasutatavad erinevad metanoolitasemed avaldasid müügihindadele tühist mõju. Seepärast leidis komisjon, et metanoolisisalduse mõju PVA müügihinnale on tühine. On tõsi, et liidu tootmisharu suudab toota väga väikese metanoolisisaldusega PVAd. Siiski on see nišitoode, mida müüakse tühistes kogustes, samas kui suurima osa liidu turul müüdava PVA metanoolisisaldus on standardne.

(82) Seepärast lükati see väide tagasi.

(83) Veel üks huvitatud isik, Cordial, väitis, et liidus toodetud PVA ei sobi talle kasutamiseks, sest tal on vaja pulbri kujul PVAd, mille hüdrolüüsiaste on üle 89 %.

(84) PVAd toodetakse tavaliselt valgete tahkete graanulitena, kuid seda saab täiendavalt töödelda ja pulbriks jahvatada. Uurimine näitas, et liidu tootmisharu on täiesti võimeline tegema seda lisategevust.

(85) Seoses hüdrolüüsiastmega näitasid menetluse käigus kogutud andmed, et liidu tootmisharu tootis ja müüs uurimisperioodil PVAd hüdrolüüsiastmega üle 89 %. Seepärast lükati kõnealune väide tagasi.

3. **DUMPINGUHINNAGA MÜÜK**

3.1. **Normaalväärtus**

(86) Alusmääruse artikli 2 lõikes 1 on sätestatud, et „[n]ormaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad“.

(87) Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a sätestatud, et „[k]ui […] tehakse kindlaks, et ekspordiriigis punkti b kohaste oluliste moonutuste tõttu ei ole asjakohane kasutada selle riigi hindu ega kulusid, arvutatakse normaalväärtus üksnes moonutamata hindu või võrdlusaluseid kajastavate tootmis- ja müügikulude põhjal“ ning see „hõlmab moonutamata ja põhjendatud haldus-, müügi- ja üldkulusummat ning kasumisummat“. Nagu allpool täpsemalt selgitatud, jõudis komisjon käesolevas uurimises järeldusele, et olemasolevate tõendite põhjal oli alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamine asjakohane.

3.1.1. *Oluliste moonutuste esinemine*

3.1.1.1. Sissejuhatus

(88) Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis b on sätestatud, et „[o]lulised moonutused on moonutused, mis esinevad siis, kui teatatud hinnad või kulud, sealhulgas tooraine- ja energiakulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude abil, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine. Oluliste moonutuste olemasolu hindamisel võetakse muu hulgas arvesse ühe või mitme järgmise asjaolu võimalik mõju:

— asjaomast turgu teenindavad olulisel määral ettevõtjad, kes on ekspordiriigi ametiasutuste omanduses, kontrolli või poliitilise järelevalve või juhtimise all;

— riik on esindatud ettevõtetes viisil, mis võimaldab tal mõjutada hindu või kulusid;

— avalik poliitika või meetmed tagavad omamaiste tarnijate sooduskohtlemise või mõjutavad vabaturujõude muul viisil;

— pankroti-, äriühingu- või asjaõigus puudub, seda kohaldatakse diskrimineerivalt või selle täitmise tagamine on ebapiisav;

— moonutatakse palgakulusid;

— rahastamisele saab juurdepääsu asutuste kaudu, kes viivad ellu avaliku poliitika eesmärke või kes muul viisil ei tegutse riigist sõltumatult“.

(89) Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaselt võetakse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses oluliste moonutuste olemasolu hindamisel muu hulgas arvesse punktis b sõnastatud mitteammendavat loetelu. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaselt tuleb oluliste moonutuste olemasolu hindamisel arvesse võtta ühe või mitme sellise asjaolu võimalikku mõju asjaomase toote hindadele ja kuludele eksportivas riigis. Kuna kõnealune loetelu ei ole kumulatiivne, ei tule oluliste moonutuste kindlakstegemisel arvesse võtta kõiki asjaolusid. Lisaks võib loetelu eri asjaolude esinemise tõestamisel kasutada samu faktilisi tõendeid. Järeldused oluliste moonutuste kohta artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses tuleb teha siiski kõigi olemasolevate tõendite põhjal. Üldises moonutuste olemasolu hinnangus võib arvesse võtta ka eksportiva riigi üldist konteksti ja olukorda, eriti kuna eksportiva riigi majandusliku ja halduslikku korra peamised elemendid annavad valitsusele olulise võimu sekkuda majandusse sellisel viisil, et hinnad ja kulud ei kujune turujõudude vaba arengu tulemusel.

(90) Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis c on sätestatud, et „[k]ui komisjon on täheldanud faktidel põhinevaid märke punktis b osutatud võimalike oluliste moonutuste kohta teatavas riigis või selle riigi teatavas sektoris ning kui see on käesoleva määruse tulemuslikuks kohaldamiseks vajalik, koostab komisjon ja teeb üldsusele kättesaadavaks aruande, milles kirjeldatakse punktis b osutatud turuolukorda selles riigis või sektoris, ning ajakohastab seda aruannet korrapäraselt“.

(91) Selle sätte kohaselt on komisjon avaldanud HRV kohta riigiaruande (edaspidi „aruanne“), ([9]) milles kinnitati valitsuse jõulist sekkumist majandusse paljudel tasanditel, sealhulgas konkreetseid moonutusi seoses paljude tootmise põhiteguritega (nt maa, energia, kapital, tooraine ja tööjõud) ning konkreetsetes sektorites (nt terase- ja keemiatööstus). Aruanne lisati uurimistoimikule uurimise algatamise etapis. Kaebus sisaldas ka aruannet täiendavaid asjakohaseid tõendeid. Huvitatud isikutel paluti uurimise algatamise ajal uurimistoimikus sisaldunud tõendid ümber lükata, esitada nende kohta märkusi või neid täiendada.

(92) Kaebus sisaldas teavet paljude moonutuste kohta Hiina PVA-turul. Esiteks on moonutatud VAMi tootmiseks vajalike toorainete, nimelt nafta, maagaasi või kivisöe hinnad, sest valitsus on sekkunud valdkondlike kavade, riigile kuuluvate ettevõtete ja toetuste kaudu. Teiseks viitab kaebuse esitaja muude vaheainete kulude moonutamisele, eriti keemiasektoris. Kaebuse esitaja nimetab probleemidena liigset tootmisvõimsust keemiasektoris, riigile kuuluvaid ettevõtteid ja metanooli, äädikhappe, kaltsiumkarbiidi ja atsetüleeni väga vähest kasutamist tootmises, mis mõjutab nende ainete hindu. Kolmandaks loetleb kaebuse esitaja energiahinna moonutused, mis on tingitud riigi sekkumisest valitsuse hinnapoliitika kaudu, riigile kuuluvatest ettevõtetest ja teatavatele tootmisharudele, näiteks kaltsiumkarbiidi tootjatele pakutavatest soodsatest energiahindadest. Lisaks väidetakse kaebuses, et Hiinas avaldavad hindadele mõju kapitali pakkumine, juurdepääs rahastamisele ja tulemusliku keskkonnakontrolli puudumine. Kaebuses juhitakse tähelepanu ka sellele, et suurimad PVA tootjad on riigile kuuluvad ettevõtted ja et kaugeleulatuvad plaanid laiendada PVA tootmist Sise-Mongoolias viitavad Hiina riigi osalusele.

(93) Nagu on märgitud põhjenduses 42, ei esitanud Hiina valitsus märkusi ega tõendeid, mis toetaksid või lükkaksid ümber toimikus olevaid tõendeid, sealhulgas aruannet ja kaebuse esitajalt saadud lisatõendeid oluliste moonutuste olemasolu kohta ja/või alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamise asjakohasuse kohta käesoleval juhul. Hiina valitsus esitas aruande kohta märkusi ja tõendeid oluliste moonutuste olemasolu kohta alles pärast lõplikku avalikustamist. Esiteks väitis Hiina valitsus, et aruande avaldamisega seati ELi tööstusharu kaebuste esitamisel soodsasse olukorda. Hiina valitsuse arvates võimaldab see teha kohtuotsuse ilma kohtumenetluseta, on vastuolus õigusriigi mõttega ja selle tagajärjel karistatakse teatavaid ettevõtjaid riiklike või valdkondlike moonutuste pärast. Teiseks väitis Hiina valitsus, et komisjon on avaldanud ainult ühe aruande, s.o aruande Hiina kohta. Kolmandaks väitis Hiina valitsus, et komisjon ei ole hinnanud, kas ELi turul või selle liikmesriikide turul on oluliste moonutuste elemente. Ka ei ole sarnast hindamist tehtud uurimistes sobiva võrdlusriigi kindlaksmääramise kontekstis. Neljandaks väitis Hiina valitsus, et aruande sisu on moonutav, ühekülgne või isegi absurdne ning hälbib tugevalt faktidest. Hiina valitsuse väitel on tegeliku uurimise asemel aruandele tuginemine ilmselgelt vastuolus nõuetekohase menetluse põhimõttega. Viiendaks tõstatas Hiina valitsus küsimuse, kas aruanne kui komisjoni talituste töödokument vastab alusmääruse kriteeriumidele, mille kohaselt peab komisjon aruande koostama, selle avalikustama ja seda korrapäraselt ajakohastama.

(94) Vastuses Hiina valitsuse märkustele märgib komisjon esiteks, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c kohaselt on komisjonil kohustus, kui ta on täheldanud faktidel põhinevaid märke võimalike oluliste moonutuste kohta teatavas riigis või selle riigi teatavas sektoris, koostada aruanne, milles kirjeldatakse asjaomast turuolukorda. Alusmääruse sama sätte kohaselt täiendatakse huvitatud isikute võimalust tugineda sellises aruandes sisalduvatele tõenditele teiste huvitatud isikute vastava võimalusega aruanne ja selle tõendid ümber lükata, neid täiendada või kasutada või nende kohta märkusi esitada. Teiseks, nagu komisjon on mitmel korral avalikult märkinud, oli esimene põhjus, mis ajendas Hiina kohta aruandeid avaldama, Hiina suhteline tähtsus komisjoni kaubanduse kaitsetegevuses. See ei tähenda, et komisjon kavatseb avaldada ainult selle aruande. Komisjon kaalub sarnaste aruannete koostamist teiste riikide kohta. Kolmandaks tuletab komisjon meelde, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses oluliste moonutuste olemasolu kindlakstegemiseks analüüsitakse ühe või mitme selles sättes loetletud elemendi võimalikku

([9]) Komisjoni talituste töödokument „Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations“ (Kaubanduse kaitsemeetmete uurimise käigus tuvastatud olulised moonutused Hiina Rahvavabariigi majanduses), 20. detsember 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (edaspidi „aruanne“).

mõju hindadele ja kuludele selles eksportivas riigis. Selles kontekstis ei võeta arvesse kulustruktuuri ja hinnakujundusmehhanisme teistel turgudel, näiteks ELis. Lisaks kirjeldatakse võrdlusriigi valimise protsessi üksikasjalikumalt punktis 3.1.2. Neljandaks märgib komisjon, et Hiina valitsus ei osuta aruande konkreetsetele kohtadele, mida ta peab moonutavaks, ühekülgseks või absurdseks, mistõttu ei ole komisjonil võimalik selliseid üldisi väiteid käsitleda. Sellegipoolest viitab komisjon seoses nõuetekohase menetluse põhimõttega käesoleva uurimise käigus erinevatele juhtumitele, kus huvitatud isikutele, sealhulgas Hiina valitsusele, anti võimalus uurimistes osaleda, sealhulgas esitada märkusi oluliste moonutuste olemasolu kohta (vt põhjendused 3 ja 25). Viiendaks märgib komisjon, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis c ei ole olulisi moonutusi käsitlevate aruannete spetsiifilist vormingut ette kirjutatud, samuti ei määrata selles sättes avaldamiskanalit ega aruannete ajakohastamise sagedust. Komisjonil jääb üle vaid veel kord korrata, et kuigi Hiina valitsusele anti laialdane võimalus aruande sisu kohta märkusi esitada, otsustas Hiina valitsus seda mitte teha (vt põhjendused 37 ja 42). Kõigil neil põhjustel lükkas komisjon Hiina valitsuse esitatud argumendid tagasi.

(95) Kõigi kolme eksportiva tootja nimel esitati lisamärkusi oluliste moonutuste olemasolu kohta. Esiteks väitsid nad, et kaebuses viidatud aruande lõigud ei tõendanud olulisi hinnamoonutusi, mille pärast tuleks kohaldada dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikes 6a kirjeldatud metoodikat. Pigem viidati aruandes vaid valitsuse väidetavatele sekkumistele Hiina teatavatel turgudel, eelkõige energiasektoris.

(96) Teiseks väitsid nad, et EL ei tohiks normaalväärtuse kindlaksmääramisel kalduda kõrvale standardmetoodikast, st peaks kasutama üksnes eksportiva riigi omamaiseid hindu ja kulusid, välja arvatud juhul, kui dumpinguvastases lepingus on teisiti lubatud. Eespool esitatut arvesse võttes peaks EL kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 2 järgima standardmetoodikat. Peale selle väitsid huvitatud isikud, et dumpinguvastases lepingus isegi ei esine oluliste moonutuste mõistet. Esitatud märkuste kohaselt: 1. dumpinguvastases lepingus ega 1994. aasta üldises tolli- ja kaubanduskokkuleppes (GATT) ei ole selliseks konkreetseks meetmeks õiguslikku alust; 2. vaidluses EL – Biodiesel (Argentina) nähti ette, et uurimisasutused peavad arvestusliku normaalväärtuse arvutamiseks kasutama tootjate või eksportijate tegelikult kantud tootmiskulusid. Järelikult ei vasta normaalväärtuse arvutamine dumpinguvastase lepingu artiklitele 2.2 ja 2.2.1.1.

(97) Esimesele argumendile vastamiseks tuletab komisjon meelde, et algatamisteates ([10]) viidati mitmele rikkumisele Hiina PVA turul, sealhulgas „riigiaruande jaotises 4.2.1 „Structure of the Chinese Planning System“ („Hiina plaanisüsteemi struktuur“), jaotises 10.1.1 „Energy Market Overview“ („Energiaturu ülevaade“), jaotises 10.1.2 „Plans“ („Plaanid“) peatükis „Energy“ („Energeetika“), jaotises 10.2.1.2 „Price Differentiation“ („Hindade diferentseerimine“), jaotises 11.2. „Access to Capital“ („Juurdepääs kapitalile“), jaotises 11.4.4.1 „Evergreening and Zombie Companies“ („Laenude pidev uuendamine ja *zombie*-äriühingud“), jaotises 11.4.4 „Government Response to Debt a Risk“ („Valitsuse vastus võlariskile“, jaotises 16.2.5 „State-Owned Enterprises“ („Riigi osalusega ettevõtted“) keemiasektoris, jaotises 16.3 „Regulatory Framework/Quantitative Development Targets“ („Õiguslik raamistik/kvantitatiivsed arengueesmärgid“ ja jaotises 16.2.6 „Overcapacity“ („Liigne tootmisvõimsus“)“. Lisaks viidati algatamisteates 12. ja 13. viisaastakuplaanile ning kaebuse esitaja viidatud mitmele aruandele. Seetõttu leiab komisjon, et algatamisteates nimetatud tõendite loetelu oli alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel uurimise algatamiseks piisav.

(98) Teiseks tegi komisjon käesoleva uurimise eesmärgil põhjenduses 171 järelduse, et on asjakohane kohaldada alusmääruse artikli 2 lõiget 6a. Komisjon ei ole nõus huvitatud isiku väitega, et komisjon ei või kohaldada artikli 2 lõiget 6a. Komisjon leiab vastupidiselt, et artikli 2 lõige 6a on kohaldatav ja seda tuleb käesoleva juhtumi asjaoludel kohaldada. Lisaks leiab komisjon, et see säte on kooskõlas Euroopa Liidu kohustustega WTO raames. Komisjoni seisukoht on, nagu selgitatud juhtumi DS473 EL – Biodiesel (Argentina) puhul, et alusmääruse sätted, mida üldiselt kohaldatakse kõigi WTO liikmete suhtes, eriti artikli 2 lõike 5 teine lõik, võimaldavad kasutada kolmandalt riigilt saadud andmeid, mida on nõuetekohaselt kohandatud, kui see kohandamine on vajalik ja põhjendatud. Peale selle tuletas komisjon meelde, et vaidlus DS473 EL – Biodiesel (Argentina) ei olnud seotud alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamisega ja et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on asjakohane õiguslik alus normaalväärtuse kindlaksmääramiseks käesoleva uurimise korral. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

([10]) Vt teade Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate polüvinüülalkoholide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 256, 30.7.2019, lk 4–18), punkt 3.

(99) Lisaks esitas üks huvitatud isik, nimelt Wacker, märkused oluliste moonutuste esinemise kohta. Esiteks väitis Wacker, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikes 6a sätestatud metoodika on sellisena vastuolus dumpinguvastase lepingu artiklitega 2.1 ja 2.2.2. Selle põhjuseks on asjaolu, et dumpingu kontseptsioon on seotud üksikute eksportijate / välismaiste tootjate hinnakäitumisega, nagu märkis apellatsioonikogu vaidlust USA – roostevaba teras (Mehhiko) käsitleva aruande punktis 86. Lisaks ei võimalda dumpinguvastase lepingu artikkel 2.2 kasutada tootmiskulude arvutamiseks eksporditud toote päritoluriigist väljaspool tekkinud kulusid. Lõpuks väitis [Wacker], et komisjon kavatseb kõigi Hiina tootmistegurite puhul kasutada kolmandate riikide kulusid, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2.1.1, nagu kinnitasid ka apellatsioonikogu vaidluses EL – Biodiesel (Argentina) ja vaekogu vaidluses EL – Biodiesel (Indoneesia).

(100) Artikli 2 lõike 6a vastavust WTO õigusaktidele käsitleti juba põhjenduses 98.

(101) Teiseks väitis Wacker, et nagu on selgitanud apellatsioonikogu vaidluses US – Carbon Steel (India), ei muuda asjaolu, et valitsus on riigis kauba peamine tarnija, selle riigi hindu madalaks/odavaks/moonutatuks või turule mitteorienteerituks.

(102) Komisjon tuletas meelde, et vaidlus US – Carbon Steel (India) puudutas tasakaalustusmeetmeid ja seega käsitleti selles meetmete kokkusobivust WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepinguga. Seetõttu ei ole selle vaidluse järeldused dumpinguvastase lepingu alla kuuluva dumpinguvastase uurimise jaoks asjakohased.

(103) Kolmandaks on müügi-, üld- ja halduskulude ning tootmiskulude kohandamine, tingituna muu hulgas tooraine- ja tööjõukulude väidetavast moonutamisest, vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2.2. Wacker väitis igal juhul, et artikli 2 lõike 6a kohaldamist ei saa õigustada, kuna sisendkulusid ega müügi-, üld- ja halduskulusid ei moonutata.

(104) Komisjon märkis, et kui tehakse kindlaks, et eksportiva riigi jaoks oluliste moonutuste olemasolu tõttu vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile b ei ole eksportivas riigis asjakohane kasutada omamaiseid hindu ja kulusid, viidatakse iga eksportiva tootja puhul normaalväärtuse arvutamisel päritoluriigis moonutamata hindadele või võrdlusalustele asjakohases võrdlusriigis kooskõlas artikli 2 lõike 6a punktiga a. Alusmääruse sama säte lubab kasutada ka omamaiseid kulusid, kui on kindlaks tehtud, et neid ei moonutata. Seetõttu oli eksportivatel tootjatel võimalus esitada tõendeid selle kohta, et nende individuaalsed müügi-, üld- ja halduskulud ja/või muud sisendkulud olid tegelikult moonutamata. Nagu aga tõestati punktides 3.1.1.2–3.1.1.9, on komisjon kindlaks teinud, et PVA tootmisharus esineb moonutusi, ning ei esitatud tõendeid selle kohta, et üksikute eksportivate tootjate tootmistegureid ei ole moonutatud. Seepärast lükati need väited tagasi.

(105) Neljandaks väitis Wacker, et asjaolu, et Hiina PVA tootjad on suures osas riigi omandis, ei ole käesoleva dumpingu uurimise tähenduses oluline, sest Hiina PVA turg on täielikult turupõhine.

(106) Komisjon tuletas meelde, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaselt võib riigi omandiõigus olla tähtis näitaja, et esineb olulisi moonutusi. Nagu on üksikasjalikult kirjeldatud punktides 3.1.1.3 ja 3.1.1.4, tegutsevad isegi eraomandis olevad PVA tootjad keskkonnas, kus riik domineerib ja suunab PVA tootmisharu ja PVA tootmisega seotud tööstusharusid, nagu PVA tootmiseks kasutatava tooraine tootjad.

(107) Viiendaks väitis Wacker, et söe, gaasi, toornafta ja elektri hinda Hiinas ei moonutata ning tegelikult on Hiina söe ja gaasi importija ning elektrihinnad on sageli kõrgemad kui teistes riikides. Seetõttu peaks komisjon nende sisendite puhul kasutama Hiina hindu.

(108) Komisjon tuletab meelde, et tal ei ole veenvaid tõendeid selle kohta, et teatavaid kulusid ei moonutata. Ka põhjenduses 169 on märgitud, et toimikus esitatud tõendite kohaselt hankisid kõik valimisse kaasatud eksportivad tootjad kogu oma põhilise sisendi HRVst. Kuna komisjon tuvastas vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile b oluliste moonutuste esinemise kogu riigi PVA sektoris ning puuduvad alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kolmanda taande kohased tõendid, lükkas komisjon selle väite tagasi.

(109) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta esitas üks liidu tootja/kasutaja uuesti märkused, mis olid põhimõtteliselt identsed põhjenduses 99 kirjeldatuga, ja rõhutas, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on iseenesest vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2 ja artikliga 2.2.2 ning et kuigi komisjon väidab, et artikli 2 lõige 6a on kooskõlas ELi WTO kohustustega, ei esita ta oma väite toetuseks täiendavaid õiguslikke aluseid. Selle asemel räägib komisjon väidetavalt iseendale vastu ja üritab kõigest väest leida õiguslikku põhjendust alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamiseks.

(110) Viidates dumpinguvastase lepingu artiklile 2.2, väitis liidu tootja/kasutaja sellega seoses veel seda, et normaalväärtuse arvutamine on lubatud ainult selles sättes nimetatud kolmes spetsiifilises olukorras ja et selliste olukordade loetelu on ammendav. Sellest tulenevalt väidab liidu tootja/kasutaja, et enne normaalväärtuse arvutamist pidi komisjon kindlaks tegema, et üks kolmest dumpinguvastase lepingu artikli 2 lõikes 2 kirjeldatud olukorrast on olemas, mitte keskenduma Hiina majanduses väidetavate moonutuste olemasolu tõendamisele. Liidu tootja/kasutaja arvates ei luba dumpinguvastase lepingu artikkel 2.2 teha ühtegi erandit hindade moonutamise alusel.

(111) Üks kasutaja esitas sarnaseid väiteid ja isegi tsiteeris liidu tootja/kasutaja eespool esitatud argumente. Kõnealune kasutaja leidis samamoodi, et komisjoni rakendatud metoodika on vastuolus WTO õigusega, sest dumpinguvastases lepingus lubatakse normaalväärtuse arvutamiseks tootmiskulusid kasutada ainult siis, kui siseturul tavapärase kaubandustegevuse käigus müüki ei toimu seoses konkreetse turuolukorraga või kui on tekkinud turuolukord, mis mõjutab hindade võrreldavust. Lisaks väidab kasutaja, et kui olulisi moonutusi, millele komisjon viitas, peetakse konkreetse turuolukorra tekkeks, mõjutavad sellised moonutused võrdselt nii Hiina siseturgu kui ka ekspordihindu, mis omakorda tähendaks komisjoni jaoks keeldu kalduda kõrvale Hiinas kehtivate müügihindade kasutamisest.

(112) Sarnaselt liidu tootja/kasutaja eespool nimetatud väidetega väljendas üks valimisse kaasatud eksportiv tootja oma lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes arvamust, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a kasutamine põhjustab dumpinguvastase lepingu artikli 2 mitmesuguseid rikkumisi, mida eksportiva tootja arvates kinnitavad mitmed vaekogu ja apellatsioonikogu aruanded.

(113) Samasuguseid argumente esitati ka teiste valimisse kaasatud eksportivate tootjate lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes, milles väideti, et komisjon ei teinud normaalväärtust kindlaks Hiina hindade või kuludega range võrdluse alusel ning et komisjon eiras tegelikult üldse dumpinguvastase lepingu artiklit 2. Selleks et tuua näiteid komisjoni lähenemisviisi väidetavatest puudustest, mille tagajärg on valimisse kaasatud eksportivate tootjate väitel suurenenud dumpingumarginaalid, pakuvad tootjad näitlikku alternatiivset lähenemisviisi, kuidas normaalväärtuse võiks kindlaks teha. Lisaks osutasid need valimisse kaasatud eksportivad tootjad vaekogu järeldustele menetluses DS494 EL – kulude kohandamise metoodika (Venemaa). Valimisse kaasatud eksportivad tootjad väitsid, et vaekogu järeldused toetavad nende arvamust, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on WTOga vastuolus, sest valimisse kaasatud eksportivate tootjate sõnul on alusmääruse artikli 2 lõige 6a kõigest tugevdatud artikli 2 lõige 5.

(114) Lisaks leidis Hiina valitsus, et normaalväärtuse arvutamine alusmääruse artikli 2 lõikes 6a sätestatud viisil on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2, mis sisaldab ammendavat loetelu kolmest olukorrast, kus normaalväärtust saab arvutada, millest ükski ei hõlma alusmääruse artikli 2 lõikes 6a sätestatud tingimusi. Lisaks leidis Hiina valitsus, et WTO eeskirjades on nõutud, et normaalväärtuse arvutamisel kasutataks tootmiskulusid päritoluriigis, millele lisandub haldus-, müügi- ja üldkulude ning kasumi mõistlik summa. Dumpinguvastase alusmääruse artikli 2 lõikega 6a laiendati aga andmeallikate ulatust, hõlmates tootmis- ja müügikulud asjakohases võrdlusriigis või rahvusvahelised hinnad, kulud või võrdlusalused.

(115) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis üks huvitatud isik, et komisjonil ei olnud õigust kasutada arvestuslikku normaalväärtust, kuid täpsemalt ta oma argumenti ei selgitanud.

(116) Vastusena liidu tootja/kasutaja väidetele kordab komisjon põhjenduses 98 selgitatud seisukohta, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on täielikult kooskõlas Euroopa Liidu WTO kohustustega. Seepärast tuleb liidu tootja/kasutaja väide tagasi lükata. Valimisse kaasatud eksportivate tootjate, huvitatud isiku ja Hiina valitsuse vastavad väited, mida on kirjeldatud põhjendustes 112–115, lükatakse tagasi samadel põhjustel. Mis puudutab mõnede valimisse kaasatud eksportivate tootjate pakutud alternatiivset normaalväärtuse arvutamise lähenemisviisi, siis seda argumenti käsitletakse põhjenduses 271. Mis puudutab viidet menetlusele DS494 EL – kulude kohandamise metoodika (Venemaa),

märgib komisjon lisaks, et vaekogu märkis selge sõnaga, et määrus (EL) 2017/2321, ([11]) millega kehtestati alusmääruse artikli 2 lõige 6a, ei kuulu tema pädevusvaldkonda.

(117) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis sama liidu tootja/kasutaja, et ta esitas elektri- ja gaasiturgude kohta komisjoni enda aruannetest pärit olulisi tõendeid, mis näitavad, et Hiinas on elektri- ja veeldatud maagaasi kulud suuremad kui ELi liikmesriikides ning olid Hiinas suuremad 2018. ja 2019. aastal. Sellega seoses väitis liidu tootja/kasutaja, et komisjon ei ole neid tõendeid käsitlenud, vaid pööras selle asemel tõendamiskoormise ümber, märkides, et ükski Hiina ettevõtja ei tõendanud, et nende kulud ei ole moonutatud. Liidu tootja/kasutaja väitis selle kohta, et komisjoni tõendamiskoormis ei ole täidetud sellega, et tuginetakse peamiselt aruandele, mis põhineb igal juhul uurimisperioodile eelnenud varasemal teabel, mis ei hõlma spetsiifiliselt PVA sektorit ja milles ei võeta arvesse komisjoni enda järeldust, et Hiina elektri-, gaasi- ja naftahinnad on kõrgemad kui ELi liikmesriikides.

(118) Vastusena liidu tootja/kasutaja väidetele tuletab komisjon meelde, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaste oluliste moonutuste olemasolu ei sõltu teatavate sisendite, näiteks elektri, gaasi või nafta absoluut- või suhtelistest väärtustest. Selle asemel on oluliste moonutuste olemasolu kindlakstegemise asjakohane kriteerium see, kas teatatud hinnad või kulud, sealhulgas tooraine- ja energiakulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude abil, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine. Komisjon tegi punktides 3.1.1.2. kuni 3.1.1.9 hindamise ja tegi selle analüüsi põhjal punktis 3.1.1.10 järelduse, et normaalväärtuse kindlaksmääramiseks ei ole asjakohane kasutada omamaiseid hindu ja kulusid. Lisaks tuletab komisjon meelde, et kui hindu ja kulusid mõjutavad olulised moonutused, võib omamaiseid kulusid normaalväärtuse arvutamisel kasutada ainult juhul, kui täpsete ja asjakohaste tõendite alusel on kindlalt tõendatud, et need ei ole moonutatud. Nagu on selgitatud põhjenduses 108, ei ole selle kohta täpseid ja asjakohaseid tõendeid. Liidu tootja/kasutaja väide, et komisjon pööras tõendamiskoormise ümber, tuleb seetõttu tagasi lükata.

(119) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud lisaargumendis väitis liidu tootja/kasutaja, et viis, kuidas komisjon arvutas normaalväärtuse, on ebaseaduslik, sest komisjon eiras dumpinguvastase lepingu artikli 2.2 viimase lause nõudeid. Viidates vaidlusele EL – Biodiesel (Argentina), väitis liidu tootja/kasutaja, et tuginedes tootmiskulude kindlaksmääramisel mis tahes riigivälisele teabele, on komisjon kohustatud tagama, et seda teavet kasutatakse selleks, et selgitada välja tootmiskulud päritoluriigis. Komisjon on aga lihtsalt asendanud Hiina eksportivate PVA tootjate tootmis- / sisendkulud Türgi kuludega, tegemata asjakohaseid kohandusi. Selle tõttu suurenesid toorainekulud, kuna komisjon kaasas ühelt poolt riigisisese transpordi kulud, rahvusvahelise kaubaveo ja kindlustuskulud, samuti impordi tollimaksu Türgi võrdluskuludest ja teiselt poolt ei ole komisjon püüdnud kohandada Hiina tootmiskulude kajastamiseks Türgi impordihindu. Et illustreerida väidetavalt suurendatud ja ebaloogilisi Türgi kulusid, mida komisjon normaalväärtuse arvutamisel kasutas, väidab liidu tootja/kasutaja, et ta ostab ELi turult teatavaid tooraineid, näiteks äädikhapet või kivisütt tunduvalt madalama hinnaga kui Türgi hinnad, mida komisjon kasutas.

(120) Sama arutluskäiku toetas ka üks kasutaja, kes oma lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkuses väitis, et normaalväärtuse arvutus, mida komisjon kasutas vaidluses EL – Biodiesel (Argentina), sarnaneb alusmääruse artikli 2 lõikes 6a kirjeldatud metoodikaga, ning seetõttu ei saa komisjon eirata apellatsioonikogu otsust vaidluses EL – Biodiesel (Argentina) pelga kinnitusega, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a kehtestati alles hiljem.

(121) Vastuseks liidu tootja/kasutaja argumendile kordab komisjon kõigepealt, nagu on juba öeldud põhjenduses 98, et vaidlus DS473 EL – Biodiesel (Argentina) ei olnud seotud alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamisega ja et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on asjakohane õiguslik alus normaalväärtuse kindlaksmääramiseks käesoleva uurimise korral. Vastavalt artikli 2 lõike 6a punktile a peaks normaalväärtus päritoluriigis näitama tooraine moonutamata hinda võrdlusriigis, mis käesoleval juhul on Türgi. Liidu tootja/kasutaja viited tema enda ostuhindadele ELis ei ole

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2321, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ja määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 338, 19.12.2017, lk 1).

normaalväärtuse arvutamise seisukohast seetõttu asjakohased. Samamoodi ei arvestata liidu tootja/kasutaja väites selle kohta, et komisjon ei ole püüdnud kohandada Hiina moonutatud tootmiskulude kajastamiseks Türgi impordihindu, artikli 2 lõike 6a punktis a sätestatud asjaolu, et normaalväärtus peab kajastama tooraine moonutamata hinda võrdlusriigist saadud teabe alusel. Samuti tuleb tagasi lükata liidu tootja/kasutaja väide, mille kohaselt tuleks jätta arvestamata riigisisese transpordi kulud, kaubaveo- ja kindlustuskulud ning imporditollimaksud, nagu on selgitatud põhjenduses 269.

(122) Ka tuleb tagasi lükata väide, et komisjon ei saa kõrvale kalduda omamaistest hindadest pelga viitega asjaolule, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a säte kehtestati hiljem, kui menetleti vaidlust EL – Biodiesel (Argentina). Nagu on juba märgitud põhjenduses 98, ei puudutanud vaidlus EL – Biodiesel (Argentina) artikli 2 lõike 6a kohaldamist. Seega teeb komisjon järelduse, et vaidluses EL – Biodiesel (Argentina) tehtud otsus ei ole praegusel juhul asjakohane mitte aja tõttu, millal artikli 2 lõige 6a alusmäärusesse lisati, vaid selle erineva õigusliku olemuse tõttu. Igal juhul kinnitab kohtuasi EL – Biodiesel (Argentina) seda, et esineb olukordi, kus normaalväärtuse päritoluriigis saab arvutada, võttes arvesse kolmandalt võrdlusriigilt saadud teavet.

(123) Komisjon uuris, kas on asjakohane kasutada HRV omamaiseid hindu ja kulusid, kuna esinevad olulised moonutused alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses. Komisjon tegi seda tõendite alusel, mis on esitatud toimikus, sealhulgas aruandes, mis põhineb avalikult kättesaadavatel allikatel. Analüüsis käsitleti riigi olulist sekkumist HRV majandusse üldiselt, aga ka konkreetset turuolukorda asjaomases sektoris, sealhulgas asjaomase toote puhul.

3.1.1.2. Olulised moonutused, mis mõjutavad omamaiseid hindu ja kulusid HRVs

(124) Hiina majandussüsteemi alus on *sotsialistliku turumajanduse põhimõte*. Kõnealune põhimõte on sätestatud Hiina põhiseaduses ja sellest lähtuvalt juhitakse HRV majandust. Keskne põhimõte on: „*tootmisvahendid on sotsialistlik avalik omand, st need kuuluvad kogu rahvale ja töörahva ühisomandisse*“. Riigi omandis olev majandus on „riigi majanduse juhtiv jõud“ ning riigile on antud volitused „*tagada selle tugevdamine ja kasv*“ ([12]). Sellest tulenevalt Hiina majanduse üldine korraldus mitte ainult ei võimalda riigil märkimisväärselt majandusse sekkuda, vaid valitsusele on antud ka sõnaselge volitus seda teha. Riigi omandi ülimuslikkus eraomandi suhtes on kogu õigussüsteemi läbiv põhimõte ja seda rõhutatakse üldpõhimõttena kõikides kesksetes õigusaktides. Hea näide selle kohta on Hiina asjaõigus, milles viidatakse sotsialismi esimesele etapile ja tehakse riigile ülesandeks toetada põhilist majandussüsteemi, milles on peamine roll riigi omandil. Teised omandivormid on lubatud, st seadus lubab neid arendada kõrvuti riigi omandiga ([13]).

(125) Peale selle arendatakse Hiina õiguse kohaselt sotsialistlikku turumajandust Hiina Kommunistliku Partei (edaspidi „HKP“) juhtimisel. Hiina riigi ja HKP struktuurid on kõikidel tasanditel (õiguslikul, institutsioonilisel ja isiklikul) omavahel põimunud, moodustades superstruktuuri, milles HKP ja riigi rollid on teineteisest eristamatud. Pärast Hiina põhiseaduse muutmist 2018. aasta märtsis tugevnes HKP juhtiv roll veelgi, mida kinnitab põhiseaduse artikli 1 sõnastus. Selle sätte esimese lause „*Hiina Rahvavabariigi põhisüsteem on sotsialistlik süsteem*“ järele lisati uus teine lause, mille kohaselt: „*Hiinale omase sotsialismi eripära on Hiina Kommunistliku Partei juhtiv roll*“ ([14]). See näitab, et HKP kontroll HRV majanduse üle on väljaspool kahtlust ja kasvab veelgi. Selline juhtimine ja kontroll on Hiina süsteemile omane ning ulatub palju kaugemale tavapärasest olukorrast teistes riikides, kus valitsusel on üldine makromajanduslik kontroll vabaturujõudude toimimise piires.

(126) Hiina riik rakendab sekkuvat majanduspoliitikat, et täita oma eesmärke, mis langevad kokku HKP poliitiliste eesmärkidega, mitte ei arvesta vabaturul valdavaid majandustingimusi ([15]). Hiina võimud kasutavad majandusse sekkumiseks mitmesuguseid vahendeid, sealhulgas tööstuse planeerimise süsteem, finantssüsteem ning regulatiivne keskkond.

([12]) Aruande 2. peatükk, lk 6–7.
([13]) Aruande 2. peatükk, lk 10.
([14]) Kättesaadav aadressil http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (viimati vaadatud 15. juulil 2019).
([15]) Aruande 2. peatükk, lk 20–21.

(127) Esiteks reguleeritakse Hiina majandust üldise halduskontrolli tasandil keeruka tööstuse planeerimise süsteemiga, mis hõlmab kogu riigi majandustegevust. Planeerimine hõlmab terviklikku ja keerukat sektorite ja valdkonnaüleste tegevuspõhimõtete maatriksit ning see toimub kõigil valitsemistasanditel. Provintsi tasandi planeerimine on üksikasjalik, samas kui riigi tasandil püstitatakse üldisemaid eesmärke. Plaanides täpsustatakse ka vahendid asjakohaste tootmisharude/sektorite toetamiseks ning eesmärkide saavutamise ajakavad. Mõned plaanid sisaldavad ikka veel konkreetseid toodangueesmärke, mis oli tavaline varasemate planeerimisperioodide puhul. Plaanides tuuakse kooskõlas valitsuse prioriteetidega (positiivsete või negatiivsete) prioriteetidena eraldi välja teatavad tööstussektorid ja/või projektid ning seatakse neile konkreetsed arengueesmärgid (tööstuse moderniseerimine, rahvusvaheline laienemine jms). Nii era- kui ka riigi omandis olevad ettevõtjad peavad oma äritegevust tulemuslikult kohandama planeerimissüsteemiga ette nähtud oludele. Seda mitte ainult kavade siduva laadi tõttu, vaid ka seepärast, et Hiina kõikide valitsemistasandite ametiasutused järgivad kavade süsteemi ning kasutavad neile antud volitusi, sundides äriühinguid järgima kavades kehtestatud prioriteete (vt ka punkt 3.1.1.5) ([16]).

(128) Teiseks domineerivad rahaliste vahendite eraldamisel HRV finantssüsteemis riigi omandis olevad kommertspangad. Laenuandmise põhimõtteid välja töötades ja rakendades peavad need pangad järgima valitsuse tööstuspoliitika eesmärke, selle asemel et hinnata eelkõige asjaomase projekti majanduslikku kasu (vt ka punkt 3.1.1.8) ([17]). Sama kehtib Hiina finantssüsteemi muudes osades, näiteks aktsiaturgudel, võlakirjaturgudel, erakapitaliturgudel jne. Need finantssektori osad (v.a pangandus) on institutsiooniliselt ja tegevuse seisukohast üles ehitatud nii, et nende eesmärk ei ole saavutada finantsturgude võimalikult tõhus toimimine, vaid tagada kontroll ning võimaldada riigil ja HKP-l sekkuda ([18]).

(129) Kolmandaks sekkub riik majandusse mitmel viisil regulatiivse keskkonna tasandil. Näiteks kasutatakse riigihankeeeskirju regulaarselt poliitilistel eesmärkidel, mitte majanduse tõhustamiseks, kahjustades sellega turust lähtuvaid põhimõtteid asjaomases valdkonnas. Kohaldatavates õigusaktides on konkreetselt sätestatud, et riigihankeid korraldatakse selleks, et aidata kaasa riigi poliitiliste eesmärkide saavutamisele. Samas ei ole nende eesmärkide laad kindlaks määratud, mistõttu on otsuseid tegevatel organitel ulatuslik kaalutlusruum ([19]). Ka investeeringute valdkonnas on Hiina valitsusel märkimisväärne kontroll ja mõju nii riiklike kui ka erainvesteeringute sihtotstarbe ja ulatuse üle. Ametiasutused kasutavad investeeringute sõelumist ning investeeringutega seotud mitmesuguseid stiimuleid, piiranguid ja keelde olulise vahendina tööstuspoliitika eesmärkide saavutamiseks, näiteks riigi kontrolli säilitamiseks põhisektorite üle või omamaise tööstuse toetamiseks ([20]).

(130) Kokkuvõttes põhineb Hiina majandusmudel teatavatel põhimõtetel, millega nähakse ette ja soodustatakse valitsuse sekkumist mitmel moel. Selline valitsusepoolne ulatuslik sekkumine on vastuolus turujõudude vaba toimimisega ning moonutab vahendite tulemuslikku eraldamist kooskõlas turupõhimõtetega ([21]).

3.1.1.3. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b esimese taande kohased olulised moonutused: asjaomast turgu teenindavad olulisel määral ettevõtjad, kes on ekspordiriigi ametiasutuste omanduses, kontrolli või poliitilise järelevalve või juhtimise all;

(131) HRVs moodustavad olulise osa majandusest äriühingud, kes tegutsevad riigi omandis, selle kontrolli ja/või poliitilise järelevalve või juhtimise all.

(132) Hiina valitsus ja HKP haldavad struktuure, mis tagavad nende jätkuva mõju ettevõtete, eriti riigile kuuluvate ettevõtete üle. Riik (ja paljudes aspektides ka HKP) mitte ainult ei sõnasta konkreetselt üldist majanduspoliitikat ega kontrolli pidevalt, kuidas seda rakendavad konkreetsed riigile kuuluvad ettevõtted, vaid kasutab ka oma õigust osaleda riigile kuuluvate ettevõtete tegevuse üle otsustamises. Seda tehakse tavaliselt riigiasutuste ja riigile kuuluvate ettevõtete töötajate vahelise rotatsiooni teel, partei liikmete osalemisega riigile kuuluvate ettevõtete juhtorganites ja

([16]) Aruande 3. peatükk, lk 41, 73–74.
([17]) Aruande 6. peatükk, lk 120–121.
([18]) Aruande 6. peatükk, lk 122–135.
([19]) Aruande 7. peatükk, lk 167–168.
([20]) Aruande 8. peatükk, lk 169–170, 200–201.
([21]) Aruande 2. peatükk, lk 15–16; aruande 4. peatükk, lk 50, 84; aruande 5. peatükk, lk 108–109.

parteirakukeste loomisega ettevõtetes (vt punkt 3.1.1.4) ning ka riigile kuuluvate ettevõtete sektori struktuuri kujundamisega ([22]). Vastutasuks on riigile kuuluvatel ettevõtetel Hiina majanduses eriline staatus, mis annab neile mitmeid majanduslikke eeliseid, eelkõige kaitse konkurentsi eest ja soodustingimustel juurdepääs asjakohastele sisenditele, sealhulgas rahastamisele ([23]).

(133) Konkreetselt PVA sektoris on suur osa äriühingutest endiselt Hiina valitsuse omandis. Valimisse kuuluvate ettevõtete hulgast on Wan Wei gruppi kuuluv Anhui Wan Wei High Tech Materials riigiettevõte, kelle aastane tootmisvõimsus on 350 000 tonni, moodustades 28 % kodumaisest nominaalsest PVA tootmise võimsusest ja 40 % tegelikust tootmisvõimsusest ([24]). See on ka Hiina suurim PVA tootja Sinopeci ja Inner Mongolia Shuangxini kõrval ([25]). Teist Wan Wei gruppi kuuluvat ettevõtet nimega Mengwei toetatakse aktiivselt, et sellest saaks suur PVA tootja Sise-Mongoolia industrialiseerimisprojekti raames. Mengwei veebisaidi kohaselt: „Projekti aastane toodang on 200 000 tonni vinüülatsetaati (VAC) ja 100 000 tonni PVAd ning koguinvesteering on ligikaudu 1,5 miljardit jüaani, olles seega Hiina suurim ühekordse investeeringuga PVA-projekt. […] Ettevõte kavatseb 12. viisaastakuplaani raames investeerida enam kui 7 miljardit jüaani ja ehitada seejärel 100 000 tonnise PVA tootmisliini, […]. Selleks ajaks laiub Sise-Mongoolia kaunil maal uus moodne tööstuslinn ([26])."

(134) Sinopec Group on veel üks Hiina riigile kuuluv suur ettevõte ja PVA tootja. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd tootmisvõimsus on 160 000 tonni polüvinüülalkoholi aastas ([27]) ja see käivitati Hiina valitsuse ametliku projektina: „Projekti järgi ehitamist alustati 17. aprillil 2009 ning tööstus- ja infotehnoloogiaministeerium nimetas selle üheks peamiseks sisenõudluse suurendamise ehitusprojektiks ([28])".

(135) Valimisse kuulunud kolmas ettevõte Inner Mongolia Shuangxin on küll eraomandis, kuid sellel on valitsussidemeid parteiorganisatsiooni kaudu (vt põhjendus 140).

(136) Kuna PVA tootmisharus on valitsuse sekkumine tugev ja riigile kuuluvate ettevõtete osakaal suur, ei saa ka eraomandis olevad tootjad tegutseda turutingimustel. PVA sektoris on nii riigi- kui ka eraettevõtted poliitilise järelevalve ja juhtimise all, nagu on selgitatud punktis 3.1.1.5.

3.1.1.4. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b teise taande kohased olulised moonutused: riik on esindatud ettevõtetes viisil, mis võimaldab tal mõjutada hindu või kulusid

(137) Lisaks majanduse kontrollimisele riigile kuuluvate ettevõtete kaudu ja muude vahenditega saab Hiina valitsus mõjutada hindu ja kulusid riigi esindatusega ettevõtetes. Kuigi Hiina õigusaktides ette nähtud asjaomaste riigiasutuste õigust nimetada ametisse ja kutsuda tagasi riigile kuuluvate ettevõtete juhtivtöötajaid võib käsitada märgina vastavast omandiõigusest, ([29]) on nii riigi- kui ka eraettevõtetes tegutsevad HKP rakukesed veel üks oluline kanal, mille kaudu riik saab äriotsuseid mõjutada. HRV äriühinguõiguse kohaselt tuleb igas äriühingus luua HKP organisatsioon (millesse kuulub vähemalt kolm partei liiget, nagu on sätestatud HKP põhikirjas ([30])) ning äriühing peab tagama selle tegevuseks vajalikud tingimused. Näib, et varem ei ole seda nõuet alati järgitud või selle täitmist

([22]) Aruande 3. peatükk, lk 22–24; ja 5. peatükk, lk 97–108.
([23]) Aruande 5. peatükk, lk 104–109.
([24]) Vt http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.
([25]) „Praegu on Hiinas 12 peamist PVA tootjat. Neist suurimad on Wanwei High Tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin ja Ningxia Land, kes toodavad kokku 770 000 tonni aastas". Vt http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171712118071 5.pdf.
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html.
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351.
([28]) Vt https://www.yicai.com/news/942233.html.
([29]) Aruande 5. peatükk, lk 100–101.
([30]) Aruande 2. peatükk, lk 26.

rangelt tagatud. Alates hiljemalt 2016. aastast on aga HKP poliitilise põhimõttena tugevdanud oma nõuet kontrollida riigile kuuluvate ettevõtete äriotsuseid. Samuti on kuuldusi, et HKP avaldab eraettevõtjatele survet, nõudes „patriotismi“ esikohale seadmist ja parteidistsipliini järgimist ([31]). Teadete kohaselt olid 2017. aastal parteirakukesed olemas 70 %-l ligikaudu 1,86 miljonist eraõiguslikust äriühingust ning suurenes surve anda HKP organisatsioonile asjaomastes äriühingutes viimane sõna äriotsuste tegemisel ([32]). Neid eeskirju kohaldatakse üldiselt Hiina majanduse kõigis sektorites, sealhulgas PVA tootjate ja nende sisendite tarnijate puhul.

(138) Nagu juba märgitud, kuuluvad konkreetselt PVA sektoris paljud PVA tootjad riigile. Wan Wei grupi ettevõte Mengwei, mis kuulus valimisse, allub riiginõukogu riigile kuuluvate varade järelevalve- ja halduskomisjoni (SASAC) juhtimise alla, näiteks kirjeldatakse selle PVA tootmisprojekti järgmiselt: „Mengwei 100 000 tonni polüvinüülalkoholivaiku aastas tootva eriprojekti II etapp ja […] on rahastusprojektid, mis kuuluvad ettevõtte kavasse „Arengupanga 2015. aasta mitteavalikud A-aktsiad“. Need on heaks kiitnud Anhui provintsi rahvavalitsuse riiklik varade järelevalve ja halduskomisjon (kiri [2015] 599): „Anhui Wan Wei High Tech Materials Co., Ltd mitteavalike arengupanga aktsiatega seotud küsimuste heakskiitmine“ ja 2015. aasta esimene erakorraline aktsionäride üldkoosolek“ ([33]). Lisaks on Wan Wei seotud partei tugevdamisega: „Seoses partei tööstiili ja ausa valitsemise ülesehitamisega järgmises etapis märkis aktsiaseltsi distsipliinikontrolli komisjoni esimees Wu Shangyi, et partei tööstiili ülesehitamist tuleb õigesti mõista, […] keskenduda praegusele Anhui reformimise ja arendamise kesksele tööle, mille tähtsaim aspekt on luua tööstiil ning aus ja korralik ettevõtluskeskkond, et tagada kindel distsipliin grupi ettevõtte kvaliteetseks arenguks. Grupi ettevõtte distsipliinikontrolli komisjoni asesekretär Tang Xiaohong ütles, et tuleb: „[…] edendada kindlakäeliselt partei stiili ja ausa valitsemise rakendamist […]“ ([34]).

(139) Uurimise valimisse kuulunud ettevõte Sinopec on samuti riigile kuuluv ettevõte, kes rõhutab, et peab paljudel juhtudel kinni partei põhimõtetest. Sinopeci veebisaidi kohaselt: „2018. aastal järgis ettevõte Xi Jinpingi uue ajastu sotsialistliku ideoloogia juhiseid, mis on Hiinale omased ja kantud partei 19. rahvuskongressi vaimust, rakendas täielikult uue ajastu partei tugevdamise üldnõudeid, keskendus täielikult maailmatasemel ettevõtte strateegilisele loomisele ning oli eeskujuks poliitilises ülesehituses, tugevdas jõuliselt otseomanduses olevate ettevõtete parteikomiteede suutlikkuse suurendamist üldise olukorra juhtimiseks, viis jõuliselt ellu rohujuuretasandi parteiorganisatsiooni täiustamise projekti, edendas aktiivselt ametnike ja ettevõtluse elujõulisust, koordineeris ja tugevdas kogu partei ülesehitamist ning parandas järjepidevalt partei ülesehituse kvaliteeti, et muuta Sinopec kindlasti maailmatasemel konkurentsivõimeliseks ettevõtteks. Ettevõte tegeles Xi Jinpingi uue ajastu Hiinale omase ja Kommunistliku partei 19. rahvuskongressi vaimust kantud sotsialismi uurimise, propageerimise ja rakendamisega, mis on tähtsaim poliitiline ülesanne, ning võttis kasutusele mitmesuguseid meetodeid, nagu õppereisid, eriväljaõpe ja temaatiline parteipäev õppimise, mõtlemise ja praktika edendamiseks. Partei liikmete ja töötajate ühtsus, haridus ja juhendamine suurendavad jätkuvalt teadlikkust, kahe kaitseabinõu kindlameelset saavutamist ning partei suhtes ülesnäidatava lojaalsuse praktilist harjutamist ([35]).“

(140) Inner Mongolia Shuangxin loetleb oma veebisaidil partei tugevdamise meetmed järgmiselt: „Ettevõte asutas parteiharu 2005. aastal. Hiina Kommunistliku Partei Otogi haldusüksuse komitee organisatsiooni osakond kiitis 2012. aasta mais ametlikult heaks selle, et meie ettevõte asutab Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd parteikomitee, ja kutsus kokku esimese parteiliikmete kongressi. Seotud tütarettevõtted on asutanud teise astme parteikomitee (mille jurisdiktsiooni all on viis parteiharu), kaks üldist parteiharu (mille jurisdiktsiooni all on kolm parteiharu) ja kolm parteiharu“ ([36]).

(141) Riigi esindatus finantsturgudel (vt ka punkt 3.1.1.8) ning tooraine ja sisendite tarnimisel ning neisse sekkumine avaldavad turule täiendavat moonutavat mõju ([37]). Seega võimaldab riigi esindatus PVA ja muude seotud sektorite (näiteks finants- ja sisendisektor, vt punkt 3.1.1.7) äriühingutes, sealhulgas riigile kuuluvates ettevõtetes Hiina valitsusel mõjutada hindu ja kulusid.

([31]) Aruande 2. peatükk, lk 31–32.
([32]) Kättesaadav aadressil https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (viimati vaadatud 15. juulil 2019).
([33]) Vt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, lk 138.
([34]) Vt http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Vaata http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Aruande peatükid 14.1–14.3.

3.1.1.5. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kolmanda taande kohased olulised moonutused: avalik poliitika või meetmed tagavad omamaiste tarnijate sooduskohtlemise või mõjutavad vabaturujõude muul viisil

(142) Hiina majanduse juhtimine põhineb suurel määral keerukal planeerimissüsteemil, millega määratakse kindlaks prioriteedid ja eesmärgid, millele keskvalitsus ja kohalikud omavalitsused peavad keskenduma. Asjaomased plaanid on kehtestatud kõikidel valitsemistasanditel ja need hõlmavad peaaegu kõiki majandussektoreid. Plaanides seatud eesmärgid on siduvad ja kõikide haldustasandite ametiasutused jälgivad nende plaanide rakendamist asjaomasel madalamal valitsemistasandil. Üldiselt toob HRV planeerimissüsteem kaasa ressursside suunamise sektoritele, mille valitsus on kuulutanud strateegilisteks või muul viisil poliitiliselt olulisteks, selle asemel, et neid jaotataks kooskõlas turujõududega ([38]).

(143) Hiina valitsus peab PVA tööstust tähtsaks tootmisharuks. Seda kinnitatakse arvukates kavades, direktiivides ja muudes keemiasektorile ja eriti PVA tööstusele keskenduvates dokumentides, mis on välja antud riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, sealhulgas järgmistes põhjendustes loetletud dokumendid.

(144) PVA tööstus on ära märgitud riikliku arengu- ja reformikomisjoni (NDRC) otsuses sätete kohta, millega muudetakse tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloogi (2011. aasta versioon) ([39]) (kohaldatav uurimisperioodi suhtes). PVA sektorit nimetatakse edendatavate sektorite peatükis: „19 – kergetööstus: 14: uued pakkematerjalid, näiteks vaakumkaetud alumiinium, räniooksiidpihusti, PVA tüüpi kattekile, funktsionaalne polüesterkile (PET), orienteeritud polüstüreenkile (OPS), paberi- või plastipõhised mitmekihilised ekstrusioontooted või ühendid“. Lisaks nimetatakse seda piiratud sektorite peatükis: „Tekstiil: 13: polüvinüülalkoholiläga (PVA) kalibreerimistehnoloogia ja toodete (polüester- ja puuvillatooted, välja arvatud suure kiusisaldusega kõrge tihedusega puhtast puuvillast tooted) kasutuselevõtt“ ning kõrvaldatud sektorite / iganenud toodete peatükis: „Polüvinüülalkohol ja selle atsetaalid sise- ja välisseinte jaoks (106, 107 kattekihti jne)“. Need juhtumid näitavad, et Hiina valitsus juhib PVA tööstust ja PVA kasutamist eri sektorites.

(145) Vahepeal on suuniskataloogi ajakohastatud, uus versioon jõustus 1. jaanuaril 2020 ([40]). Selles uues versioonis on PVA samuti edendatav sektor: „Kergetööstus 11: uued pakkematerjalid, näiteks vaakumkaetud alumiinium, räniooksiidpihusti, PVA tüüpi kattekile, plastipõhised mitmekihilised ekstrusioontooted või ühendid“. Piiratud ja kõrvaldatud tootmisharude poolest on suuniskataloogi uus versioon identne põhjenduses 144 kirjeldatud versiooniga.

(146) Sise-Mongoolia linna Wuhai ja selle ümbruse tööstuse ümberkujundamis- ja ajakohastamiskavas 2016–2020 ([41]) nimetatakse PVAd jaotises IV.2: „peenkemikaalid: – täielikult ära kasutada kemikaalide, nagu kloorleeliste, koksistamise ja orgaanilise räni tootmisharude eeliseid; – edendada tootmisharude horisontaalseid sidemeid ja laiendada tööstusahelat vertikaalselt; – arendada intensiivselt sügavtöödeldud tooteid, nagu 1,4-butaandiool, PVA; – edendada selliste toodete tootmist nagu ravimid, pestitsiidid ja sünteetilised värvained, orgaanilised pigmendid, värvid, funktsionaalsed polümeermaterjalid; – luua peenkemikaalitööstuse klaster; – arendada välja uus suur tootmisharu“ ning jaotises VII.2: „[t]oetada aktiivselt ettevõtteid rahvusvahelise tootmisvõimsusalase koostöö arendamisel; – soodustada konkreetsete konkurentsivõimeliste toodete, nagu tsemendi, koksi, polüvinüülkloriidi, polüvinüülalkoholi ning tehnoloogia ja seadmete tootmist ekspordi eesmärgil; – uurida ja arendada rahvusvahelisi turge“.

(147) Pärast järelduste avalikustamist väitis üks huvitatud isik, nimelt Wacker, et PVA ei ole soodustatud tootmisharu, ja rõhutas, et komisjon märgib ise oma põhjenduste 144 ja 145 vastavas teises järelduses, et PVA on loetletud piirangutega tootmisharude peatükis. Sellele tuginedes väidab Wacker, et Hiina PVA tööstus ei saa kasu väidetavatest subsiidiumidest ega toetustest, mida saavad kasutada ainult soodustatud tootmisharud. Seega ei ole Wackeri arvates komisjoni hinnangul faktilisi tõendeid.

([38]) Aruande 4. peatükk, lk 41–42, 83.
([39]) Vt www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.
([40]) Vt http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.
([41]) Vt http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

(148) Wackeri argumendid tuleb siiski tagasi lükata. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kolmanda taande kohase asjakohase analüüsiga ei hinnata, kas samasuguse toote omamaised tootjad saavad valitsuse toetust. Selle asemel uuritakse analüüsis küsimust, kas on olemas avalik poliitika või meetmed, mis tagavad omamaiste tarnijate sooduskohtlemise või mõjutavad vabaturujõude muul viisil. Sellega seoses näitab PVA loetlemine piirangutega tootmisharude hulgas sellise avaliku poliitika olemasolu samal viisil kui selle loetlemine soodustatud tootmisharude hulgas, kuna selliste kataloogide olemasolu näitab selgelt Hiina valitsuse sekkumist turujõududesse. Sel põhjusel märkis komisjon põhjenduses 144 *in fine*, et Hiina valitsus juhib PVA tööstust, sest juhtimine ei piirdu kaugeltki ainult toetusega, vaid võib hõlmata mitmesuguseid meetmeid, sealhulgas piiranguid.

(149) Lisaks suunab Hiina valitsus sektori arengut kooskõlas paljude vahenditega, näiteks toetuste andmisega. Wan Wei grupi aastaaruandes loetletakse mitu PVA-le antavat toetust: 2016. majandusaasta aruandes: PVA-projekti tehnilisele reformile eraldatakse 8,6 miljonit RMB; ([42]) 2017. aasta aruandes: „eraldis PVA-projekti tehnoloogia reformimiseks: 7,666 miljonit RMB, laenu allahindlus melassijäätmete tootmiseks kasutatavate PVA-materjalide tehniliseks renoveerimiseks 2,819 miljonit RMB ([43])“ ning „eraldis PVA-projekti tehnoloogia ümberkujundamiseks 958 333 RMB“ ([44]). 2018. aastal sai ettevõte 5,7 miljoni RMB suuruse eraldise PVA-projekti tehnoloogia reformimiseks ja 2,8 miljoni RMB väärtuses intressisoodustust PVA tehnoloogia ümberkujundamise projektide jaoks ([45]). 2019. aasta aruande kohaselt eraldati PVA-projekti tehnoloogia reformimiseks 0,958 miljonit RMB ([46]).

(150) Moonutusi esineb ka seoses PVA tootmiseks kasutatavate peamiste toorainetega, nagu kivisüsi, gaas, kaltsiumkarbiid, äädikhape ja lubjakivi. Kivisöe suhtes kehtivad muud kavad ja dokumendid, nagu 13. riiklik mineraalsete maavarade viisaastakuplaan ja kohaliku tasandi kavad, nagu Hebei provintsi kivisöetööstuse arengukava ([47]). Kivisöetööstus saab Hiinas märkimisväärselt palju toetuseid, mis põhjustab liigset tootmisvõimsust ja hinnamoonutusi ([48]). Ka maagaasi suhtes kohaldatakse mitmeid kavasid, sealhulgas 13. riiklik mineraalsete maavarade viisaastakuplaan, kuid ka kohaliku tasandi kavasid, nagu Hebei provintsi maagaasi arengukava. Mõnes provintsis, näiteks Chongqingis ja Shaangxis, rakendatakse kaltsiumkarbiidi tootmisele soodsamat elektrienergia määra ([49]). Selle tootmise suhtes kehtib ka naftakeemia- ja keemiatööstuse 13. viisaastakuplaan. Äädikhappe suhtes kohaldatakse riikliku arengu- ja reformikomisjoni tööstussektori struktuurimuudatuste suuniskataloogi, milles on ette nähtud üksikasjalikud eeskirjad eri tootmisharudele. Äädikhape on lisatud piiratud kasutusega naftakeemiasaaduste loetelusse: „kaprolaktaam või etüleenäädikhape, mille aastane toodang on alla 100 000 tonni, oksosünteesi teel saadav äädikhape või maagaasist saadav metanool, mille aastane toodang on alla 300 000 tonni“ ([50]). Neil ja teistelgi viisidel sekkub valitsus PVA tootmiseks kasutatavate toorainete sektori tegevusse.

(151) Kokkuvõttes on Hiina valitsus kehtestanud meetmed, millega mõjutatakse ettevõtjaid järgima avaliku poliitika eesmärki toetada soodustatud tootmisharusid. Sellised meetmed takistavad turujõudude normaalset toimimist.

3.1.1.6. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b neljanda taande kohased olulised moonutused: pankroti-, äriühingu- või asjaõigus puudub, seda kohaldatakse diskrimineerivalt või selle täitmise tagamine on ebapiisav

(152) Toimikus sisalduva teabe kohaselt ei ole Hiina pankrotisüsteem piisav, et saavutada selle peamisi eesmärke, nagu nõuete õiglane rahuldamine ja võlgade õiglane tasumine ning võlausaldajate ja võlgnike seaduslike õiguste ja huvide kaitsmine. See näib olevat tingitud asjaolust, et kuigi Hiina pankrotiõigus põhineb vormiliselt samasugustel põhimõtetel kui teiste riikide asjaomased seadused, iseloomustab Hiina süsteemi see, et seaduse täitmine jäetakse

([42]) Vt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, lk 127.
([43]) Vt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, lk 152.
([44]) Ibid., lk 167.
([45]) Vt 2018. aasta aruanne, lk 156–157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf.
([46]) Vt 2019. aasta aruanne, lk 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.
([47]) Vt aruanne, lk 46.
([48]) Vt aruanne, lk 232–233.
([49]) Vt aruanne, lk 224 ja 231.
([50]) Vt aruanne, lk 177.

süstemaatiliselt tagamata. Pankrottide arv on riigi majanduse suurusega võrreldes väga väike, muu hulgas seetõttu, et maksejõuetusmenetlustel on palju puudusi, mis tegelikkuses ei soodusta pankrotiavalduste esitamist. Lisaks on riigil maksejõuetusmenetlustes jätkuvalt tugev ja aktiivne roll, mis sageli mõjutab otseselt menetluste tulemust ([51]).

(153) Peale selle on HRV omandiõigussüsteemi puudused eriti ilmsed maaomandi ja maakasutusõiguste valdkonnas ([52]). Kogu maa kuulub Hiina riigile (ühisomandis olev maapiirkondade maa ja riigi omandis olev linnamaa). Maa eraldamine oleneb ainuüksi riigist. Kehtestatud on õigusnormid, mille eesmärk on maakasutusõiguste andmine läbipaistvalt ja turuhindadega, näiteks pakkumismenetlusi korraldades. Neid õigusnorme siiski sageli ei järgita ja teatavad ostjad saavad maa tasuta või turuhinnast madalama hinnaga ([53]). Lisaks järgivad ametiasutused maa eraldamisel sageli konkreetseid eesmärke, näiteks rakendavaid majanduskavasid ([54]).

(154) Sarnaselt teiste Hiina majandussektoritega kohaldatakse ka PVA tootjate suhtes tavapäraseid Hiina pankrotiõiguse, äriühinguõiguse ja asjaõiguse eeskirju. Selle tulemusel mõjutavad ka neid ettevõtjaid ülevalt alla suunatud moonutused, mis tulenevad pankrotiõiguse ja asjaõiguse diskrimineerivast kohaldamisest või asjaomaste õigusnormide ebapiisavast täitmisest. Käesoleva uurimise käigus ei ilmnenud midagi, mis need järeldused kahtluse alla seaks. Komisjon tegi esialgse järelduse, et Hiina pankroti- ja asjaõigusnormid ei toimi nõuetekohaselt ning põhjustavad seetõttu HRVs maksejõuetute äriühingute tegevuses hoidmise ning maakasutusõiguste andmise kaudu moonutusi. Olemasolevate tõendite põhjal võib järeldada, et need kaalutlused kehtivad täielikult ka PVA sektoris.

(155) Eespool öeldut arvesse võttes järeldas komisjon, et PVA sektoris kohaldatakse pankroti- ja asjaõigusseadusi diskrimineerivalt või jõustatakse neid ebapiisavalt, sealhulgas asjaomase toote puhul.

3.1.1.7. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b viienda taande kohased olulised moonutused: moonutatakse palgakulusid

(156) Turupõhiste palkade süsteem ei saa HRVs täielikult välja areneda, sest töötajate ja tööandjate õigus kollektiivsele organiseerumisele on takistatud. HRV ei ole ratifitseerinud mitut olulist Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsiooni, eelkõige neid, mis käsitlevad ühinemisvabadust ja kollektiivläbirääkimisi ([55]). Riigisisese õiguse kohaselt tegutseb riigis ainult üks ametiühing. Samas ei ole see organisatsioon riigivõimust sõltumatu ning tegeleb kollektiivläbirääkimiste pidamise ja töötajate õiguste kaitsega väga vähe ([56]). Peale selle piirab Hiina töötajate liikuvust leibkondade registreerimise süsteem, mille kohaselt on sotsiaalkindlustushüvitised ja muud toetused täismahus kättesaadavad ainult asjaomase halduspiirkonna elanikele. See tähendab tavaliselt, et töötaja, kes ei ole end kohalikuks elanikuks registreerinud, leiab end ebasoodsast tööolukorrast ning tema sissetulek on väiksem kui registreeritud elukohaga töötajal ([57]). Need asjaolud põhjustavad Hiinas palgakulude moonutusi.

(157) Ühtegi tõendit ei esitatud selle kohta, et PVA sektoris ei kohaldata eespool kirjeldatud Hiina tööõigussüsteemi. Seega mõjutavad palgakulude moonutused PVA sektorit nii otseselt (asjaomase toote või selle tootmiseks põhitooraine valmistamisel) kui ka kaudselt (seoses juurdepääsuga kapitalile või sisenditele, mida tarnivad äriühingud, kelle suhtes kohaldatakse HRVs sama tööhõivesüsteemi).

3.1.1.8. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kuuenda taande kohased olulised moonutused: rahastamisele saab juurdepääsu asutuste kaudu, kes viivad ellu avaliku poliitika eesmärke või kes muul viisil ei tegutse riigist sõltumatult

(158) HRV ettevõtjate juurdepääsu kapitalile moonutavad mitmesugused asjaolud.

([51]) Aruande 6. peatükk, lk 138–149.
([52]) Aruande 9. peatükk, lk 216.
([53]) Aruande 9. peatükk, lk 213–215.
([54]) Aruande 9. peatükk, lk 209–211.
([55]) Aruande 13. peatükk, lk 332–337.
([56]) Aruande 13. peatükk, lk 336.
([57]) Aruande 13. peatükk, lk 337–341.

(159) Esiteks iseloomustab Hiina finantssüsteemi riigile kuuluvate pankade ([58]) tugev positsioon ning need pangad lähtuvad rahastamisvõimalusi pakkudes muudest kriteeriumidest kui projekti majanduslik otstarbekus. Sarnaselt riigile kuuluvate mittefinantsettevõtetega ei ole pangad riigiga seotud mitte ainult omandi, vaid ka isiklike suhete kaudu (suurte riigile kuuluvate finantsettevõtete tippjuhid nimetab lõplikult ametisse HKP), ([59]) ning nii nagu riigile kuuluvad mittefinantsettevõtted, viivad ka pangad korrapäraselt ellu valitsuse kindlaks määratud avalikku poliitikat. Seda tehes täidavad pangad sõnaselgelt sätestatud juriidilist kohustust lähtuda oma tegevuses riigi majandusliku ja sotsiaalse arengu vajadustest ning järgida riigi tööstuspoliitikat ([60]). Sellele lisanduvad täiendavad eeskirjad, mille kohaselt tuleb rahalised vahendid suunata sektoritesse, mida valitsus soodustab või peab muidu tähtsaks ([61]).

(160) Kuigi tunnistatakse, et eri õigussätete kohaselt tuleb järgida pankade tavapärast käitumisviisi ja täita usaldatavusnõudeid, näiteks uurida laenaja krediidivõimelisust, viitavad kaalukad tõendid, sealhulgas kaubanduse kaitsemeetmete uurimiste järeldused sellele, et neil sätetel on eri õigusaktide kohaldamisel vaid teisejärguline roll.

(161) Lisaks on võlakirja- ja krediidireitingud mitmesugustel põhjustel sageli moonutatud, sealhulgas seetõttu, et riskihindamist mõjutab ettevõtte strateegiline tähtsus Hiina valitsuse jaoks ning valitsuse kaudse tagatise tugevus. Hinnangute kohaselt võib kindlalt oletada, et Hiina krediidireitingud vastavad süstemaatiliselt madalamatele rahvusvahelistele reitingutele ([62]).

(162) Sellele lisanduvad täiendavad eeskirjad, mille kohaselt tuleb rahalised vahendid suunata sektoritesse, mida valitsus soodustab või peab muidu tähtsaks ([63]). Seetõttu antakse laene pigem riigile kuuluvatele ettevõtetele, suurtele heade sidemetega eraettevõtjatele ja olulise tähtsusega tööstussektorites tegutsevatele ettevõtjatele, mis tähendab, et kapitali kättesaadavus ja maksumus ei ole kõikide turuosaliste jaoks võrdne.

(163) Teiseks on laenukasutuse kulutused hoitud kunstlikult väikesed, et soodustada investeeringute kasvu. Seetõttu kasutatakse liiga palju kapitaliinvesteeringuid ja investeeringutasuvus on järjest väiksem. Seda kinnitab hiljutine ettevõtete finantsvõimenduse suurenemine riigisektoris, olenemata kasumlikkuse järsust vähenemisest, mis viitab sellele, et pangandussüsteemis kasutatav mehhanism ei vasta tavapärastele kommertstingimustele.

(164) Kolmandaks, kuigi 2015. aasta oktoobris saavutati nominaalse intressimäära liberaliseerimine, ei ole hinnasignaalid tingitud siiski vabaturujõudude toimimisest, vaid neid mõjutavad valitsuse põhjustatud moonutused. Viiteintressimääraga või sellest madalama määraga antud laenud moodustavad endiselt 45 % kõikidest laenudest ning suurenenud on sihtotstarbeliste laenude kasutamine, sest hoolimata majandustingimuste halvenemisest on nende osakaal alates 2015. aastast märkimisväärselt kasvanud. Kunstlikult madalate intressimäärade tõttu kehtestatakse omahinnast madalamad hinnad ning see põhjustab kapitali ülemäärast kasutamist.

(165) Üldine laenumahu kasv HRVs viitab halvenevale kapitali eraldamise tõhususele, ilma et oleks mingeid märke laenupiirangutest, mida võiks oodata moonutusteta turukeskkonnas. Selle tõttu on viivislaenude maht viimastel aastatel kiiresti kasvanud. Suureneva võlariskiga silmitsi seisev Hiina valitsus on otsustanud makseviivitusi vältida. Seetõttu lahendatakse halbade laenude probleem krediidipikenduse abil, luues nn *zombie*-ettevõtteid, või võlgu üle kandes (nt ühinemistega ja võlgade vahetamisega omakapitali vastu) ilma üldist võlaprobleemi lahendamata või selle põhjusi kõrvaldamata.

(166) Hoolimata hiljutistest turu liberaliseerimiseks tehtud sammudest, mõjutavad HRV ärilaenude süsteemi sisuliselt olulised moonutused, mille põhjus on riigi pidev ulatuslik sekkumine kapitaliturgudel.

([58]) Aruande 6. peatükk, lk 114–117.
([59]) Aruande 6. peatükk, lk 119.
([60]) Aruande 6. peatükk, lk 120.
([61]) Aruande 6. peatükk, lk 121–122, 126–128 ja 133–135.
([62]) Vt IMFi töödokument „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Hiina äriühingute võlgade probleemi lahendamine), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktoober 2016, WP/16/203
([63]) Aruande 6. peatükk, lk 121–122, 126–128 ja 133–135.

(167) Ühtegi tõendit ei esitatud selle kohta, et PVA sektoris ei esine eespool kirjeldatud valitsusepoolset sekkumist finantssüsteemi. Seetõttu mõjutab valitsuse oluline sekkumine finantssüsteemi tugevalt turutingimusi kõikidel tasanditel.

3.1.1.9. Kirjeldatud moonutuste süsteemsus

(168) Komisjon märkis, et aruandes kirjeldatud moonutused olid Hiina majandusele iseloomulikud. Kättesaadavad tõendid näitavad, et punktides 3.1.1.1–3.1.1.5 ja aruande A osas kirjeldatud Hiina süsteemi asjaolud ning tunnusjooned esinevad kogu riigis ja kõikides majandussektorites. Sama kehtib ka punktides 3.1.1.6–3.1.1.8 ja aruande B osas kirjeldatud tootmistegurite puhul.

(169) Komisjon tuletab meelde, et PVA tootmisel on peamised toorained kivisüsi, maagaas ja äädikhape. Toimikus esitatud tõendite kohaselt hankisid kõik valimisse kaasatud eksportivad tootjad kõik sisendid HRVst. Kui PVA tootjad ostavad/tellivad neid sisendeid, mõjutavad nende makstavaid (ja kuludena kajastatavaid) hindu selgesti samad eespool nimetatud süsteemsed moonutused. Näiteks kasutavad sisendite tarnijad tööjõudu, mida mõjutavad moonutused. Nad võivad laenata raha, mida mõjutavad finantssektori/kapitali paigutamise moonutused. Lisaks kohaldatakse nende suhtes planeerimissüsteemi, mis kehtib kõikidel valitsemistasanditel ja kõikides sektorites.

(170) Seetõttu ei ole mitte üksnes PVA omamaiste müügihindade kasutamine asjakohane (alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses), vaid kõigi sisendite (sealhulgas toorained, energia, maa, rahastamine, tööjõud jms) kulud ei ole samuti usaldusväärsed, sest nende hinnakujundust mõjutab valitsuse oluline sekkumine, nagu on kirjeldatud aruande A ja B osas. Riigi sekkumine, mida on kirjeldatud seoses kapitali paigutamise, maa, tööjõu, energia ja toorainetega, toimub kõikjal HRV-s. See tähendab näiteks, et sisendit, mis on toodetud HRVs eri tootmistegureid kombineerides, mõjutavad olulised moonutused. Sama kehtib ka sisendite sisendi jne puhul. Hiina valitsus ega eksportivad tootjad ei ole käesoleva uurimise käigus esitanud ühtegi tõendit ega väidet, mis tõendaks vastupidist.

3.1.1.10. Järeldus

(171) Punktides 3.1.1.2–3.1.1.9 esitatud analüüs, mis hõlmab kõikide kättesaadavate tõendite hindamist HRV sekkumise kohta nii oma majandusse üldiselt kui ka PVA sektorisse, näitab, et asjaomase toote hinnad ja kulud, sealhulgas tooraine-, energia- ja tööjõukulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude mõjul, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses, nagu näitab ühe või mitme selles punktis loetletud asjakohase asjaolu tegelik või võimalik mõju. Seda arvesse võttes ja kuna Hiina valitsus ei teinud koostööd, järeldas komisjon, et käesoleval juhul ei ole sobiv kasutada normaalväärtuse kindlaksmääramiseks HRV omamaiseid hindu ja kulusid.

(172) Seetõttu määras komisjon normaalväärtuse kindlaks ainult tootmis- ja müügikulude alusel, mis vastavad moonutamata hindadele või võrdlusalustele, st käesoleval juhul sobiva võrdlusriigi vastavate tootmis- ja müügikulude alusel kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga a, nagu on selgitatud järgmises punktis.

(173) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta väitis Hiina valitsus, et eksportivatele tootjatele ei antud turumoonutusi käsitlevat küsimustikku. Hiina valitsuse väitel tekitas see eksportivate tootjate hulgas segadust turumoonutuste probleemi ulatuse suhtes ning seoses sellega, mida nad peavad esitama käsitletavate põhipunktide ja vastuvõetavate tõendite mõttes. See on kahjustanud Hiina ettevõtjate seaduslikke õigusi ja võtnud neilt võimaluse oma huve kaitsta.

(174) Komisjon ei nõustu selle väitega. Komisjon märgib kõigepealt, et turumoonutusi käsitlev küsimustik esitati Hiina valitsusele 30. juulil 2019. Hiina valitsus sellele ei vastanud. Lisaks sisaldavad eksportijatele mõeldud dumpingu-vastaseid meetmeid käsitlevad küsimustikud punkti f.4, milles selgitatakse, kuidas eksportivad tootjad võivad kinnitada, et olulised moonutused neid ei mõjuta. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.1.2. *Võrdlusriik*

3.1.2.1. Üldised märkused

(175) Võrdlusriigi valimisel lähtuti järgmistest kriteeriumidest:

— HRVga sarnane majandusarengu tase. Selleks võttis komisjon arvesse riike, mille kogurahvatulu sarnaneb HRV omaga, tuginedes Maailmapanga andmebaasile ([64]);

— uurimisaluse toote tootmine selles riigis ([65]);

— asjakohaste avalike andmete kättesaadavus selles riigis;

— kui võimalikke võrdlusriike on rohkem kui üks, eelistatakse asjakohasel juhul võrreldava sotsiaal- ja keskkonnakaitse tasemega riike.

(176) Nagu on selgitatud põhjendustes 46–50, avaldas komisjon kolm toimikusse lisatud teadet ([66]) normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud allikate kohta.

3.1.2.2. HRVga sarnane majandusarengu tase

(177) 2. oktoobri 2019. aasta teates selgitas komisjon, et uurimisalust toodet näib olevat toodetud ainult Jaapanis, Singapuris, Taiwanis ja USAs, millest ükski ei ole vastavalt põhjenduses 175 nimetatud kriteeriumidele HRVga sarnase majandusliku tasemega riik.

(178) Et kõikides riikides, kus toodetakse PVAd, on HRVst erinev majandusarengu tase, võttis komisjon arvesse toote tootmist uurimisaluse tootega samas üldises kategoorias ja/või sektoris. Seetõttu teatas komisjon, et kasutab alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamiseks sobiva võrdlusriigi tuvastamiseks PVAga sarnase toote PVB tootmist.

(179) Sellest tulenevalt määras komisjon 2. oktoobri 2019. aasta teates kindlaks järgmised neli riiki, kus PVBd toodetakse: Brasiilia, Malaisia, Mehhiko ja Tai. Maailmapank peab neid riike HRVga sarnase majandusarengu tasemega riikideks, st kõik need riigid liigitatakse kogurahvatulu alusel suurema keskmise sissetulekuga riikideks.

(180) Pärast 2. oktoobri 2019. aasta teadet esitasid märkused kolm valimisse kaasatud HRV eksportivat tootjat. Nad nõustusid hinnanguga, et kõigil neljal komisjoni tuvastatud riigil näib olevat sarnane majandusarengu tase. Küll aga arvasid nad, et Malaisia majandusareng on kõrgemal tasemel ja seetõttu võib riik olla vähem representatiivne kui kolm ülejäänud riiki. Samuti juhtisid nad tähelepanu asjaolule, et nende andmete kohaselt ei toodeta Brasiilias enam PVBd, sest selle riigi valitud ettevõtja lõpetas PVB tootmise. Lisaks väljendasid need eksportijad oma kahtlusi Brasiilia kohta seoses sotsiaal-, tööjõu- ja keskkonnakaitse tasemega. Nende arvates vastab Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööstandarditele vaadeldud riikidest kõige paremini Mehhiko. Seetõttu leidsid nad, et Mehhiko võib olla 2. oktoobri 2019. aasta teates nimetatud riikidest normaalväärtuse määramiseks kõige sobivam võrdlusriik.

(181) Alusmäärus ei sisalda täiendavat nõuet valida võrdlusriigiks riik, kus majandusarengu tase on ekspordiriigiga kõige sarnasem. Seetõttu ei ole asjakohase võrdlusriigi valimisel määrav tegur see, kas riigil on sarnasem kogurahvatulu kui teisel. Nagu eespool osutatud, on majandusarengu seisukohast asjakohane kriteerium Maailmapanga vastava perioodi suurema keskmise sissetuleku klassifikatsioon. See andmebaas tagab, et komisjonil on piisav arv võimalikke sobivaid sarnase arengutasemega võrdlusriike, mille seast on võimalik valida kõige sobivam moonutamata kulude ja hindadega riik. Et kõik neli riiki on Maailmapanga andmebaasis liigitatud samasse kategooriasse, loetakse need kõik alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimeses taandes sätestatud kriteeriumile vastavaks. Seetõttu lükati see väide tagasi.

([64]) Maailmapanga avatud andmed – suurem keskmine sissetulek, kättesaadav aadressil https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (viimati vaadatud 15. juulil 2019).

([65]) Kui üheski sarnase arengutasemega riigis uuritavat toodet ei toodeta, võib vaadelda asjaomase tootega samasse üldkategooriasse kuuluva ja/või samas sektoris toodetava toote tootmist.

([66]) 2. oktoobri 2019. aasta teade, 20. detsembri 2019. aasta teade ja 30. märtsi 2020. aasta teade.

(182) Komisjon võttis teadmiseks, et Brasiilias ei näi PVB tootmist eksisteerivat. Brasiilia eri ettevõtjate finantsandmete kättesaadavust ja kvaliteeti analüüsitakse üksikasjalikumalt punktis 3.1.2.3.

(183) Seoses alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimesel taandel põhineva väitega sotsiaal-, töö- ja keskkonnakaitse taseme kohta selgus, et ei olnud vaja vaadelda nende nelja riigi erinevat kaitsetaset, nagu on selgitatud põhjenduses 221. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(184) Nagu selgitatakse täpsemalt põhjendustes 188 ja 208, lisati Türgi 2. oktoobri 2019. aasta teatele lisatud märkuste põhjal võimalike sobivate võrdlusriikide nimekirja. Maailmapank peab Türgit HRVga sarnase majandusarenguga riigiks.

3.1.2.3. Uurimisaluse toote tootmine võrdlusriigis ja asjakohaste avalike andmete kättesaadavus võrdlusriigis

(a) PVAga sarnase toote valik

(185) Nagu on selgitatud põhjendustes 177 ja 178, andis komisjon 2. oktoobri 2019. aasta teates teada, et kavatseb kasutada PVBd PVAga sarnase tootena, et teha kindlaks alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamiseks sobiv võrdlusriik. Huvitatud isikutel paluti esitada märkusi PVB kui PVAga sarnase toote valiku kohta.

(186) Kaebuse esitaja väitis 2. oktoobri 2019. aasta teate kohta esitatud märkustes, et tuleks eristada PVB-kilet ja PVB-vaiku, ning leidis, et PVB-kilet ei saa kasutada sobiva sarnase tootena järgmistel põhjustel:

— PVB-kile ja -vaik erinevad teineteisest võimalike kasutusviiside ja füüsiliste omaduste poolest. PVB-kilel on võrreldes vaiguga väga konkreetne piiratud arv kasutusviise;

— toote hapruse tõttu asuvad PVB-kilet tootvad tehased tavaliselt lõppkasutajate vahetus läheduses, et minimeerida müügikulusid ja transpordiga seotud riske. Seevastu PVB-vaigul on palju rohkem kasutusviise ja seda saab müüa ja transportida paljudel eri eesmärkidel kasutamiseks kogu maailmas;

— kuna PVB-kilega kaubeldakse teistmoodi kui PVAga ja PVB-vaiguga, on ka PVB-kile tootjate kulustruktuurid erinevad.

(187) Kaebuse esitaja väitis, et selle asemel tuleks pidada sobivaks sarnaseks tooteks polüvinüülatsetaati (edaspidi „PVAC“), arvestades sarnasusi PVA ja PVAC tootmisprotsessis. Kaebuse esitaja väitis, et nagu PVAd, toodetakse ka PVACd VAMi polümerisatsiooni teel. Kaebuse esitaja leidis ka, et PVAC kui lõpptoode on laialdase kasutusala ning võimalike lõppkasutajate ja klientide poolest PVAga sarnane.

(188) Kaebuse esitaja leidis PVAC tootja Türgis, mis on HRVga sama majandusarengu tasemega riik. Selle ettevõtte nimi on Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Seetõttu soovitas kaebuse esitaja normaalväärtuse arvutamisel kasutada võrdlusriigina Türgit.

(189) Ükski tõend ei toetanud kaebuse esitaja väidet, et PVB-kile ei oleks sobiv sarnane toode. Vastupidi, PVB-kile tootjate nähtavus avalikult kättesaadavatel teabeplatvormidel näitab, et PVB-kile kasutusviisid ega võimalike kasutajate arv ei ole piiratud.

(190) Komisjon uuris asja, konsulteerides Euroopa Kemikaaliametiga (ECHA). Selle põhjal leidis komisjon, et arvestades tootmisprotsessi, kasutatud tooraineid ja tootmiskulusid, võib nii PVBd kui ka PVACd kasutada PVA jaoks sobivate sarnaste toodetena. Nii PVB kui ka PVAC tootmiseks vajalikud tootmistegurid on suures osas samad mis PVA tootmisel ning PVA tootmiskulud jäävad PVB ja PVAC omade vahele.

(191) Seega lükati tagasi kaebuse esitaja väide, et PVB asemel tuleks kasutada PVA jaoks sobiva sarnase tootena PVACd. Eespool selgitatud põhjustel nõustus komisjon siiski väitega, et PVACd võib koos PVBga pidada võimalikuks sobivaks sarnaseks tooteks.

(192) Oma märkustes 2. oktoobri 2019. aasta teate kohta seadis Solutia, keda peetakse samuti uurimisalust toodet importivaks kasutajaks, ([67]) kahtluse alla selle, kas komisjon peab PVA-ga sarnaseks tooteks PVB-vaiku või PVB-kilet.

(193) Nagu on selgitatud põhjenduses 189, ei leitud erinevusi PVB-vaigu ja PVB-kile vahel seoses nende sarnaseks tooteks sobivusega. Samuti teatas Solutia komisjonile, et PVB-kilet toodab tema Mehhikos asuv sidusettevõtja Solutia Tlaxcala, S.A de C.V ja PVB-vaiku toodab Flexsys Chemical (M) SDN BHD, tema sidusettevõtja Malaisias. Nende kahe ettevõtja olukorda käsitletakse põhjendustes 199 ja 200.

(b) Uurimisaluse tootega sarnase toote tootmine võrdlusriigis ja asjakohaste avalike andmete kättesaadavus võrdlusriigis

(194) Komisjon märkis 2. oktoobri 2019. aasta teates, et PVBd tootvate riikidena määratletud Brasiilia, Malaisia, Mehhiko ja Tai puhul tuleb avalike andmete kättesaadavust täiendavalt kontrollida, eriti kui tegemist on sarnase toote tootjalt saadavate avalike finantsandmetega.

(195) Peale 2. oktoobri 2019. aasta teates nimetatud ettevõtjate uuris komisjon täiendavalt vaadeldud riikides PVACd tootvaid ettevõtjaid, tuginedes käesoleva punkti alapunkti a järeldusele. Nagu teatati huvitatud isikutele 20. detsembri 2019. aasta teates, leidis komisjon veel ühe ettevõtja Türgis ja ühe Mehhikos.

(196) Nagu on märgitud eespool punktis a, analüüsis komisjon ka kaebuse esitajalt saadud teavet veel ühe Türgi ettevõtja kohta ning ühe importija esitatud teavet veel kahe ettevõtja kohta Mehhikos ja Malaisias.

(197) Brasiilia kohta teatas uurimisaluse toote importija ja kasutaja komisjonile, et üks ettevõtjatest, kes määrati 2. oktoobri 2019. aasta teates kindlaks kui PVB tootja Brasiilias, nimelt Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical Company), oli lõpetanud PVB-kile tootmise ega sobinud seetõttu tootmise üldkulude, müügi-, üld- ja halduskulude ega kasumi kindlaksmääramiseks. See ühtis ka eksportijate märkustega, mida on käsitletud punktis 3.1.2.2.

(198) Komisjonil puudus muu teave PVBd ja/või PVACd tootvate ettevõtjate kohta Brasiilias ja avalikult kättesaadavad finantsandmed, mistõttu ta järeldas, et Brasiiliat ei saa enam pidada sobivaks võrdlusriigiks.

(199) Malaisia puhul kontrolliti 2. oktoobri 2019. aasta teates nimetatud ettevõtjat Samchem Nusajaya Sdn Bhd ning Solutia soovitatud ja PVBd tootvat ettevõtjat Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd puudutavate andmete kättesaadavust. Nii Samchem Nusajaya Sdn Bhd kui ka Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd kohta avalikult kättesaadavad finantsandmed on pärit 2017. aastast ja seetõttu ei saanud neid pidada uurimisperioodi jaoks sobivaks, kuna teiste tootjate kohta olid kättesaadavad uuemad andmed. Seetõttu järeldas komisjon, et Malaisiat ei saa pidada selles uurimises sobivaks võrdlusriigiks. Seda järeldust toetab Malaisiasse suunatud impordi analüüs, mida käsitletakse põhjenduses 203.

(200) Mehhiko ettevõtjatest analüüsis komisjon Solutia soovitatud ja PVBd tootva ettevõtja Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. ning komisjoni oma uurimise tulemusel leitud ettevõtja Wyn De Mehhiko Productos Quimicos S.A. de C.V. finantsandmete kättesaadavust.

(201) Huvitatud isik esitas Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. 2018. aasta audiitorite kinnitatud täielikest finantsaruannetest ainult piiratud versiooni. See isik väitis ka, et komisjonile esitatud täielikud finantsaruanded ei olnud avalikult kättesaadavad. Seetõttu järeldas komisjon, et ei saa menetluses kasutada selle ettevõtja andmeid.

([67]) Solutia toodab liidus PVAd ning ostab PVAd ka liidu, Hiina ja muude kolmandate riikide tootjatelt.

(202) Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. viimased avalikult kättesaadavad finantsandmed olid saadaval ainult 2018. aasta esimese kuue kuu kohta ja seetõttu ei saanud neid arvestada. Selle tulemusel järeldas komisjon, et Mehhikot ei saa pidada selles uurimises sobivaks võrdlusriigiks.

(203) Tai ettevõtja Sekisui S-Lec Co Ltd kohta olid kättesaadavad 2018. aasta andmed ja kuna need kattusid osaliselt uurimisperioodiga, võis ettevõtjat põhimõtteliselt pidada sobivaks. See ettevõtja oli 2018. aastal kasumlik. Komisjon analüüsis 20. detsembri 2019. aasta teates ka peamiste tootmistegurite importi Türki, Mehhikosse, Taisse ja Malaisiasse. Impordiandmete analüüs näitas, et HRVst pärit import mõjutas peamiste tootmistegurite importi Taisse ja Malaisiasse ning seetõttu ei saanud Taid ega Malaisiat pidada sobivaks võrdlusriigiks. Sama analüüs näitas ka seda, et Türgit ja Mehhikot saab kasutada sobiva võrdlusriigina, sest HRVst ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/755 I lisas loetletud riikidest pärit import ei mõjutanud olulisel määral nende peamiste tootmistegurite importi ([68]).

(204) Lisaks kaebuse esitajalt saadud teabele Türgi ettevõtja Organik Kimya San. Ve Tic. A.S. kohta analüüsis komisjon olukorda ka Türgi seisukohast, kontrollides andmete kättesaadavust selle ettevõtja kohta, keda 2. oktoobri 2019. aasta teates ei käsitletud. See ettevõtja toodab PVACd, mida peeti sobivaks PVAga sarnase tootena, nagu on selgitatud eespool alapunktis a. Selle ettevõtja kohta kättesaadavad viimased finantsandmed on pärit 2018. aastast. Ettevõtja oli kasumlik. Siiski leiti, et selle ettevõtja kohta andmebaasis Orbis avalikult kättesaadavad andmed ei hõlmanud asjakohaseid andmeid müüdavate toodete maksumuse ega haldus-, müügi- ja üldkulude kohta. Seetõttu järeldas komisjon, et selle ettevõtja andmeid ei saa uurimiseks kasutada enne, kui need andmed on tehtud kättesaadavaks.

(205) Komisjon uuris ka teisi võimalikke PVB ja/või PVAC tootjaid Türgis. Leiti Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., mis on veel üks PVAC-liime tootev Türgi ettevõtja. Selle ettevõtja kohta kättesaadavad viimased finantsandmed olid pärit 2018. aastast ja ettevõtja oli tegevuskasumi tasemel kasumlik. Samas olid 2018. aasta finantskulud erakordselt suured, mistõttu ettevõtja jäi sellel aastal kahjumisse. Komisjon võrdles selle ettevõtja finantsandmeid varasemate aastatega, kus sellist erandolukorda ei olnud, ja järeldas, et 2018. aasta finantskulusid tuleks tõepoolest pidada erakorralisteks ja vastavalt kohandada. Seetõttu järeldas komisjon, et pärast erakorraliste finantskulude asjakohast kohandamist võib ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. andmeid pidada selle uurimise jaoks sobivaks. Sellest järeldusest teavitati huvitatud isikuid 30. märtsi 2020. aasta teates. Komisjonile esitas märkusi kolm uurimisaluse tootega kauplejat. Neid märkusi käsitletakse põhjendustes 219 ja 220.

(206) Eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades teavitas komisjon 20. detsembri 2019. aasta teatega huvitatud isikuid sellest, et kavatseb vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimesele taandele kasutada Türgit sobiva võrdlusriigina ja Türgi ettevõtjat Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. moonutamata hindade või normaalväärtuse arvutamise võrdlusalusena.

(207) Huvitatud isikutel paluti kommenteerida Türgi sobivust võrdlusriigiks ning ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ja ettevõtja Organik Kimya San. Ve Tic. A.S. (kui selle finantsandmed tehakse kättesaadavaks) sobivust võrdlusriigi tootjateks.

(208) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitis üks valimisse kaasatud eksportiv tootja, et erinevalt Mehhikost ei nimetatud 2. oktoobri 2019. aasta teates Türgit normaalväärtuse kindlaksmääramise allikana.

(209) Võimalike võrdlusriikide ja avalikkusele kättesaadavate andmetega sobivate ettevõtjate esialgne valik ei takista komisjonil täiendada või piiritleda seda valikut ja uuringuid hilisemas etapis, sealhulgas esitada uusi ettepanekuid võimaliku võrdlusriigi ja sarnase toote kohta. Tootmistegureid käsitlevate teadete eesmärk ongi kutsuda huvitatud isikuid üles esitama märkusi komisjoni talituste esialgsete uurimiste kohta ja õigustatud juhul pakkuma alternatiive komisjoni talitustele edasiseks kaalumiseks. Teadetes on isegi eraldi lisa, milles juhendatakse pooli esitama teavet võimalike võrdlusriikide ja/või ettevõtjate kohta alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a nimetatud eesmärgil. Pärast

([68]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/755 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 33).

kaebuse esitaja märkust Türgi ja PVAC kui teise võimaliku sarnase toote kohta korraldas komisjon koostöös Euroopa Kemikaaliametiga täiendava uurimise, millele viidatakse põhjendustes 204–206. Uurimisest nähtus, et nii PVACd kui ka PVBd võib pidada PVAga sarnasteks toodeteks. Samuti kinnitas täiendav uurimine, et Türgis toodetakse PVACd. Seepärast lisas komisjon Türgi võimalike võrdlusriikide nimekirja ja määras PVAC sarnaseks tooteks. Seetõttu lükatakse tagasi väide, et Türgit ei saa pidada võrdlusriigiks, kuna seda ei nimetatud 2. oktoobri 2019. aasta teates.

(210) Sama eksportiv tootja väitis, et Mehhiko oleks sobivam võrdlusriik muu hulgas kivisütt ja maagaasi puudutavate andmete kättesaadavuse tõttu. Lisaks väitis see eksportiv tootja, et Hiina ekspordib mitut peamist sisendtegurit märkimisväärses mahus Türki, samas kui Mehhiko impordiandmete kohaselt tehakse ulatuslikke oste USAst. Eksportiv tootja väitis ka, et võrreldes Mehhikosse suunatud impordi mahuga on muude tootmistegurite Türki suunatud impordi maht piiratud. Nendele kaalutlustele tuginedes väljendas see eksportiv tootja arvamust, et ettevõtjalt Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. saadud andmeid tuleks kasutada isegi siis, kui need on saadaval ainult 2018. aasta esimese kuue kuu kohta.

(211) Peamiste tootmistegurite Hiinast Türki importimise olukorda võrreldes vastava impordiga Mehhikosse analüüsiti täiendavalt 30. märtsi 2020. aasta teates. Kooskõlas 20. detsembri 2019. aasta teates ja põhjenduses 203 esitatud analüüsiga kinnitas see analüüs, et valimisse kaasatud koostööd tegevate HRVst pärit impordist mõjutamata eksportivate tootjate kasutatavate peamiste tootmistegurite Hiinast Türki importimise tase on representatiivne. Seetõttu ei muuda HRVst Türki suunatud import alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt Türgit sobimatuks võrdlusriigiks. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(212) Samuti selgitas komisjon oma 30. märtsi 2020. aasta teates, et 20. detsembri 2019. aasta teates nimetatud ühegi Mehhiko ettevõtja kohta ei ole kättesaadavaks tehtud ajakohastatud finantsandmeid. Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. kohta avalikult kättesaadavad viimased finantsandmed hõlmavad ainult 2018. aasta esimest kuut kuud. Tuletati meelde, et need andmed ei kattu uurimisperioodiga ja puudutavad ainult kuut kuud. Kuuekuulist perioodi ei saa pidada tervet aastat esindavaks, muu hulgas kasumiaruande osade võimalike hooajaliste kõikumiste tõttu. Lisaks on majandusaastal algus- ja lõppkuupäev, mil tehakse auditid, pannakse kirja asjakohased laekumised ja tehakse vajalikud parandused. Ei ole sugugi kindel, et seda kõike tehakse kuuekuulise ajavahemiku põhjal. Lisaks, isegi kui ettevõtja teenis kuuel kuul kasumit, ei tähenda see veel, et ta oleks kogu aasta kasumlik. Eksportiva tootja soovitatud ettevõtja ei olnudki kasumlik 2017. aastal ehk viimasel aastal, mille kohta on kättesaadav täielik finantsteave. Kõigil neil põhjustel ei nõustunud komisjon selle eksportiva tootja märkusega, et nende kuue kuu andmete kasutamisel määrataks kindlaks täpsem normaalväärtus kui Türgi andmete kasutamisel. Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. kui 20. detsembri 2019. aasta teates osutatud teise võimaliku Mehhiko ettevõtja finantsaruanded ei olnud avalikult kättesaadavad. Seetõttu jäi komisjon arvamusele, et kahe Mehhiko ettevõtja esitatud andmeid ei saa pidada sobivaks. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(213) Türgi ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kohta selgitas komisjon 20. detsembri 2019. aasta teates, et andmeid võidakse pidada selle uurimise jaoks sobivaks, et teha kindlaks moonutamata üld-, müügi- ja halduskulud ning kasum. Nagu selgitatud põhjenduses 205, märgiti ka, et ettevõtja 2018. aastal kahjumisse viinud finantskulusid tuleks pidada erakorralisteks.

(214) Kooskõlas komisjoni tähelepanekuga märkis sama eksportiv tootja veel, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. oli kahjumis finantskirjete tõttu. Ta väitis ka, et selle ettevõtja kohta kättesaadavas finantsteabes ei esitatud tootmise üldkulude ega müügi-, üld- ja halduskulude jaotust.

(215) Seoses tootmise lisakulude ning müügi-, üld- ja halduskuludega on tähtis, et tootmise lisakulud ei põhine tavaliselt võrdlusriigi ettevõtjal. Vastupidiselt huvitatud isiku väidetele avalikustati ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. müügi-, üld- ja halduskulud andmebaasis Orbis avalikult kättesaadava finantsteabe hulgas. Selle ettevõtja kohta avalikult kättesaadavad andmed on valdavalt sama üksikasjalikud kui muud avalikult kättesaadavad finantsandmed, mida komisjon nendes uurimistes kasutab. Seetõttu sisaldavad selle ettevõtja kohta praegu kättesaadavad andmed kogu vajalikku teavet ega muuda seda ettevõtjat uurimise jaoks sobimatuks. Finantskirjete kohta märgib komisjon, et nende kirjete ebaharilikku taset 2018. aasta kasumiaruandes tuleks pidada erakorraliseks, nagu on selgitatud põhjenduses 205. Eespool esitatut arvesse võttes leidis komisjon, et andmeid ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kohta võib pidada sobivaks, kui on tehtud erakorraliste finantskirjete asjakohased kohandused, nagu selgitatakse põhjenduses 307. Seepärast lükati need väited tagasi.

(216) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid kolm uurimisaluse tootega kauplejat, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ei sobi, sest ettevõtja ei ole spetsialiseerunud PVAC tootmisele, vaid see toode moodustab tema tootevalikust ainult piiratud osa. Isikud väitsid, et selle ettevõtja tootmise üldkulusid, müügi-, üld- ja halduskulusid ega kasumit ei kasutata ainult PVAC tootmiseks ja et „kogu tootmis- ja müügitegevus mõjutab tugevasti PVAC tootmistegureid, elektritarbimist, tootmise üldkulusid, müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit“ ning et tootmiskulud on igas tootekategoorias erinevad. Need isikud väitsid veel, et muude kui PVAC-toodete müügikulud ja müügijärgse abi kulud on palju suuremad kui PVAC-toodetel. Lisaks väitsid need isikud, et PVAC tootmiskulude ja kasumi analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumisel ei saa ettevõtjat Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pidada usaldusväärseks teabeallikaks.

(217) Tõendid ei kinnitanud väidet, et muude kui PVAC-toodete müügikulud ja müügijärgse abi kulud on palju suuremad kui PVAC-toodetel. Samuti ei ole erandlik, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt sobivaks peetavad ettevõtjad toodavad mitut toodet. Samamoodi on tavaline, et võrdlusriigi sobivate ettevõtjate avalikult kättesaadavad finantsandmed ei ole piisavalt üksikasjalikud, et võimaldada toote tasandil üksikasjalikumalt analüüsida müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit. Ühtlasi tuletatakse meelde, et tootmiskulude, tootmistegurite ja elektriga seotud andmete puhul ei ole ühe ettevõtja valikul tulemusele mingit tähtsust, sest need andmed hangitakse muudest allikatest, nimelt statistilistest impordiandmetest või võrdlusriigi siseandmetest ja eksportivatelt tootjatelt pärit andmetest. Seepärast lükati need väited tagasi.

(218) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitis kaebuse esitaja, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. 2018. aasta finantsandmeid mõjutasid erakorralised sündmused, nimelt valuutakursi kõikumine tingituna Türgi poliitilistest muutustest ja ettevõtja tootmisvõimsuse suurenemisest. Seetõttu leidis kaebuse esitaja, et võib kasutada selle ettevõtja 2018. aasta finantsandmeid, „kuid mitte andmeid maksustamiseelse kasumi kohta“. Seejuures aga ei põhjendanud kaebuse esitaja neid 2018. aasta ebaharilike finantskulude võimalikke põhjuseid ega vaidlustanud komisjoni soovitatud lähenemisviisi kohandada asjakohaselt 2018. aasta erakorralisi finantskulusid. Seetõttu teatas komisjon 30. märtsi 2020. aasta teates, et kavatseb säilitada 20. detsembri 2019. aasta teates soovitatud lähenemisviisi, st kasutada ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. andmeid, kus on kohandatud erakorralisi finantskulusid.

(219) Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet sai komisjon korduvalt märkusi kolmelt uurimisaluse tootega kauplejalt. Need isikud kordasid oma väidet, et Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ei ole sobiv ettevõtja, sest selle muude kui PVAC-toodete müügi ja müügijärgse abi kulud on palju suuremad kui PVAC-toodete puhul. Need isikud viitasid ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. veebisaidile, väites, et selle tootevalik näitab, et põhitegevuse moodustavad muud kui PVAC tootesarjad ja PVAC tootmine on vaid kõrvaltegevus. Lisaks väitsid need isikud, et muude kui PVAC-toodete sektorites on teadus- ja arendustegevuseks, tehniliseks abiks, investeeringutest väljumise korraldamiseks ja müügijärgseks abiks vaja rohkem ressursse, ning märkisid, et nendes muude kui PVAC-toodete sektorites on kasum „tavaliselt üsna suur“. Need huvitatud isikud ei esitanud oma väite toetuseks siiski täiendavaid tõendeid. Seetõttu lükatakse need väited tagasi, nagu juba selgitatud põhjenduses 217.

(220) Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet esitasid samad isikud korduvalt oma väite, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. raamatupidamisandmed ei ole sobivad, sest PVAC tootmine moodustab ainult piiratud osa selle kogu tootevalikust ning selle ettevõtja tootmise üldkulusid, müügi-, üld- ja halduskulusid ega kasumit ei kasutata ainult PVAC tootmiseks. Lisaks leidsid need isikud, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. finantsandmed ei ole sobivad kulude, müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi kindlaksmääramiseks, kui ettevõtja ei edasta komisjonile ainult PVAC tootesarja puudutavaid finantsandmeid. Nagu juba selgitatud põhjenduses 217, ei ole müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi üksikasjalik analüüs üksiktoodete tasandil tavaliselt võimalik ega vajalik, et ettevõtjat saaks pidada sobivaks alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kontekstis. Seetõttu lükati see väide tagasi.

3.1.2.4. Sotsiaal- ja keskkonnakaitse tase

(221) Kuna kõigi eespool kirjeldatud asjaolude põhjal tehti kindlaks, et Türgi on ainus sobiv võrdlusriik, ei olnud vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimese taande viimasele lausele vaja hinnata sotsiaal- ja keskkonnakaitse taset.

3.1.2.5. Järeldus

(222) Eespool esitatud analüüsi silmas pidades täitis Türgi alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimeses taandes sätestatud kriteeriumid ja Türgit saab pidada sobivaks võrdlusriigiks.

(223) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta viitas üks valimisse kaasatud eksportiv tootja oma märkustele 20. detsembri 2019. aasta teate kohta, milles ta avaldas vastuseisu Türgi valimisele sobivaks võrdlusriigiks.

(224) Komisjon märkis, et neid märkusi käsitleti 30. märtsi 2020. aasta teates (samuti punktis 3.1.2.3) ja eksportiv tootja ei esitanud vastuseks sellele teatele täiendavaid märkusi. Kuna nendele väidetele oli juba vastatud ja eksportiv tootja ei esitanud mingeid uusi väiteid ega tõendeid, lükati need tagasi.

(225) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes ei nõustunud üks kasutaja ja üks liidu tootja/kasutaja Türgi valimisega võrdlusriigiks, väites, et Türgi ei järgi töökonventsioone ja -standardeid ega kliima- ja keskkonnaeeskirju. Lisaks ei nõustunud kasutaja äriühingu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. andmete kasutamisega, sest PVAC tootmine oli ainult piiratud osa tema äritegevusest. Seega mõjutas kasutaja arvates ettevõtte PVACga seotud kulusid, lisakulusid ning müügi-, üld- ja halduskulusid ja kasumit selle üldine tootmine ja müügitegevus. Kasutaja väitis, et kasutades Türgi tootja müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, suurendas komisjon normaalväärtust. Kasutaja palus, et komisjon „kohandaks arvutatud normaalväärtust vastavalt".

(226) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Alustuseks märkis komisjon, et kasutaja ei esitanud kumbagi neist argumentidest vastusena 2. oktoobri 2019. aasta, 20. detsembri 2019. aasta ja 30. märtsi 2020. aasta teatele, kus komisjon palus selge sõnaga selliseid märkusi kehtestatud tähtajaks esitada. Seejärel juhtis komisjon tähelepanu sellele, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt tuleb vajaduse korral eelistada riike, kus on piisaval tasemel sotsiaal- ja keskkonnakaitse, kui võimalikke võrdlusriike, kelle hulgast valida, on mitu. Nagu on märgitud põhjenduses 221, kui oli kindlaks tehtud, et Türgi on selles juhtumis ainus võimalik sobiv võrdlusriik, ei olnud vajadust hinnata sotsiaal- ja keskkonnakaitse taset. Seepärast lükati see väide tagasi.

(227) Mis puudutab äriühingu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. valimist, märkis komisjon kõigepealt, et ta ei kasutanud ettevõtte kulusid (v.a müügi-, üld- ja halduskulud) ega lisakulusid. Mis puudutab müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, siis ei esitanud kasutaja mingeid tõendeid selle kohta, miks peaksid need Türgi tootja äriandmete kasutamisega suurenema. Peale selle juhtis kasutaja tähelepanu komisjoni põhjenduses 220 esitatud selgitusele, et müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi üksikasjalik analüüs üksikute toodete tasandil ei ole tavaliselt võimalik ega vajalik, et ettevõtet saaks pidada sobivaks alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kontekstis. Kasutaja vaidlustas selle argumendi, väites, et ei ole vaja esitada üksikasjalikke tõendeid, mis kinnitaksid, et ettevõttel, kelle PVAC toodang on ainult kõrvaltoode, on väga erinev kulustruktuur ja kasumimarginaal ettevõttest, kelle põhitähelepanu on PVA tootmisel. Selle kohta märkis komisjon, et üldjuhul peaksid väiteid toetama usaldusväärsed tõendid, olenemata üksikasjalikkusest. Lisaks ei olnud valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum vastuolus võrdlusriigi tootja esitatud andmetega. Seepärast lükati need väited tagasi.

(228) Oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta väitis üks liidu tootja/kasutaja, et Türgi andmed ei ole avalikult kättesaadavad, sest need tuleb osta näiteks ülemaailmselt kaubandusatlaselt (Global Trade Atlas, edaspidi „GTA"). Komisjon märkis, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaselt ei pea andmed olema „avalikult kättesaadavad", vaid „hõlpsasti kättesaadavad". Komisjon märkis, et „avalikult kättesaadav" tähendab laiemalt üldsusele kättesaadavat, samas kui „hõlpsasti kättesaadav" tähendab kõigile kättesaadavat, kui on täidetud teatavad tingimused, näiteks lõivu maksmine. Oluline on märkida, et kogu normaalväärtuse arvutamiseks kasutatud teave tehti kättesaadavaks avalikus toimikus. See tähendab, et isegi kui teave on kättesaadav ainult tasu eest, oli see kõigile huvitatud isikutele kättesaadav. Seepärast lükati see väide tagasi.

(229) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta väitsid kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat, et finantsandmed Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. kohta olid hõlpsasti kättesaadavad alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses ja seega ei talitanud komisjon Mehhikot kui võimalikku sobivat võrdlusriiki kõrvale jättes õigesti. Nagu on märgitud põhjenduses 201, esitas Solutia äriühingu Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. finantsandmed komisjonile üksnes piiratud versioonis, kuna kasutaja selgituse kohaselt ei olnud andmed avalikult kättesaadavad. Valimisse kaasatud eksportivate tootjate väitel on erinevus alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses „hõlpsasti kättesaadava" ja „avalikult kättesaadava" vahel. Valimisse kaasatud eksportivad tootjad väitsid, et „avalikult kättesaadav" tähendab laiemalt üldsusele kättesaadavat, samas kui „hõlpsasti kättesaadav" tähendab kõigile kättesaadavat, kui on täidetud teatavad tingimused, näiteks lõivu maksmine. Seejärel väitsid valimisse kaasatud eksportivad tootjad, et kuna andmed Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. kohta olid väidetavalt tasu eest kättesaadavad Dun&Bradstreeti andmebaasis, ([69]) olid need andmed hõlpsasti kättesaadavad alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses.

(230) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Alustuseks märkis komisjon, et valimisse kaasatud eksportivad tootjad ei esitanud ühtegi neist argumentidest vastusena 20. detsembri 2019. aasta ja 30. märtsi 2020. aasta teatele, kuigi selge palve oli seda kehtestatud tähtajaks teha. Seejärel selgitas komisjon, et ta ei pidanud Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. finantsandmeid mittehõlpsasti kättesaadavaks, sest Solutia taotles konfidentsiaalsust ja kinnitas, et need andmed ei ole avalikult kättesaadavad. Komisjon leidis, et andmed ei ole hõlpsasti kättesaadavad, kuna ta ei leidnud neid teenustest, millele tal on selleks otstarbeks juurdepääs. Lisaks ei esitanud ükski teine huvitatud isik, sealhulgas valimisse kaasatud eksportivad tootjad, neid andmeid mittekonfidentsiaalses vormis, hoolimata sellest, et 2. oktoobri 2019. aasta, 20. detsembri 2019. aasta ja 30. märtsi 2020. aasta teates seda sõnaselgelt paluti. Lõpuks märkis komisjon, et isegi oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta ei esitanud eksportivad tootjad Solutia Tlaxcala S.A. de C.V kohta väidetavalt hõlpsasti kättesaadavaid andmeid. Nad lihtsalt osutasid tasulisele andmebaasile, kus neid andmeid väidetavalt hoitakse, ja nimetasid seda hiljem „*prima facie* tõendiks selle kohta, et Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. finantsandmed on hõlpsasti kättesaadavad muudest allikatest". Komisjon ei saa kasutada andmeid, millele tal puudub juurdepääs või mida ükski huvitatud isik ei ole mittekonfidentsiaalses vormis esitanud. Peale selle, kuna ei olnud võimalik kontrollida, kas väidetavalt hõlpsasti kättesaadavad andmed sisaldavad vajalikke arvandmeid või kas need arvud vastavad Solutia konfidentsiaalselt esitatud andmetele, ei saanud komisjon neid alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaldamisel kasutada. Pelgalt *prima facie* tõendid, mida eksportivad tootjad Solutia andmete kättesaadavuse kohta esitasid, ei ole selleks piisavad. Lõpuks märkis komisjon, et kogu teave, mida kasutatakse normaalväärtuse arvutamiseks, tuleb juhul, kui see ei ole laialdaselt kättesaadav, teha avatud toimikus kõigile huvitatud isikutele kättesaadavaks. Selleks tagab komisjon, et isegi tasuliste andmete kasutamise korral on tal lepingust tulenev luba jagada uurimise käigus kasutatud asjakohast teavet huvitatud isikutega. Seepärast lükati need väited tagasi.

(231) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid samad valimisse kaasatud eksportivad tootjad, et normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kõige sobivam võrdlusriik on Mehhiko, kuna: i) tal on HRVga sarnane majandusarengu tase; ii) tal on välja kujunenud PVB tootmine; iii) asjakohased andmed on Solutia Tlaxcala S.A. de C.V raamatupidamise aastaaruande põhjal hõlpsasti kättesaadavad; iv) Mehhikos on sotsiaal- ja keskkonnakaitse paremal tasemel kui Türgis.

(232) Komisjon ei nõustu sellise hinnanguga. Komisjon märkis, et kaks esimest väidet kehtivad võrdselt ka Türgi kohta. Nagu on selgitatud põhjenduses 230, on kolmas argument faktiliselt vale, mis muudab neljanda argumendi kaheldavaks. Seepärast lükati see väide tagasi.

([69]) https://www.dnb.com.

(233) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid samad valimisse kaasatud eksportivad tootjad, et kui komisjon nõuab võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi andmete kasutamist, peaks ta Mehhiko kasutamist moonutamata võrdlusaluste jaoks vähemalt kaaluma.

(234) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et nagu on selgitatud punktides 3.1.2.2 ja 3.1.2.3, kaalus komisjon vastupidiselt väidetule Mehhiko kasutamist sobiva võrdlusriigina ja jättis selle kõrvale, kuna ta ei leidnud selles riigis PVACd või PVBd tootva ettevõtja kohta hõlpsasti kättesaadavaid finantsandmeid. Ühtlasi märkis komisjon, et eksportivad tootjad ei esitanud ei vastusena 2. oktoobri 2019. aasta või 30. märtsi 2020. aasta teatele ega lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes mõjuvat argumenti selle kohta, miks ei tohiks Türgit kasutada moonutamata võrdlusaluste allikana. Seepärast lükati see väide tagasi.

(235) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes vaidlustasid samad valimisse kaasatud eksportivad tootjad Türgi tootja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi AS andmete kasutamise müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi allikana põhjendusel, et tema esitatud finantskulud olid erakordselt suured ja neid tuli kohandada, nagu on selgitatud põhjenduses 205. Eksportivad tootjad väitsid, et kui müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit käsitlevaid andmeid tuleb kohandada, ei saa neid pidada moonutamata andmeteks ning seega ei saa neid kasutada. Eksportivad tootjad seadsid kahtluse alla Türgi tootja andmete hõlpsa kättesaadavuse, kuna neid andmeid tuli nende kasutamiseks kohandada. Ka kahtlesid eksportivad tootjad andmebaasis Orbis ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S kohta leiduva hõlpsasti kättesaadava finantsteabe usaldusväärsuses ja edastasid selle ettevõtja kohta teisest allikast ehk andmebaasist EMIS saadud alternatiivseid finantsandmeid, millest nähtub 2018. aasta kohta teistsugune kasumiaruanne kui dumpingu arvutamisel kasutatud andmetest. Eksportivad tootjad väitsid, et nende andmete põhjal oleks tulnud Türgi võimaliku võrdlusriigina kõrvale jätta või arvesse oleks tulnud võtta nii Türgit kui ka Mehhikot, sest viimati nimetatud riigi tootjal olid väidetavalt olemas hõlpsasti kättesaadavad andmed. Lõpuks tuletasid valimisse kaasatud eksportivad tootjad meelde, et komisjon lükkas tagasi nende taotluse saada võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskulud üksikasjalikum jaotus. Sellega seoses märkisid eksportivad tootjad, et olnuks kasulik paluda võrdlusriigi tootjal täita üksikasjalik kasumi ja kahjumi tabel, mida komisjon oleks saanud seejärel kontrollida.

(236) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Komisjon märkis kõigepealt, et eksportivad tootjad ei tõstatanud ühtegi nendest küsimustest pärast seda, kui avaldati 30. märtsi 2020. aasta teade, milles esitati ülevaade ja paluti sõnaselgelt esitada kehtestatud tähtajaks märkusi praegu kritiseeritud lähenemisviisi ja arvandmete kohta. Mis puudutab Türgi ettevõtja andmete moonutatusesse, siis nagu on selgitatud 30. märtsi 2020. aasta teates ja põhjenduses 205, leidis komisjon tõepoolest, et müügi-, üld- ja halduskulud sisaldasid erakorralisi kulutusi, mida ei tohiks normaalväärtuse arvutamisel arvesse võtta. Seetõttu kohandas komisjon andmeid sellega, et jättis need kulutused välja. Vastupidiselt eksportivate tootjate väidetele ei mõjuta kohandamine andmete hõlpsasti kättesaadavat olemust. Seda tehti üksnes hõlpsasti kättesaadavate arvude põhjal ja seda selgitati üksikasjalikult 30. märtsi 2020. aasta teates ning põhjenduses 205. Seepärast lükati need väited tagasi.

(237) Türgi ettevõtjat käsitlevate muudest allikatest pärit vastuoluliste andmete kohta märkis komisjon kõigepealt, et neid andmeid ei esitatud vastuseks 30. märtsi 2020. aasta teatele ettenähtud tähtaja jooksul. Eksportivad tootjad ei täpsustanud, millisel alusel nende esitatud aruanne koostati, s.t kas see põhineb üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtetel ja kohustuslikul raamatupidamisarvestusel või näiteks konkreetsel aruandlusvormil ja EMISi jaoks iseloomulikel erinevatel raamatupidamistavadel. Seetõttu leiab komisjon, et väljakujunenud ja laialdaselt kasutatavast andmebaasist Orbis saadud finantsandmed on käesoleva uurimise jaoks sobivad ja usaldusväärsed allikad. Lisaks on võrdlusriigi tootja kohta andmebaasist Orbis saadud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum (21,6 %) vaid pisut väiksem kui andmebaasis EMIS esitatu (22,4 %). Seetõttu suurendaks andmebaasi EMIS andmete kasutamine kõigi eksportivate tootjate dumpingumarginaali (vähesel määral).

(238) Seoses taotlusega saada võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskulud üksikasjalikum jaotus tuletas komisjon meelde oma vastust, et sellised üksikasjalikud andmed ei ole hõlpsasti kättesaadavad. Mis puudutab täiendavat küsimustikku üksikasjaliku kasumi ja kahjumi kohta, mis tuleb saata võrdlusriigi tootjale, ja mida kontrollib komisjon, siis on alusmääruses sätestatud, et komisjon peab kasutama hõlpsasti kättesaadavat teavet ega näe ette taotlusi võrdlusriigi tootjatele. Isegi kui nendelt tootjatelt oleks võimalik sellist teavet nõuda ja kontrollida, oleksid kogutud andmed konfidentsiaalne äriteave ja seega ei oleks need huvitatud isikutele hõlpsasti kättesaadavad. Seepärast ei loetud neid andmeid hõlpsasti kättesaadavaks alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses.

(239) Seepärast lükati need väited tagasi.

3.1.3. *Moonutamata kulude kindlakstegemiseks kasutatud allikad*

(240) Komisjon loetles 2. oktoobri 2019. aasta teates tootmistegurid, nagu materjalid, elektrienergia ja tööjõud, mida eksportivad tootjad uurimisaluse toote tootmisel kasutavad, ning kutsus huvitatud isikuid üles kommenteerima ja esitama avalikult kättesaadavat teavet teates nimetatud tootmistegurite moonutamata väärtuste kohta.

(241) Seejärel märkis komisjon 20. detsembri 2019. aasta teates, et normaalväärtuse arvutamiseks kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga a kasutab ta enamiku tootmisteguritega, eriti toorainega seotud moonutamata kulude kindlakstegemiseks GTA andmebaasi. Komisjon teatas, et kasutab Türgi statistikaameti abi moonutamata tööjõu- ([70]) ja energiakulude ([71]) kindlakstegemiseks. Lisaks teatas komisjon, et tööstustarbijatele kehtiva vee hinna kindlakstegemiseks kasutab ta Türgi Vabariigi presidendi kantselei investeerimisameti avaldatud hindu, ([72]) tuginedes Istanbuli, Eskişehiri ja Antalya vee- ja kanalisatsiooniameti esitatud andmetele.

(242) Komisjon teavitas 20. detsembri 2019. aasta teates huvitatud isikuid sellest, et kuna valimisse kaasatud ja täieliku teabe esitanud eksportivate tootjate tootmistegureid oli palju ja mõni tooraine oli tootmise kogukuludes tähtsusetu kaaluga, rühmitati need vähetähtsad tooted kulumaterjalide alla. Komisjon andis ka teada, et arvutab kulumaterjalide osakaalu tooraine kogukulus ja kohaldab seda osakaalu tooraine ümberarvutatud kuludele asjaomase võrdlusriigi kindlaksmääratud moonutamata võrdlusaluste kasutamisel.

(243) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet sai komisjon tootmistegurite kohta märkusi ühelt valimisse kaasatud eksportivalt tootjalt, kaebuse esitajalt ja kolmelt uurimisaluse tootega kauplejalt.

(244) Valimisse kaasatud eksportiv tootja väitis, et GTA andmetel ei impordita Türki kivisütt ([73]) ega maagaasi. Isik väljendas kahtlust, kas neid asjaolusid arvesse võttes saab Türgi hindu kasutada, sest nende kahe sisendi impordi puudumine „*võib osutada*“ Türgi turul esinevatele importi takistavatele asjaoludele, mis „*võivad seetõttu põhjustada hinnainflatsiooni/hinnamoonutusi Türgi siseturul*“.

(245) HS-koodi 2701 19 alla kuuluva kivisöe ja maagaasi impordist Türki ei ole tõepoolest teateid. Samas ei olnud tõendeid, et kinnitada eksportiva tootja väiteid kaubandustõkete ja hinnamoonutuste kohta. Komisjon uuris ekspordipiirangute olemasolu ja komisjonile saadaoleva teabe kohaselt ei ole Türgi turul selliseid tõkkeid ega hinnamoonutusi. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(246) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teate kohta märkuste saamist uuris komisjon lähemalt Hiina eksportivate tootjate kasutatavaid kivisöeliike ja nõudis ka nende kivisöeliikide kohta kontrolliaruandeid. Nende kontrolliaruannete uurimisel selgus, et kivisüsi, mille mõned eksportivad tootjad soovitasid algselt liigitada HS 2701 19 alla, võib olla liigitatud HS 2701 12 alla. GTA andmebaasis on Türgi impordiandmed selle HS-koodi kohta ja uurimisperioodil imporditi toodet 37 113 666 tonni, kuid midagi sellest ei impordita HRVst. Seetõttu teavitas komisjon 30. märtsi 2020. aasta teates huvitatud isikuid sellest, et kavatseb kasutada GTAs avaldatud HS 2701 12 andmeid võrdlusalusena igat liiki kivisöe puhul. Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet ei saatnud ükski huvitatud isik lisamärkusi GTAs avaldatud HS 2701 12 andmete kasutamise kohta võrdlusalusena igat liiki kivisöe puhul.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases (pressiteated) => Labour Cost Statistics (tööjõukulude statistika).
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases (pressiteated) => Electricity and Natural Gas prices (elektri- ja maagaasihinnad).
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx.
([73]) Asjaomane kivisüsi on eksportiva tootja sõnul HRVs liigitatud HS 270 119 alla.

(247) Komisjon jäi 30. märtsi 2020. aasta teates arvamusele, et kuna väidetavate kaubandustõkete või Türgi maagaasi hinnamoonutuste kohta puuduvad tõendid, on Türgi statistikaameti avaldatud maagaasi hind Türgi tööstustarbijatele selles uurimises sobiv võrdlusalus. Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet ei esitanud ükski huvitatud isik selle punkti ega kavandatud lähenemisviisi kohta lisamärkusi.

(248) Oma 20. detsembri 2019. aasta teates sõnastas komisjon kavatsuse kasutada Türgi statistikaameti avaldatud statistikat 2016. aasta tootmissektori tööjõukulude võrdlusalusena majandustegevuse kategooria C.23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) kohta kooskõlas NACE Rev. 2 klassifikaatoriga. Vastusena sellele teatele tegi kaebuse esitaja ettepaneku, et mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmise kategooria asemel kajastaks majandustegevuse kategooria C.20 (kemikaalide ja keemiatoodete tootmine) sobivamalt PVA (keemiatoode) tööjõukulusid.

(249) Komisjon uuris seda väidet ja vaatles, milline majanduskategooria sobib paremini laiema majandustegevuse korral, võttes arvesse Hiina tootjate kõrget vertikaalse integratsiooni taset ja asjaomase tööjõu mitmekesisust. Leiti, et majandustegevuse kategooria C.20 (kemikaalide ja keemiatoodete tootmine) oleks sobivam. Seetõttu kasutas komisjon tööjõukulude võrdlusalusena majandustegevuse kategooriat C.20.

(250) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid kolm uurimisaluse tootega kauplejat, et nad ei mõista, miks komisjon avalikustas tootmistegurite hulgas „nii pika nimekirja“ toorainetest, ning väitsid, et osa loetletud tootmisteguritest ei kasutata PVA tootmisel.

(251) Väide näib tulenevat sellest, et on tekkinud arusaamatus seoses 2. oktoobri ja 20. detsembri 2019. aasta teadetes avaldatud tootmistegureid puudutavate andmete päritoluga. Nagu on selgitatud 2. oktoobri 2019. aasta teates, oli tootmistegurite peamine allikas huvitatud isikute ehk koostööd tegevate eksportivate tootjate esitatud teave. Samuti tuleb meelde tuletada, et valimisse kaasatud koostööd tegevate eksportivate tootjate integratsioonitase on erinev ja nad kasutavad erinevaid tootmisprotsesse, mis selgitab, miks on suhteliselt pikk nende sisendite loetelu, mille puhul tuleb kindlaks teha vastavad moonutamata kulud võrdlusriigis. Seega on väide vastuolus Hiina eksportivate tootjate esitatud ja komisjoni kontrollitud andmetega ning see lükatakse tagasi.

(252) Samad huvitatud isikud palusid komisjonil teha kõigile huvitatud isikutele teatavaks konkreetse tootmisprotsessi, mida ta kavatseb kasutada PVA normaalväärtuse hindamiseks. Esiteks tuleb meenutada, et arvestusliku normaalväärtuse arvutamine ei põhine konkreetsel tootmisprotsessil, vaid pigem tootmistegurite väärtusel ja iga eksportiva tootja tegelikul tarbimisel lähtuvalt tema tootmisprotsessist. Samuti tuletatakse meelde, et Hiina eksportivad tootjad on dumpinguvastase uurimise küsimustiku vastustes selgitanud oma tootmisprotsessi ja kirjeldanud oma tootmistegureid. Nende vastuste mittekonfidentsiaalsed versioonid on kõigile huvitatud isikutele tutvumiseks kättesaadavad juba alates 2019. aasta septembrist. Seetõttu lükati taotlus tagasi.

(253) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet esitasid samad huvitatud isikud (kolm uurimisaluse tootega kauplejat) ka väiteid tootmistegurite, normaalväärtuse arvutamise ja võrdluse kohta. Neid väiteid käsitletakse põhjendustes 264, 342–346 ja 359. Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet kordasid need isikud oma väiteid, kuid ei esitanud nende toetuseks lisateavet ega -tõendeid.

3.1.4. *Moonutamata kulud ja võrdlusalused*

3.1.4.1. Tootmistegurid

(254) Nagu on märgitud põhjenduses 46, püüdis komisjon koostada 2. oktoobri 2019. aasta teates esialgse loetelu PVA tootmisteguritest ja allikatest, mida kavatseti kasutada kõigi tootmistegurite puhul, nagu materjalid, energia ja tööjõud, mida eksportivad tootjad PVA tootmisel kasutavad.

(255) Nagu on märgitud põhjenduses 48, esitas komisjon 20. detsembri 2019. aasta teates tootmistegurite läbivaadatud loetelu ja tegi kindlaks Türgi kaubakoodid, mis vastavad võrdlusriigi Türgi asjaomastele tootmisteguritele.

(256) Komisjon ei saanud pärast 2. oktoobri 2019. aasta teadet ühtegi märkust tootmistegurite loetelu kohta. Nagu on selgitatud põhjenduses 243, esitas üks valimisse kaasatud eksportiv tootja, kaebuse esitaja ja kolm uurimisaluse tootega kauplejat märkused pärast 20. detsembri 2019. aasta teate avaldamist. Nagu on selgitatud põhjendustes 246–249, käsitles komisjon 30. märtsi 2019. aasta teates neid märkusi ning muutis kivisöe- ja tööjõukoode.

(257) Komisjon ei saanud pärast 30. märtsi 2020. aasta teate avaldamist ühtegi lisamärkust tootmistegurite loetelu kohta.

(258) Võttes arvesse kogu huvitatud isikute esitatud ja kontrollkäikudel kogutud teavet, on tehtud kindlaks järgmised tootmistegurid ja vajaduse korral HS-koodid:

Tootmistegur	Türgi tariifse klassifikatsiooni kood	Moonutamata väärtus
Toorained		
Polüvinüülalkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Äädikhape	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg või 4 853,54 CNY/tonn
Asodiisobutüronitriil (AZO) / asobisisobutüronitriil (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kaltsiumkarbiid	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Süsinik (aktiveeritud)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Süsinik (katalüütiliselt aktiveeritud tsinkatsetaadiga)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kaustiline sooda / naatriumhüdroksiid (vedelik)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Kivisüsi	2701 12	0,75 CNY/kg või 749,38 CNY/tonn
Poolkoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektroodipasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Lubjakivi	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metüülalkohol (metanool)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Plast- ja paberkotid	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Polüpropüleenist kootud konteinerkotid	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Väävelhape (puhas)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg või 1 230,74 CNY/tonn
Vinüülatsetaat	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Tsinkatsetaat	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Tööjõud		
Tootmissektori tööjõukulud	NACE 20	47,16 CNY/tund

Tootmistegur	Türgi tariifse klassifikatsiooni kood	Moonutamata väärtus
Energia		
Elektrienergia	Türgi statistikaamet	CNY/kWh (1 000 MWh tarbimisvahemiku kohta) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Maagaas	Türgi statistikaamet	1,63 CNY/m^3 või 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Toorained ja kõrvalsaadused/jäägid**

(259) Kontrollkäikude raames kontrollis komisjon asjaomase toote valmistamisel kasutatud tooraineid ja tekkinud kõrvalsaadusi/jäätmeid.

(260) Kui võrdlusriigi turul puudusid andmed toorainete (v.a hapnik ja atseetaldehüüd) kohta, kasutas komisjon impordihindu. Võrdlusriigi impordihind tehti kindlaks kõikidest kolmandatest riikidest (v.a HRVst) ja riikidest, mis ei ole WTO liikmed ning mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/755 1. lisas, ([74]) pärit impordi ühikuhindade kaalutud keskmisena. Komisjon otsustas jätta välja HRVst pärit impordi võrdlusriiki, sest nagu ta järeldas põhjendustes 171 ja 172, ei ole HRV omamaiste hindade ja kulude kasutamine sobiv oluliste moonutuste tõttu vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile b. Kuna puuduvad tõendid selle kohta, et samad moonutused ei mõjuta ekspordiks mõeldud tooteid samas ulatuses, leidis komisjon, et samad moonutused mõjutasid ekspordihindu. Kui HRV välja jätta, oli muudest kolmandatest riikidest pärit import jätkuvalt representatiivne, moodustades 34 – 100 % ([75]) tabelis loetletud tootmistegurite Türki suunatud impordi kogumahust.

(261) Nagu eelmises põhjenduses märgitud, ei olnud avalikke võrdlushindu hapniku (99,6 % hapniku transport 2,5 baarise torujuhtme kaudu) ega atseetaldehüüdi (tööstuslik atseetaldehüüd) kohta. GTA andmetel imporditakse Türki hapnikku HS-koodi 2804 40 all, kuid see puudutab hapniku importi silindrites. Selle impordi hinda mõjutavad tõenäoliselt transpordi- ja ladustamiskulud, mis ei ole olulised, kui hapnikku kogutakse tootmiskoha lähedal ja transporditakse sinna torujuhtme kaudu. Sel juhul tulenevad kulud peamiselt masinatega seotud ja paigaldamiskuludest. Seepärast peeti GTA võrdlusaluse kasutamist sobimatuks. Kuna torujuhtme kaudu tarnitava hapniku turgu iseloomustab tootja/müüja ja kliendi asukohtade lähedus, ei kaubelda sellega hetketurul. Seetõttu ei avaldata riiklikes ega rahvusvahelistes kauplemiskohtades soovituslikke hindu ega ole ka avalikult kättesaadavaid võrdlushindu. Nendel põhjustel leiti olevat asjakohane lisada hapnikukulud kulumaterjalide kategooriasse. Erinevalt hapnikust ei olnud GTA andmebaasis registreeritud Türgis atseetaldehüüdi (HS-kood 2912 12) importi ja et Türgi atseetaldehüüdi muud võrdlushinnad või soovitushinnad ei olnud avalikult kättesaadavad, peeti asjakohaseks lisada ka atseetaldehüüdi kulud kulumaterjalide kuludesse.

(262) Mitu tootmistegurit olid peamiselt katalüsaatorid, mille puhul koostööd tegevate eksportivate tootjate tegelikud kulud moodustasid uurimisperioodil tooraine kogukuludest vaid vähetähtsa osa. Olenemata kasutatud allikast ei mõjutanud nende puhul kasutatud väärtus märkimisväärselt dumpingumarginaali arvutamist, mistõttu komisjon otsustas lisada need kulud kulumaterjalide alla, nagu on selgitatud põhjendustes 301 ja 302.

([74]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/755 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 33). Alusmääruse artikli 2 lõike 7 kohaselt ei saa normaalväärtuse kindlaksmääramisel lähtuda nendes riikides kehtivatest hindadest ning pealekauba olid sellised impordiandmed ebaolulised.

([75]) Muudest kolmandatest riikidest pärit 34 % suurune import oli seotud asodiisobutüronitriiliga (AZO) / asobisisobutüronitriiliga (AZN) ehk tootmisteguritega, millel oli tootmiskuludele vaid väike mõju.

(263) Et teha kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimese taandega kindlaks eksportiva tootja tehasesse tarnitud tooraine moonutamata hind, kohaldas komisjon võrdlusriigi imporditollimaksu ja lisas impordihinnale riigisisese transpordi kulud. Kogu tooraine riigisisese transpordi ja kindlustuskulud tuletati koostööd tegeva eksportiva tootja esitatud kontrollitud andmete põhjal ja need ei ole tabelis loetletud võrdlusaluste hulgas.

(264) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid kolm uuritava tootega kauplejat, et Hiina eksportivate tootjate VAMiga seotud kulud ei ole moonutatud ning vastavad rahvusvahelise vabaturu kuludele. Huvitatud isikud esitasid dokumente, mis näitasid, et uurimisperioodil oli VAMi hind Hiinas kõrgem kui Euroopas ja Venemaal. Huvitatud isikud palusid komisjonil seda väidet normaalväärtuse määramisel arvesse võtta. Pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet esitasid samad isikud seda väidet korduvalt ilma lisatõenditeta. Esiteks tuletatakse meelde, et vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kolmandale taandele saab omamaiseid kulusid kasutada ainult siis, kui on kindlalt tõendatud, et need ei ole moonutatud. Nende isikute väide põhineb HRVs, mitte liidus ega Venemaal kehtivatel üldistel VAMi hindade koondnäitajatel. Uurimisega ei ole siiski kindlaks tehtud, et VAMi hindu HRVs ei moonutata. Teiseks ei olegi VAM oma tootmisprotsessi tõttu ühegi koostööd tegeva eksportiva tootja jaoks tähtis tootmistegur. Seetõttu lükatakse kõnealused väited tagasi.

(265) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes kordasid kolm importijat väidet, millest tehti kokkuvõte ja mida käsitleti põhjenduses 264, et VAMi hinnad Hiinas ei ole moonutatud. Seda väidet korrates rõhutasid nad, et komisjon eiras VAMi hindade moonutamatuse kinnituseks esitatud tõendeid, kuna need ei tulnud eksportivatelt tootjatelt. Nad osutasid väidetavale vastuolule, kus komisjon ühelt poolt ei pidanud VAMi peamiseks tootmisteguriks, samas kui põhjenduses 462 esitatud kahjuanalüüsis viitab komisjon sellele kui peamisele toorainele.

(266) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Esiteks kordas komisjon oma põhjenduses 264 esitatud järeldust, et ainuüksi asjaolu, et Hiina VAMi hinnad on sarnased ja mõnikord kõrgemad kui rahvusvahelised VAMi hinnad, ei tõenda moonutuste puudumist. Nagu nähtub põhjendusest 264, ei jätnud komisjon vastupidiselt kolme importija väidetule seda väidet ja toetavaid tõendeid tähelepanuta. Komisjon lihtsalt leidis, et hinnatase üksi ei ole tõend moonutuste puudumise kohta. Seepärast lükati see väide tagasi.

(267) Mis puudutab VAMi kui peamist tootmistegurit, peab komisjon seda üldiselt PVA tootmise oluliseks toorraineks, kuid koostööd tegevate eksportivate tootjate seisukohast vähetähtsaks tootmisteguriks. Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes märkisid kolm importijat, et eksportivad tootjad on vertikaalselt integreeritud ja toodavad seetõttu oma VAMi ise. Nad ei osta seda märkimisväärses koguses ja seetõttu ei peeta seda nende eksportivate tootjate jaoks peamiseks tootmisteguriks. Põhjenduses 462 viitab komisjon liidu tootmisharule, mis ei tooda VAMi ise, vaid ostab seda sisse. Seetõttu mõjutavad viimati nimetatud juhul PVA hindade kõikumised turul PVA tootmiskulusid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(268) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat, üks liidu tootja/kasutaja ja kolm importijat, et tootmistegurite võrdlusaluste kindlaksmääramisel ei oleks komisjon tohtinud lisada imporditollimakse ja riigisisese transpordi kulusid. Eelkõige viitasid kolm importijat VAMile ja kivisöele. Lisaks väitsid valimisse kaasatud eksportivad tootjad ja liidu tootja/kasutaja, et impordistatistikast võetud impordihind oleks tulnud tuua CIF-hinnast allapoole tehasehinna (EXW) tasemele, mistõttu tuleks jätta välja kulud päritoluriigis (sealhulgas vajaduse korral teatavate tootmistegurite puhul täiendavad pakkimiskulud), kaubavedu ja kindlustus. Selle väite alus oli asjaolu, et kõik kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat hankisid oma tooraine kohapeal.

(269) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a peaks normaalväärtus kajastama tooraine moonutamata hinda võrdlusriigis, käesoleval juhul Türgis. Seetõttu peaks see kajastama hinda, mida maksaks PVA tootja Türgis tehase väravasse tarnitud tooraine eest. Nagu on öeldud põhjenduses 263, kajastab komisjoni kasutatud metoodika seda lähenemisviisi. Kui tehtaks huvitatud isikute soovitatud kohandused, ei kajastaks saadud hind moonutamata hinda Türgi turul, vaid keskmist EXW-hinda (kui müüakse ekspordiks) Türgile müüvates riikides. See oleks vastuolus alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga a ja seetõttu lükati need väited tagasi.

(270) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta soovitasid kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat, olles seadnud kahtluse alla alusmääruse artikli 2 lõike 6a kokkusobivuse WTO eeskirjadega, et komisjon peaks oma lähenemisviisi lihtsustama, võttes PVA võrdlusaluseks lihtsalt asjaomase toote, ja võrdleks seda iga eksportiva tootja ekspordihinnaga.

(271) Komisjon ei olnud selle lähenemisviisiga nõus. Esiteks märkis komisjon, et alusmääruse artikli 2 lõikes 6a sätestatud meetodi kokkusobivust WTO eeskirjadega käsitleti põhjenduses 98. Seejärel märkis komisjon, et valimisse kaasatud eksportivate tootjate pakutud metoodika oleks vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 6a, milles nähakse ette normaalväärtuse arvutamine eranditult tootmis- ja müügikulude põhjal, mis kajastavad moonutamata võrdlusaluseid iga eksportija ja tootja puhul eraldi. Sisuliselt nõuab see säte, et komisjon arvestaks iga eksportiva tootja individuaalset tootmismeetodit ja sisendite tarbimist eraldi, selle asemel et kohaldada hulgimüügi võrdlusväärtust kõigi eksportivate tootjate suhtes, arvestamata nende konkreetset tootmisprotsessi. Seepärast lükati need väited tagasi.

(272) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid samad valimisse kaasatud eksportivad tootjad, et kivisöe võrdlusalus on turu hinnatasemest põhjendamatult kõrgem, kui võrrelda seda Ameerika Ühendriikide energiateabe ameti esitatud hindadega Arvestades, et Hiinas leidub rikkalikult kivisütt, väitsid valimisse kaasatud eksportivad tootjad, et komisjon peaks kaaluma USA hindade kasutamist.

(273) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Kõigepealt juhtis komisjon tähelepanu sellele, et nagu on öeldud põhjenduses 246, käsitleti kivisöe võrdlusalust põhjalikult 30. märtsi 2020. aasta teates. Nagu samas põhjenduses veel märgiti, ei laekunud tähtaja jooksul selle kohta märkusi. Valimisse kaasatud eksportiva tootja ainus argument oli see, et tegelikult kasutatud hinnad on tunduvalt kõrgemad kui USAs näidatud hinnad. Komisjon märkis, et ei ole tavatu, et energia ja energiaallikate hinnad on USAs suhteliselt madalad. Kuna kasutatud võrdlusaluse usaldusväärsuse kohta muid argumente ei esitatud, lükati see väide tagasi.

(2) **Uurimisaluse toote tootmisel kasutatavad käitises toodetud sisendid**

(274) Eksportivad tootjad tootsid oma käitises teatavaid tootmistegureid, nagu omatoodetud aur, elekter, jahutusvõimsus, puhastatud vesi jms. Hoolimata dumpinguvastase uurimise küsimustikus esitatud nõudest ei suutnud mõni eksportiv tootja kindlaks teha uurimisaluse toote tootmisel kasutatud omatoodetud tootmistegurite sisendite tarbimismahtusid. Selle asemel esitasid need eksportivad tootjad uurimisaluse toote kohta ainult omatoodetud tootmistegurite tarbimisväärtused ja -mahud. Komisjon püüdis kindlaks teha omatoodetud tootmistegurite moonutamata hinda. Kasutades tooraine ja tööjõu moonutamata hindu, mis määrati kindlaks põhjendustes 259–263 ja 276 kirjeldatud viisil, arvutas komisjon uuesti omatoodetud tootmistegurite moonutamata hinnad. Neid moonutamata hindu kasutati seejärel normaalväärtuse arvutamisel, nagu on selgitatud punktis 3.1.4.4.

(275) Tooraine ja omatoodetud tootmistegurid, millel on väga väike osakaal eksportiva tootja tootmise kogukuludes ja toote kontrollnumbrite tasandil, liigitati kulumaterjalide hulka. Komisjon arvutas kulumaterjalide osakaalu tooraine kogukuludes ja kohaldas seda osakaalu tooraine ümberarvutatud kulude suhtes kindlaksmääratud moonutamata hindade kasutamisel.

(3) **Tööjõud**

(276) Türgi statistikaamet avaldab üksikasjalikku teavet Türgi eri majandussektorite palkade kohta. Komisjon kasutas Türgi töötleva tööstuse 2016. aasta palgaandmeid NACE Rev. 2 klassifikaatori ([76]) kategooria C.20 alla kuuluva majandustegevuse (kemikaalide ja keemiakaupade tootmine) ([77]) puhul. 2016. aasta keskmist kalendrikuu väärtust kohandati nõuetekohaselt inflatsiooniga, kasutades omamaise tootja hinnaindeksit, ([78]) mille on avaldanud Türgi statistikaamet.

([76]) Tegemist on Eurostati kasutatava majandustegevuse statistilise klassifikaatoriga, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (viimati vaadatud 30. aprillil 2020).
([77]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090 (viimati vaadatud 30. aprillil 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (viimati vaadatud 30. aprillil 2020).

(277) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat, et komisjon oleks pidanud kasutama NACE Rev. 2 klassifikaatori kategooria C.20 asemel kategooria C.22 alla kuuluva majandustegevuse (kummi- ja plasttoodete tootmine) puhul makstavaid palku. Eksportivad tootjad väitsid, et selle põhjus on asjaolu, et PVA on teatavat tüüpi polümeer või plast, mida ühendavad ainult süsinik-süsinik sidemed. Side on sama, mis tüüpilistel plastidel, nagu polüetüleen, polüpropüleen ja polüstüreen, ning vees lahustuvatel polümeeridel, nagu polüakrüülamiid ja polüakrüülhape.

(278) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et vastavalt Eurostati NACE Rev. 2 klassifikaatori suunistele ([79]) hõlmab kategooria C.20 alla kuuluv majandustegevus, mida komisjon kasutas, muu hulgas vaikude, plastmaterjalide ja mittevulkaniseeritavate termoplastiliste elastomeeride tootmist, vaikude segamist eritellimusel, samuti kohandamata sünteetiliste vaikude tootmist (C.20.16). Sellesse klassi kuulub plasti tootmine algkujul: polümeerid, sealhulgas etüleeni, propüleeni, stüreeni, vinüülkloriidi, vinüülatsetaadi ja akrüülide polümeerid; polüamiidid; fenool- ja epoksiidvaigud ning polüuretaanid; alküüd- ja polüestervaigud ja polüeetrid; silikoonid; ioonivahetid, mis põhinevad polümeeridel. Samades suunistes kirjeldatakse kategooria C.22 (kummi- ja plasttoodete tootmine) alla kuuluvat majandustegevust, mida soovitasid valimisse kaasatud eksportivad tootjad, järgmiselt: „uute või kasutatud (s.t ringlussevõetud) plastvaikude töötlemine vahe- või lõpptoodeteks, kasutades selliseid protsesse nagu survevormimine, ekstrusioonvormimine, pritsvormimine, puhumisvormimine ja valu“. Kategooria C.22 alla kuuluv majandustegevus jaguneb järgmiselt: plastplaatide, -lehtede, -torude ja -profiilide tootmine; plasttaara tootmine; plastist ehitustoodete tootmine ning muude plasttoodete (nt lauanõud, koolitarbed jne) tootmine). Seepärast on selge, et kategooria C.20 alla kuuluva majandustegevuse palgad on PVA tootmise tööjõu võrdlusalusena sobivamad kui kategooria C.22 alla kuuluva majandustegevuse palgad. Seepärast lükati see väide tagasi.

(4) **Elekter ja maagaas**

(279) Elektrienergia ja maagaasi võrdlusaluse kindlaksmääramiseks kasutas komisjon Türgi statistikaameti ([80]) korrapärastes pressiteadetes avaldatud elektrienergia ja gaasi hindade statistikat. Sellest statistikast kasutas komisjon töösstuslikul eesmärgil kasutatava elektrienergia ja gaasi hinna andmeid uurimisperioodi hõlmavas vastavas tarbimisvahemikus suhtes kurus/kWh.

(280) Oma märkustes lõpliku avalikustamise kohta väitsid üks valimisse kaasatud eksportiv tootja ja üks liidu tootja/kasutaja, et Türgi maagaasi hinnad ei ole võrdlusalusena sobivad ja selle asemel tuleks kasutada Mehhiko lahe ranniku hindu. Eksportiv tootja väitis, et Türgi maagaasi hinnad on kaks korda kõrgemad kui maagaasi hinnad liidus ja üle kahe korra kõrgemad kui Mehhiko lahe ranniku hinnad. Eksportiv tootja väitis, et Türgi gaasihinnad kasvasid uurimisperioodil ja olid 75 % kõrgemad kui 2017. aasta lõpus, kuigi maailmas püsisid gaasihinnad samal perioodil üldjoontes stabiilsena. Eksportiv tootja seostas seda hindade kasvu erinevate asjaoludega, nimelt: i) sõltuvus impordist; ii) geopoliitilised pinged Venemaaga, mis mõjutavad Türgi gaasitarneid; iii) sanktsioonid selliste naftat tootvate riikide nagu Iraan ja Venezuela suhtes; iv) poliitilised pinged USAga ja v) Türgi liiri devalveerimine. Arvestades neid väidetavalt kunstlikult kõrgeid maagaasihindu, väitis eksportiv tootja, et võrdlusalusena tuleks kasutada kas Mehhiko lahe ranniku hindu või Türgi maagaasi keskmisi hindu ajavahemikul 2015–2017.

(281) Liidu tootja/kasutaja väitis veel, et Türgi maagaasiturg on suhteliselt väike ja liberaliseerimata. Lisaks on Türgi gaasihinnad seotud gaasi kasutamisega kütteks ja elektrienergia tootmiseks, kuid mitte ulatusliku kasutamisega kemikaalide tootmises. Kasutaja väitis, et võrdlusalusena tuleks kasutada Mehhiko lahe ranniku hindu.

(282) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Esiteks märkis komisjon, et väide, mille kohaselt Türgi maagaasi hinnad on uurimisperioodil kaks korda kõrgemad kui liidus, on faktiliselt vale. Eurostati avaldatud uuringu *Gas prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards)* ([81]) (Maagaasi hinnad muudele kui kodutarbijatele – poolaasta andmed (alates 2007. aastast)) andmetel oli maagaasi hind muudele kui kodutarbijatele 0,028 eurot/kWh (ehk 0,3 eurot/m^3) liidus uurimisperioodil keskmiselt 43 % kõrgem kui Türgi keskmine gaasihind (0,020 eurot/kWh ehk 0,21 eurot/m^3). Seepärast olid Türgi gaasihinnad muudele kui kodutarbijatele uurimisperioodil märkimisväärselt madalamad kui liidu hinnad.

([79]) NACE Rev. 2 – Majanduse tegevusalade statistiline klassifikaator. https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (viimati vaadatud 22. juulil 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (viimati vaadatud 22. juunil 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (viimati vaadatud 21. juulil 2020).

(283) Seejärel märkis komisjon, et pilt, mille valimisse kaasatud eksportiv tootja esitas maagaasi hindade arengust Türgis, on suuresti mõjutatud, kuna arvesse ei võeta Türgi liiri märkimisväärset devalveerimist sel perioodil. Eksportiv tootja märkis devalveerimist mõjutava tegurina, kuid ei tasakaalustanud seda USA dollari või euro ümberarvestuskursi kohaldamisega, et võrrelda hindade arengut Mehhiko lahe ranniku hindade või liidu hindadega sellise valuuta alusel, mis oli kogu perioodi vältel suhteliselt stabiilne. Kasutatav oleks ka CNY, eriti kuna see on valuuta, millesse teisendatakse tootmistegurite väärtused normaalväärtuse arvutamisel.

(284) Eurostati esitatud andmete ([82]) kohaselt olid uurimisperioodil maagaasi hinnad Türgis eurodes väljendatuna 12 % (mitte 75 %) kõrgemad kui 2017. aastal ([83]). Eurostati andmetel tõusid hinnad liidus muudele kui kodutarbijatele samal perioodil ligikaudu 11 % ([84]). Peale selle olid ajavahemikus 2017. aastast kuni 2019. aasta esimese poolaastani (seega kogu uurimisperioodi hõlmaval perioodil) stabiilses valuutas väljendatud maagaasihinnad Türgis aastatel 2015–2019 madalaimad. Kui komisjon oleks lähtunud eksportiva tootja taotlusest ja kasutanud võrdlusalusena maagaasi keskmisi hindu Türgis aastatel 2015–2017, oleks see olnud valimisse kaasatud eksportiva tootja kahjuks. Selline keskmine hind oleks ligikaudu 1,70 CNY/m^3 ja seega umbes 4 % kõrgem kui hind, mida komisjon oma arvutustes tegelikult kasutas.

(285) Eespooltoodut arvesse võttes võib öelda, et kuigi maagaasi hinda, väljendatuna Türgi liirides, mõjutab selle vääringu oluline devalveerimine, kõrvaldab selle mõju metoodika, mille kohaselt arvutatakse need hinnad ümber jüaanideks enne nende kasutamist normaalväärtuse arvutamisel. Kui hinnad esitada USA dollarites, eurodes või Hiina jüaanides, ei ole nendes hindades ja nende arengus aastatel 2015–2019 midagi ebatavalist. Seega ei ole põhjust kasutada ajavahemikul 2015–2017 riigivälist võrdlusalust ega keskmisi hindu.

(286) Võttes arvesse väidet, et Türgi maagaasiturg on suhteliselt väike ja liberaliseerimata, ning et gaasihinnad Türgis on seotud gaasi kasutamisega kütteks ja elektri tootmiseks, kuid mitte suuremahulise kasutamisega kemikaalide tootmiseks, märgib komisjon, et nende väidete toetuseks ei esitatud mingeid tõendeid. Lisaks viitab eraldi mittekodutarbijate gaasitariifi olemasolu vastupidisele.

(287) Eelnimetatut arvestades lükati need väited tagasi.

(288) Oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta väljendas sama valimisse kaasatud eksportiv tootja seoses elektrihindadega samasugust muret nagu see, mida väljendati maagaasi kohta ja mis on kokkuvõtlikult esitatud põhjenduses 280. Eksportiva tootja sõnul tõusid uurimisperioodil järsult ka Türgi elektrihinnad (proportsioonis maagaasi puhul täheldatud hinnatõusuga). Eksportiv tootja tegi ettepaneku kasutada uurimisperioodi andmete asemel aastate 2015–2017 keskmist elektrihinda.

(289) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Esiteks märkis komisjon, et eksportiv tootja ei esitanud selle toetuseks mingeid arvandmeid. Komisjon võis vaid oletada, et väide põhineb elektrihinna arengul Türgi liirides, nagu ka põhjenduses 285 kirjeldatud maagaasihinna puhul. Nagu maagaasi puhul, tasakaalustab Türgi liiri kõikumise mõju komisjoni kasutatud metoodika, mille puhul arvutatakse võrdlusalused ümber Hiina jüaanidesse.

(290) Komisjon uuris Eurostati ([85]) eurodes esitatud elektrihinda muudele kui kodutarbijatele. Kui Türgis olid hinnad uurimisperioodil umbes 12,7 % kõrgemad, siis 2017. aastal tõusis samal perioodil ka liidu keskmine hind 10,7 %. Lisaks oli Türgi elektrienergia keskmine hind eurodes uurimisperioodil umbes 1 % madalam kui keskmine hind perioodil 2015–2017, mille kasutamise ettepaneku eksportiv tootja tegi. Sellest järeldub, et kui liiri devalveerimise mõju kõrvaldatakse, on selge, et vastupidiselt valimisse kaasatud eksportiva tootja väidetele ei toimunud Türgis uurimisperioodil elektrihindade järsku tõusu.

(291) Eelnimetatut arvestades lükati need väited tagasi.

([82]) Ibid.
([83]) Kasv 0,017 eurolt/kWh (ehk 0,18 eurot/M^3) 0,020 eurole/kWh (ehk 0,21 eurot/M^3) (viimati vaadatud 21. juulil 2020).
([84]) Kasv 0,025 eurolt/kWh (ehk 0,27 eurot/M^3) 0,028 eurole/kWh (ehk 0,30 eurot/M^3) (viimati vaadatud 21. juulil 2020).
([85]) Electricity prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards) (Elektrihinnad mittekodutarbijatele – poolaasta andmed (alates 2007. aastast)); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (viimati vaadatud 22. juulil 2020).

(292) Lõpliku avalikustamise kohta tehtud märkustes väitsid kolm importijat, et Türgi gaasi- ja elektrikulusid on poliitilise otsusega kunstlikult suurendatud. Selle väite kinnituseks viitasid importijad 16. juunil 2020. aastal esitatud tõenditele. Selles teabeedastuses väitsid nad Türgi keemiaettevõtte vastavuskontrolli juhi e-kirja alusel, et Türgi gaasi- ja elektriturgu ei ole liberaliseeritud ning hinnad kehtestab ametiasutus. Väidetavalt toetas seda järeldust Türgi gaasi- ja elektrituru analüüs, kuid importijad ei viidanud selle ühelegi konkreetsele osale. Nad väitsid, et selle argumendi põhjal peaks komisjon kaaluma Türgit kui sobivat võrdlusriiki või vähendama väidetavalt suuremaid gaasi- ja elektrikulusid vähemalt 300 %.

(293) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Isegi kui komisjon oleks pidanud Türgi keemiaettevõtte vastavuskontrolli juhi e-kirja usaldusväärseks tõendiks energiahinna inflatsiooni kohta Türgis, märkis komisjon, et e-kirja alguses öeldakse, et „Türgil on mitmes mõttes väga liberaalne energiaturg“. Juba see on vastuolus edastatud e-kirja iseloomustusega. Mis puudutab Türgi gaasihindu, mis on kõrgemad kui maailmaturu hinnad, siis nagu on märgitud põhjenduses 282, on Türgi gaasihinnad mittekodutarbijatele tunduvalt madalamad kui liidus. Paistab, et gaasi- ja elektrihindade 300 % allapoole kohandamine põhineb Türgi keemiaettevõtte vastavuskontrolli juhi e-kirjas esitatud väitel, et „nafta- ja diislikütuse hindu maksustatakse 300 % maksumääraga“. Ükskõik kas see on õige või mitte, ei ole sellel gaasi- ja elektrihindade seisukohast tähtsust. Seepärast lükati need väited tagasi.

(294) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes juhtisid üks eksportiv tootja ja üks liidu tootja/kasutaja tähelepanu sellele, et elektri ja maagaasi võrdlusalused sisaldavad käibemaksu. Nad väitsid, et normaalväärtuse arvutamisel kasutatakse omamaiseid müügihindu ja kulusid ilma käibemaksuta.

(295) Komisjon võttis selle märkuse teadmiseks ja kohandas elektri ja maagaasi võrdlusalust, jättes välja käibemaksu (18 %). Normaalväärtus ja dumpingumarginaalid arvutati vastavalt ümber kõigi eksportivate tootjate kohta. Uued järeldused avalikustati täiendava lõpliku avalikustamise osana.

(296) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kolm eksportivat tootjat, et elektrienergia võrdlusaluse kohaldamisel peaks komisjon kasutama kõigi vahemike keskmise asemel asjakohast hinnavahemikku, mida kohaldatakse kõnealuse eksportiva tootja elektritarbimise taseme suhtes.

(297) Komisjon võttis selle märkuse teadmiseks ja kohandas elektrienergia võrdlusalust, kohaldades vajaduse korral suurte ja keskmise suurusega elektritarbijate suhtes hinnavahemikke. See hinnang põhines eksportivate tootjate elektrienergia ostmisel, mitte nende tarbimisel, kuna mõned neist toodavad osa oma tarbitavast elektrienergiast ise. Normaalväärtus ja dumpingumarginaalid arvutati vastavalt ümber kõigi eksportivate tootjate kohta. Uued järeldused avalikustati täiendava lõpliku avalikustamise osana.

(298) Täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis kaebuse esitaja, et dumpingumarginaali vähendamise ulatus pärast põhjendustes 295 ja 297 käsitletud kohandamist oli vastuolus sellega, mida nad teadsid maagaasi ja elektri osakaalu kohta Sinopeci tootmiskuludes. Kaebuse esitaja väitis, et kuigi üks Sinopeci ettevõte võis tõepoolest kasutada märkimisväärses koguses maagaasi, ei kehtinud see teise ettevõtte puhul.

(299) Täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes seadis kasutaja kahtluse alla ka pärast põhjendustes 295 ja 297 käsitletud kohandamist tehtud arvutused. Kasutaja märkis, et kuna PVA tootmiskuludes on suur osakaal energial, eeldas ta, et kohandamise mõju on suurem. Ta palus komisjonil oma arvutusi kontrollida.

(300) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Komisjon märkis, et samal ajal, kui need väited tuginesid oletustele, põhines komisjoni pärast kohandamist tehtud Sinopeci normaalväärtuse arvutus eksportiva tootja esitatud ja komisjoni kontrollitud täpsetel tarbimismääradel. Mis puudutab Sinopec Ningxiad ehk ettevõtet, kes väidetavalt ei tarbinud PVA tootmisel märkimisväärses koguses maagaasi, kasutas komisjon, nagu on selgitatud põhjenduses 329, kõigi Sinopec Ningxia esitatud toote kontrollnumbrite puhul teiste koostööd tegevate eksportivate

tootjate suurimat arvestuslikku normaalväärtust, kuna alusmääruse artikli 18 kohaselt kasutati kättesaadavaid fakte. Ehkki maagaasi- ja elektrihindade käibemaksu väljajätmine neid tõepoolest märkimisväärselt ei mõjutanud, varieerub üksikute ettevõtete üldine mõju kontserni dumpingumarginaalile olenevalt nende ettevõtete müügi osakaalust kogu kontserni ekspordis liitu. Peale selle märkis komisjon, et kohandamine, kuigi see oli seotud maagaasi ja elektriga, mõjutas näiteks lisakulusid, mis arvutati protsendina moonutusteta tootmiskuludest. Kui need kulud vähenevad maagaasi ja elektri hindade käibemaksu mahaarvamise tõttu, vähenevad ka lisakulud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(5) **Kulumaterjalid / väheolulised kogused**

(301) Valimisse kaasatud koostööd tegevate eksportivate tootjate tootmistegurite suure arvu tõttu liigitati kulumaterjalide hulka tooraine, millel on väga väike osakaal eksportiva tootja tootmise kogukuludes ja tooteliigi tasandil.

(302) Komisjon arvutas kulumaterjalide osakaalu tooraine kogukuludes ja kohaldas seda osakaalu tooraine ümberarvutatud kulude suhtes kindlaksmääratud moonutamata hindade kasutamisel.

(303) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes täheldas üks valimisse kaasatud eksportiv tootja, et suurt osa tootmisteguritest, mida komisjon pidas väheoluliseks, käsitleti kulumaterjalidena ja seetõttu nende tootmistegurite individuaalseid võrdlusaluseid ei kehtestatud. Ehkki eksportiv tootja seda lähenemisviisi põhimõtteliselt ei vaidlustanud, kahtles ta selle rakendamises. Esiteks väitis eksportiv tootja, et tootjad pidid esitama ebaproportsionaalselt üksikasjalikku teavet, mida lõpuks normaalväärtuse arvutamiseks ei kasutatudki. Teiseks märkis eksportiv tootja, et komisjon määras kulumaterjalide väärtused kindlaks, kohaldades nende kulumaterjalide osakaalu tooraine otseste kulude kogusummas nende kulude moonutamata väärtuste suhtes võrdlusaluste põhjal. Eksportiv tootja väitis, et sedasi toimides käsitles komisjon kulumaterjale kui moonutatud väärtusi, kuigi moonutusi ei ole tuvastatud. Eksportiv tootja väitis veel, et komisjon ei saanud eeldada, et kulumaterjalid olid moonutatud sama protsendi ulatuses nagu otsesed toorained. Eksportiv tootja väljendas samasugust kahtlust selle suhtes, kuidas komisjon käsitles lisakulusid. Neid küsimusi silmas pidades taotles eksportiv tootja, et komisjon piiraks kulumaterjalid ja lisakulud väärtusega, mille eksportiv tootja on nii kulumaterjalide kui ka lisakulude kohta teatanud.

(304) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et tootmisteguri vähetähtsa väärtuse kindlakstegemiseks ja kontrollimiseks on vaja tooteliikide üksikasjalikku jaotust kõigi tootmistegurite kaupa. Seetõttu oli nõutud teabe tase asjakohane kogu teabe, sealhulgas normaalväärtuse arvutamisel kasutatud otseste toorainekulude osakaalu kindlaksmääramiseks ja kontrollimiseks. Väite kohta, et kulumaterjalid ei olnud moonutatud ja et nende väärtused peaksid olema eksportiva tootja teatatud tasemel, märkis komisjon, et punktis 3.1.1 tehti kindlaks olulised moonutused. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaselt saab selles juhtumis kasutada omamaiseid kulusid, kuid ainult siis, kui tõese ja asjakohase tõendusmaterjali põhjal on kindlalt tõestatud, et need ei ole moonutatud. Eksportivad tootjad ei esitanud selliseid tõendeid ei kulumaterjalide ega lisakulude kohta ning neid ei leidnud ka komisjon. Seoses eeldusega, et kulumaterjalid olid moonutatud sama protsendi ulatuses nagu otsesed toorained, tuletas komisjon kõigepealt meelde, et valimisse kaasatud eksportiv tootja ei vaidlustanud põhimõtet käsitleda väheolulisi tootmistegureid kulumaterjalina. Kuigi komisjon kohaldas nende suhtes muude otseste toorainete keskmist moonutustegurit, ei esitanud eksportiv tootja tõendeid selle kohta, et selline eeldus on vale. Seepärast lükati need väited tagasi.

(6) **Tootmise lisakulud, müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum**

(305) Koostööd tegevate eksportivate tootjate tootmise lisakulusid väljendati osakaaluna eksportivate tootjate tegelikest tootmiskuludest. Seda osakaalu kohaldati moonutamata tootmiskulude suhtes.

(306) Nagu on märgitud 30. märtsi 2020. aasta teates ja selgitatud põhjenduses 218, kasutas komisjon müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi korral Türgi ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. keemiatööstuse segmendi 2018. aasta finantsandmeid.

(307) Nagu selgitatud põhjenduses 205, järeldas komisjon, et ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. finantskulud olid 2018. aastal erakordselt suured ja neid tuleks vastavalt kohandada. Seetõttu ei kasutanud komisjon müügi-, üld- ja halduskulude arvutamisel 2018. aasta finantskulusid ja asendas need ettevõtja 2017., 2016. ja 2015. aasta keskmiste finantskuludega. Korrigeerimise tulemusel oli müügi-, üld- ja halduskulude osakaal suurem, kasumi osakaal aga väiksem. Seega põhjustasid 2018. aasta erakorralised finantskulud pelga nihke müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi vahel, mõjutamata müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit tervikuna. Järelikult ei mõjutanud see müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi üldist taset.

(308) Nagu on täiendavalt selgitatud põhjenduses 303, väitis üks valimisse kaasatud eksportiv tootja lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes, et lisakulusid, samuti kulumaterjale, ei tohiks käsitada moonutatutena ja nende väärtused peaksid olema piiratud eksportiva tootja teatatud väärtustega. Seda väidet käsitleti ja see lükati tagasi põhjenduses 304.

(309) Märkustes lõpliku avalikustamise kohta väitis üks valimisse kaasatud eksportiv tootja, et tema kaudne tööjõud arvati normaalväärtuse arvutamisel lisakulude hulka, selle asemel et arvestada seda tootmistegurina, eriti kuna komisjon on kehtestanud tööjõu jaoks täpse võrdlusaluse. Valimisse kaasatud eksportiv tootja märkis, et tööjõu võrdlusaluse kasutamine kaudse tööjõu puhul annaks täpsema moonutamata kulu kui selle lisamine lisakulude hulka.

(310) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et eksportiv tootja oli ise lisanud kaudse tööjõu tootmiskuludes lisakulude hulka ja esitanud samal ajal kaudse tööjõu kui eraldi tootmisteguri. Topeltarvestuse vältimiseks jättis komisjon välja otsese tööjõu kui tootmisteguri ja hoidis selle alles lisakulude osana. Arvestades kaudse tööjõu laadi lisakuluna ja toote tootmisega seotud töötajate palkade ja kvalifikatsiooni olulist erinevust ning et vältida topeltarvestust ja tagada järjepidevus, ei leidnud komisjon põhjust muuta eksportiva tootja algset lähenemisviisi ning komisjon säilitas kaudse tööjõu kui lisakulu. Seepärast lükati see väide tagasi.

(311) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat, et komisjon oleks pidanud kasutama rohkem kui ühe tootja müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit käsitlevaid andmeid. Eksportivad tootjad põhjendasid neid väiteid apellatsioonikogu vaidluses EL – Bed Linen (DS141) tehtud otsusega.

(312) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a ei keela kasutada ühe tootja müügi-, üld- ja halduskulude andmeid. Selle sätte vastavust WTO eeskirjadele käsitleti põhjenduses 98. Lisaks, nagu on selgitatud punktis 3.1.2.3, leidis komisjon võrdlusriigis ainult ühe ettevõtte, kelle andmed olid hõlpsasti kättesaadavad. Seepärast lükati see väide tagasi.

(313) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes vaidlustasid kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat asjaolu, et komisjon arvas ekspordihinnast maha teatavad kaubaveo kulud, samas kui neid kulusid (koos käitlemis- jm kuludega ning finantskuludega, nagu pangakulud) ei arvatud maha võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskuludest.

(314) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et miski ei osuta, et sellised kulud lisati võrdlusriigi tootja esitatud müügi-, üld- ja halduskuludele. Lisaks ei esitanud valimisse kaasatud eksportivad tootjad vastupidiseid tõendeid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(315) Märkustes lõpliku avalikustamise kohta nõustus üks valimisse kaasatud eksportiv tootja, et võrdlusriigis asuva tootja finantskulud olid erakordselt suured ning seetõttu tuli selle ettevõtte müügi-, üld- ja halduskulusid vastavalt kohandada. Valimisse kaasatud eksportiv tootja ei nõustunud siiski selle ettevõtte kasumi kohandamisega samade erakorraliste kulude arvelt. Eksportiv tootja väitis, et kasumi kohandamine nullib müügi-, üld- ja halduskulude kohandamise, kuna ühendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum jäid samaks.

(316) Komisjon ei nõustunud selle hinnanguga, märkides, et erakorralised finantskulud mõjutasid müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit. Ei ole mõistlik parandada üht, kuid mitte parandada teist. Komisjoni arvates ei nulli kasumis tehtud kohandus müügi-, üld- ja halduskulude kohandamist, vaid täiendab seda. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.1.4.2. Alusmääruse artikli 18 kohaldamine Wan Wei, Mengwei ja Shuangxini suhtes

(317) Wan Wei, Mengwei ja Shuangxini dumpinguvastase uurimise küsimustikule saadud vastuseid vaadeldes märkis komisjon, et tootmiskulude ja seega normaalväärtuse arvutamisega seotud vastustes ei olnud uurimisalusele tootele asjakohaselt jaotatud käitises toodetud sisendite tootmistegurid (omatoodetud aur, elekter jms). See on vastuolus komisjoni dumpinguvastase uurimise küsimustikus antud juhistega. Järgnenud kirjavahetuses, mis hõlmas kirju puudujääkide ja eelkontrolli teemal, kordas komisjon nõudmist, et Wan Wei, Mengwei ja Shuangxin täiendaksid vastuseid dumpinguvastase uurimise küsimustikus antud juhiste kohaselt.

(318) Seejärel väitsid kolm eespool nimetatud ettevõtjat oma vastustes, et nende arvates ei ole võimalik küsimustikku täita komisjoni nõuete kohaselt. Nimelt väitsid need ettevõtjad, et iga omatoodetud materjali / elektrienergia tarbimise eraldi väljatoomiseks ei ole objektiivset ega konkreetset alust ning et iga omatoodetud materjali / elektrienergia tarbimise ja ostude andmeid ei ole mõttekas eraldi esitada. Seda puudujääki ei kõrvaldatud hilisematest muudetud vastustest.

(319) Komisjon ei nõustunud selle seisukohaga. Ta selgitas, et kuna need ettevõtjad olid juba teatanud omatoodetud tootmistegurite tootmiseks vajaminevast sisendist, saab selle sisendi eraldada uurimisalusele tootele.

(320) Komisjon teavitas Wan Weid, ([86]) Mengweid ([87]) ja Shuangxini, ([88]) et nende eksportivate tootjate esitatud teabes esinenud kirjeldatud puudujääkide tõttu otsustas komisjon vastavalt alusmääruse artikli 18 lõikele 1 tugineda kättesaadavatele faktidele uurimisaluse toote tootmisel kasutatava käitises toodetud sisendi kohta järelduste tegemisel.

(321) Artikli 18 kohastele kirjadele vastates kordasid eksportivad tootjad oma selgitusi, miks nad ei saa nõutud andmeid esitada.

(322) Komisjon tegi kindlaks käitises toodetud sisendi moonutamata hinnad ja kasutas neid normaalväärtuse arvutamisel, nagu on selgitatud põhjendustes 274 ja 275.

(323) Mengwei valdustes 2019. aasta novembris tehtud kontrollkäigu ajal muutis ettevõtja küsimustikule antud vastust mitu korda, sealhulgas tootmiskuludega seotud osa.

(324) Kontrollkäigu viimase päeva lõpus esitas ettevõtja veel ühe versiooni vastusest, nurjates sellega osa kontrollkäigu raames varem tehtud tööst ja ettevalmistustööst. Kõnealune osa oli seotud tootmiskuludega, mis mõjutasid normaalväärtuse arvutamist. Muu hulgas vähendati uues versioonis töötundide arvu varasemate versioonidega võrreldes märkimisväärselt. Seetõttu teatas komisjon ettevõtjale, et seda kontrollkäigu viimasel hetkel esitatud muudetud teavet on võimatu kontrollida.

(325) Pärast kontrollkäike teavitas komisjon Mengweid, ([89]) et kontrollkäigu lõpus viimasena esitatud andmeid ei olnud võimalik kontrollida ja komisjon lähtub vastavalt alusmääruse artikli 18 lõikele 1 seda viimast sisendit puudutavates järeldustes kättesaadavatest faktidest. Mengwei ei esitanud artikli 18 kohase kirja järel ühtegi märkust.

(326) Komisjon otsustas jätta arvestamata kontrollkäigu viimasel hetkel esitatud teabe, mida ei olnud võimalik kontrollida, ja tugines selles olukorras enne viimast versiooni esitatud teabele, mida ta suutis kontrollida, ning tegi selle põhjal oma järeldused.

([86]) Piiratud versioon ettevõtjat käsitlevast lähetuse aruandest, mis saadeti 5. märtsil 2020. aastal, ja artikli 18 kohane kiri, mis saadeti 26. veebruaril 2020. aastal (t20.001693).

([87]) Piiratud versioon ettevõtjat käsitlevast lähetuse aruandest, mis saadeti 5. märtsil 2020. aastal, ja artikli 18 kohane kiri, mis saadeti 26. veebruaril 2020. aastal (t20.001693).

([88]) Piiratud versioon ettevõtjat käsitlevast lähetuse aruandest, mis saadeti 5. märtsil 2020. aastal, ja artikli 18 kohane kiri, mis saadeti 26. veebruaril 2020. aastal (t20.001692).

([89]) Piiratud versioon ettevõtjat käsitlevast lähetuse aruandest, mis saadeti 5. märtsil 2020. aastal, ja artikli 18 kohane kiri, mis saadeti 16. märtsil 2020. aastal (t20.002421).

3.1.4.3. Alusmääruse artikli 18 kohaldamine Sinopec Ningxia suhtes

(327) Yinchuanis (Ningxias) Sinopec Ningxia valdustes 9.–12. detsembril 2019. aastal toimunud kontrollkäigul tuvastas komisjon tootmiskulude aruandluses sisulisi ja suuri puudusi. Need puudujäägid takistasid märkimisväärselt selles valdkonnas küsimustiku vastuste normaalset uurimist. Nimelt esitas Sinopec Ningxia PVA tootmise eeletappide (st VAM, atsetüleen, aur jne) tootmistegurite väärtuse ja tarbimise valesti, mille tulemuseks oli enamiku PVA tootmiseks kaudselt kasutatud tootmistegurite märkimisväärne üle- või alahindamine. Selle tulemusel ei olnud tootmiskulud toodete kontrollnumbrite kaupa usaldusväärsed.

(328) Komisjon leidis, et need sisulised ja suured puudujäägid küsimustikus tooteliigi kaupa esitatavates tootmiskuludes takistasid märkimisväärselt uurimise tavapärast käiku selles küsimustiku osas. Seetõttu teavitas komisjon ettevõtjat Sinopec Ningxia oma kavatsusest kohaldada alusmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt kättesaadavaid fakte normaalväärtuse arvutamiseks alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaselt.

(329) Sellega seoses arvutati Sinopec Ningxia normaalväärtus teiste koostööd tegevate eksportivate tootjate esitatud teabe (tootmiskulud ja tootmistegurite tarbimine tooteliikide kaupa) põhjal. Komisjon kasutas kõigi Sinopec Ningxia esitatud toodete kontrollnumbrite puhul teiste koostööd tegevate eksportivate tootjate suurimat arvestuslikku normaalväärtust.

(330) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid üks valimisse kaasatud eksportiv tootja ja üks liidu tootja/kasutaja, et kasutades Sinopec Ningxia normaalväärtusena teiste koostööd teinud eksportivate tootjate suurimat arvestuslikku normaalväärtust, kohaldas komisjon alusmääruse artiklit 18 karistaval viisil. Lisaks väitis eksportiv tootja, et kasutades andmeid, mis saadi teistelt eksportivatelt tootjatelt, kelle suhtes kohaldati samuti alusmääruse artiklit 18, ei kasutanud komisjon parimat kättesaadavat fakti, vaid mõnes mõttes kohaldas artiklit 18 Sinopec Ningxia suhtes kaks korda. Lisaks väitis eksportiv tootja, et komisjon oleks pidanud selle asemel kasutama Sinopec Chongqingi andmeid, kuna selle ettevõtja suhtes ei kohaldatud alusmääruse artiklit 18. Eksportiva tootja väitel ei muuda asjaolu, et Sinopec Chongqingi tootmisprotsess erineb Sinopec Ningxia tootmisprotsessist, Sinopec Chongqingi andmeid ebasobivaks, sest tootmisprotsess ei mõjuta PVA hindu.

(331) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Kõigepealt märkis komisjon, et nagu on selgitatud põhjendustes 317–322, piirdus alusmääruse artikli 18 kohaldamine Wan Wei kontserni ja Shuangxini suhtes ainult omatoodetud tootmisteguritega. Nagu on täpsemalt selgitatud põhjenduses 274 ja valimisse kaasatud eksportivatele tootjatele avaldatud arvutustabelites, kasutas komisjon proportsionaalsete kulude seisukohast oluliste omatoodetud tootmistegurite väärtuste määramiseks kõnealuste eksportivate tootjate esitatud ja komisjoni kontrollitud tarbimismäärasid. Neid määrasid kohaldati moonutamata väärtuste suhtes nagu kõigi muude tootmistegurite puhul. Nagu on selgitatud põhjenduses 275, rühmitati omatoodetud tootmistegurid, millel oli eksportiva tootja tootmise kogukuludes vaid väheoluline kaal, sarnaselt muude väheoluliste tootmistegurite kulumaterjalide alla. Seetõttu kasutas komisjon alusmääruse artikli 18 väga piiratud kohaldamisel Wan Wei kontserni ja Shuangxini suhtes ainult nende ettevõtjate esitatud kontrollitud andmeid koos võrdlusalustega, nagu mis tahes muu tootmisteguri puhul. Seetõttu leidis komisjon, et Wan Wei kontserni ja Shuangxini puhul kindlaks määratud normaalväärtusi saab kasutada parimate kättesaadavate faktidena, karistamata seejuures Sinopec Ningxiad.

(332) Mis puudutab Sinopec Chongqingi andmete sobivust parimate kättesaadavate faktidena, märkisid nii komisjon kui ka eksportiv tootja, et Sinopec Chongqingis kasutatud tootmisprotsess erineb Sinopec Ningxia tootmisprotsessist. Põhitoorainete poolest on Sinopec Ningxia tootmisprotsess sarnasem Wan Wei kontsernis ja Shuangxinis kasutatava tootmisprotsessiga. Olgugi et see vahest ei mõjutagi PVA hindu, mõjutab see märkimisväärselt normaalväärtuse arvutamist, mis põhineb tootmisteguritel (sealhulgas toorained), nende kasutamismääral ja võrdlusalustel. Sinopeci kontsern tunnistas ka ise tootmisprotsessi mõju arvestusliku normaalväärtuse tasemele ja seega dumpingumarginaalidele. Sinopec väitis oma 16. juunil 2020. aastal esitatud teabes, et „mitmes USA dumpinguvastases uurimises on asjaolu tõttu, et tema tootmisprotsess ja tema toodete eriomadused on teistest Hiina tootjatest väga erinevad, määratud Sinopec Chongqingile null- või väga väike dumpingumarginaal“. Kuna ka Sinopec Chongqingi tootmisprotsess erineb suuresti Sinopec Ningxias kasutatavast protsessist, ei saa esimese andmeid pidada teise normaalväärtuse kindlaksmääramisel parimateks kättesaadavateks faktideks.

(333) Mis puudutab lõpuks tooteliigi kohta suurima normaalväärtuse kasutamist, ei pea komisjon seda lähenemisviisi karistavaks. Kuna komisjonil ei olnud võimalik kontrollida ja seetõttu kasutada Sinopec Ningxia esitatud andmeid normaalväärtuse arvutamisel, puuduvad tõendid selle kohta, et Sinopec Ningxia normaalväärtus tooteliigi kohta oleks väiksem kui sarnaseid tooraineid kasutavate teiste koostööd tegevate tootjate suurim normaalväärtus tooteliigi kohta.

(334) Eelnimetatut arvestades lükati need väited tagasi.

3.1.4.4. Normaalväärtuse arvutamine

(335) Arvestusliku normaalväärtuse arvutamiseks tegi komisjon järgmist.

(336) Esiteks tegi komisjon kindlaks PVA tootmise moonutamata kulud. Ta kohaldas moonutamata ühikukulusid iga koostööd tegeva eksportiva tootja konkreetsete tootmistegurite tegeliku tarbimise suhtes.

(337) Teiseks suurendas komisjon moonutamata tootmiskulusid, lisades põhjenduses 305 kirjeldatud viisil kindlaks tehtud tootmise lisakulud, et selgitada välja moonutamata tootmiskulud.

(338) Viimaseks kohaldas komisjon tootmiskulude suhtes, mis tehti kindlaks põhjenduses 337 kirjeldatud viisil, ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, nagu on selgitatud põhjendustes 205 ja 218.

(339) Väljendatuna müüdud kaupade kulude protsendina ja kohaldatuna moonutamata tootmiskulude suhtes, olid müügi-, üld- ja halduskulud 17,6 %.

(340) Väljendatuna müüdud kaupade kulude protsendina ja kohaldatuna moonutamata tootmiskulude suhtes, oli kasum 4,0 %.

(341) Selle põhjal arvutas komisjon kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga a normaalväärtuse tooteliigi kohta tehasest hankimise tasandil.

(342) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid kolm uurimisaluse tootega kauplejat, et normaalväärtuse määramisel tuleks arvesse võtta tootmistegurite, elektri, vee ja maagaasi koguselisi allahindlusi. Need isikud väitsid, et üldindeksid selliseid allahindlusi ei arvesta ja et neid allahindlusi saab kasutada suurte koguste ostmisel. Isikud taotlesid normaalväärtuse korrigeerimist, tuginedes väidetavatele tootmistegurite, elektri, vee ja maagaasi allahindlustele. Huvitatud isikud väitsid ka, et suurem osa PVA tootjaid on suurettevõtjad, kes saavad tooraine ja energia hankimisel kasu allahindlustest. Samad huvitatud isikud kordasid oma väidet pärast 30. märtsi 2020. aasta teadet, kuid ei esitanud väite toetuseks lisatõendeid. Hilisemas etapis väitsid samad isikud, et Türgi gaasi- ja elektriturgu ei ole liberaliseeritud ja hinnad määravad kindlaks riigiasutused.

(343) Tuleb meenutada, et põhjenduses 279 viidatud elektrienergia ja maagaasi puhul kasutatavad andmeallikad sisaldavad andmeid tööstuskasutajate kohta. Samuti tuleb märkida, et huvitatud isikute väidetud koguselised allahindlused või nende suurus olid pelgalt üldised väited, neid ei olnud kvantifitseeritud ega mingil moel põhjendatud. Nende isikute esitatud teave ei toetanud nende väidet, et gaasi- ja elektriturgu ei ole liberaliseeritud ja et hinnad määravad kindlaks riigiasutused. Isikute esitatud aruanded kirjeldavad hoopis Türgi liberaliseeritud energiaturu iseärasusi ja asjaomaste reguleerivate organite rolli, milles keskendutakse üksnes turu nõuetekohase toimimise tagamisele. Seetõttu lükatakse need väited tagasi põhjendamatuse tõttu.

(344) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid samad huvitatud isikud, et käesolevasse uurimisse kaasatud Hiina eksportijatel ei ole PVA-toodete puhul märkimisväärseid müügi- ega finantskulusid ja komisjon ei peaks normaalväärtuse arvutamisel arvestama eksportivate tootjate müügi- ega finantskulusid. Sarnaseid väiteid väiksemate müügikulude kohta kordasid samad isikud ka hilisemas etapis.

(345) Normaalväärtuse arvutamisega seotud väide sarnanes väitega, mille samad huvitatud isikud olid esitanud seoses ettevõtja Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. valimisega võrdlusriigis sobivaks ettevõtjaks, mida selgitati ja käsitleti põhjendustes 216 ja 217. Samuti märgib komisjon, et väide, et Hiina eksportivad tootjad ei kanna oma PVA-toodetega seoses suuri müügi- ega finantskulusid, ei olnud asjakohaselt põhjendatud ja uurimine ei kinnitanud seda. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(346) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet avaldasid samad kolm huvitatud isikut ka oma arvamuse sobivate meetodite kohta investeeringu amortisatsiooni arvestamiseks normaalväärtuse arvutamisel. Hilisemas etapis täiendasid samad isikud oma väidet sellega, et Hiina päritolu PVA ei pea hõlmama teadus- ja arendustegevuse kulusid.

(347) Põhjenduses 305 selgitati tootmise lisakulude, müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvestamise üldist metoodikat, mis hõlmab ka amortisatsiooni ning teadus- ja arendustegevuse kulusid. Lisaks on iga koostööd tegeva eksportiva tootja korral kasutatud üksikasjalik metoodika nendele ettevõtjatele avalikustatud vastavates avalikustamisdokumentides. Väljakujunenud tava kohaselt antakse igale eksportivale tootjale alati võimalus kommenteerida vastavaid arvutusi ja metoodikat. Seetõttu peeti uurimisaluse tootega kauplejate esitatud väidet faktiliselt ebaõigeks ja lükati tagasi.

(348) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis Hiina valitsus, et komisjon võttis Hiina ettevõtete normaalväärtuse arvutamisel aluseks Türgi tootjate PVB kuluandmed, sealhulgas imporditud tooraine hinnad, tegemata asjakohaseid kohandusi. Hiina valitsuse väitel kaldub arvutuslik normaalväärtus tugevalt kõrvale valimisse kaasatud eksportivate tootjate tegelikust tootmissituatsioonist ja muudab sellega WTO eeskirjades sätestatud hindade võrreldavuse nõuded mõttetuks.

(349) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et ta ei kasutanud normaalväärtuse arvutamisel Türgi tootjate PVB kuluandmeid, sealhulgas imporditud tooraine hindu. Küll aga kasutas ta võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumi protsenti. Samas põhines kulustruktuur (sealhulgas toorainete kasutamise määrad) eksportivate tootjate esitatud ja komisjoni kontrollitud andmetel, mille suhtes kohaldati moonutamata võrdlusaluseid. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.2. **Ekspordihind**

(350) Valimisse kaasatud eksportivad tootjad eksportisid liitu otse sõltumatutele klientidele või importijana tegutsevate seotud ettevõtjate kaudu.

(351) Kui eksportivad tootjad eksportisid asjaomast toodet otse sõltumatutele klientidele liidus, oli ekspordihind alusmääruse artikli 2 lõike 8 kohaselt liitu ekspordiks müüdud asjaomase toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

(352) Kui eksportivad tootjad eksportisid asjaomast toodet liitu importijana tegutseva seotud ettevõtja kaudu, tehti ekspordihind kindlaks vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 9 selle hinna alusel, millega imporditud toode müüdi esimest korda edasi liidu sõltumatutele tarbijatele. Sellisel juhul korrigeeriti hinda kõigi impordi ja edasimüügi vahel tekkinud kulude korral, sealhulgas seotud importija tegelikult kantud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum (6,89 %), mis saadi koostööd tegevatelt sõltumatutelt importijatelt.

(353) Üks eksportiv tootja müüs teatava koguse PVAd sõltumatutele omamaistele kauplejatele, teades, et need tooted olid ette nähtud müügiks liidu turule. Seda müüki arvestati ka ekspordihinna kindlaksmääramisel.

(354) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis üks eksportiv tootja, et krediidikulude arvutamisel peaks komisjon kasutama laenude intressimäärasid USA dollarites, mitte RMBdes, sest eksporditehingute arved esitati USA dollarites.

(355) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et kuigi eksporditehingute arved esitati USA dollarites, maksed konverteeriti ja neid hoiustati RMBdes. Pealegi ei tõendanud eksportiv tootja, et tal on laene USA dollarites, ja seetõttu on krediidikulude suhtes kohaldatud RMBdes väljendatud intressimäär õige. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.3. **Võrdlus**

(356) Komisjon võrdles normaalväärtust ja koostööd tegeva eksportiva tootja ekspordihinda tehasehindade põhjal.

(357) Õiglase võrdluse tagamiseks kohandas komisjon vajaduse korral ekspordihinda, võttes arvesse hindu ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõikega 10. Kohandusi, mis põhinesid koostööd tegeva ettevõtja tegelikel näitajatel, tehti seoses käitlemis-, kaubaveo-, krediidi- ja pangakuludega, vahendustasudega ja kaudsete maksudega.

(358) Kahe valimisse kuulunud kontserni puhul tehti artikli 2 lõike 10 punkti i kohane korrigeerimine ka seotud ettevõtjate kaudu toimuva müügi korral. Mõlemad kontsernid müüsid PVAd liitu oma seotud kaupleja / kaupleja-tootja kaudu. Leiti, et seotud kaupleja / kaupleja-tootja ülesanded olid sarnased esindaja ülesannetega. Need seotud ettevõtjad otsisid kliente ja lõid nendega kontakti, seega vastutasid nad müügiprotsessi eest. Kohandamiseks kasutati vastavaid seotud ettevõtjate müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit (6,89 %), mis saadi koostööd tegevatelt sõltumatutelt importijatelt.

(359) Pärast 20. detsembri 2019. aasta teadet väitsid kolm uurimisaluse tootega kauplejat, et komisjon peaks ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlemisel kaaluma alusmääruse artikli 2 lõikes 10 sätestatud elemente, nagu füüsilised omadused, allahindlused, hinnavähendid ja kogused, kaubandustasand, krediit, müügijärgsed kulud, komisjonitasu ja „muud tegurid“ (eriti seoses kõrgema taseme toote sertifitseerimise kuludega). Samad isikud esitasid sarnaseid nõudeid krediidikulude ja müügijärgse tehnilise abi kohta ka hilisemas etapis.

(360) Nagu selgitatud põhjenduses 357, kohaldas komisjon õiglase võrdluse tagamiseks vajaduse korral ekspordihinda, võttes arvesse hindu ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõikega 10. Seetõttu lükatakse need väited tagasi kui alusetud.

(361) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitis üks kasutaja, et komisjon ei tohiks võrrelda normaalväärtust, mis põhineb GTA andmebaasis esitatud väärtustel, müügi-, üld- ja halduskuludel ning tootja kasumil võrdlusriikides, ekspordihinnaga, mis põhineb toorainehindadel, müügi-, üld- ja halduskuludel ning kasumimarginaalil, mis oli omane Hiina eksportivatele tootjatele HRVs. Kasutaja väitel peavad nii ekspordihind kui ka normaalväärtus põhinema samadel tooraine- ning müügi-, üld- ja halduskuludel.

(362) Komisjon ei nõustunud dumpingu arvutamise sellise iseloomustusega. Nagu on selgitatud punktis 3.1.4.4, määras komisjon normaalväärtuse kindlaks alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaselt. Nagu on selgitatud punktis 3.2, võttis komisjon vastupidiselt kasutaja väidetele ekspordihinna aluseks koostööd tegevate eksportivate tootjate kehtestatud tegelikud hinnad, mitte kulud. Seepärast lükati see väide tagasi.

(363) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat, et komisjon eksis, kui kohandas seotud kauplejate kaudu toimuva müügi ekspordihindu alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt komisjonitasudele. Lisaks väitsid nad, et komisjon ei esitanud sellise kohandamise vajalikkuse kohta mingeid tõendeid. Mõlemad eksportivad tootjad väitsid, et nende vastavate kontsernide tootvad ja müüvad ettevõtted moodustavad ühe majandusüksuse.

(364) Komisjon ei nõustunud nende väidetega. Mõlemale eksportivate tootjate kontsernile täiendavas lõpliku avalikustamise dokumendis avaldatud põhjustel ei leidnud komisjon, et kumbki kontsern moodustab ühe majandusüksuse. Nendes dokumentides selgitatud argumentide üksikasjad sisaldavad konfidentsiaalset äriteavet ja neist ei saa siin üksikasjalikku ülevaadet anda. Oma hinnangus kaalus komisjon eelkõige järgmist: i) kas kõnealuste ettevõtete vahel on tõepoolest rollijaotus, nimelt üks ainult müüb ja teine ainult toodab, ning ii) kas nende müügiettevõtete peamine ülesanne on müüa või hõlbustada ettevõtte toote müüki. Komisjon uuris ka ettevõtete asukohta ning kaalus üksikasjalikult nende müügi-, üld- ja halduskulusid. Selle hinnangu põhjal lükati need väited tagasi.

(365) Täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes ei nõustunud Sinopeci kontsern komisjoni järeldusega, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane kohandamine oli põhjendatud. Eksportiv tootja väitis esiteks, et Sinopec Chongqingi otsemüük USAsse on piiratud ja „ebatavaline“. Sinopeci kontsern märkis ka, et Sinopec Ningxial otsest eksportmüüki ei olnud. Sinopeci kontsern väitis, et kohandamine on põhjendatud üksnes juhul, kui selline otsene eksportmüük on (väga) oluline. Seejärel väitis Sinopeci kontsern, et asjaolu, et tootvatel ettevõtetel on märkimisväärne otsene omamaine müük, ei oma ühe majandusüksuse olemasolu kindlakstegemisel tähtsust. Peale selle väitis Sinopeci kontsern, et Sinopec Chongqingi puhul olid Sinopec Chongqingi ja Sinopec Ningxia müügikulud seotud ainult omamaise müügiga ja eksportmüügiga USAsse ning seega ei ole need asjakohased. Seejärel märkis Sinopeci kontsern, et asjaolu, et Sinopec Central China ostis PVAd sõltumatutelt tootjatelt, ei tähenda, et see ei moodusta tootvate ettevõtetega ühte majandusüksust. Lisaks pidas Sinopeci kontsern neid oste väga piiratuks ja väitis, et kohandamine on võimalik ainult siis, kui ostud sõltumatutelt pooltelt on märkimisväärsed. Lõpuks väitis Sinopec, et tootvate ettevõtete ja kaupleja vaheline kaugus on vähetähtis.

(366) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes ei vaidlustanud Sinopeci kontsern komisjoni hinnangu aluseks olnud fakte ega esitanud ka täiendavaid fakte. Seoses asjaoluga, et äriühinguid Sinopec Central China, Sinopec Chongqing ja Sinopec Ningxia kontrollib Sinopeci kontsern, tuletas komisjon meelde, et ühise kontrolli olemasolu on ühe majandusüksuse olemasolu vajalik eeltingimus, ja käivitab analüüsi selle kohta, kas kõik seotud kauplejat puudutavad olulised faktid näitavad ühe majandusüksuse olemasolu. Eesmärk on kindlaks teha, kas seotud kaupleja ülesanded on sarnased äriühingusisese müügiosakonna funktsioonidega. See analüüs tuleb teha igal üksikjuhul tuvastatud faktide põhjal ja seetõttu ei ole võrdlus muude uurimistega, kus otsustati alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane kohandamine teha (või tegemata jätta), alati asjakohane.

(367) Juhtumi vaidlustamata asjaolude põhjal ja võttes arvesse Sinopeci kontserni vastuses täiendavale lõplikule avalikustamisele esitatud väiteid, leidis komisjon, et käesoleval juhul see nii ei ole.

(368) Esiteks oli Sinopec Chongqingil märkimisväärne otsemüük kolmandatesse riikidesse. Ehkki selle protsent kogu eksportmüügist võis olla väiksem kui mõnel muul juhul, leidis komisjon siiski, et see on märkimisväärne. Sinopeci kontsern väitis, et Sinopec Chongqingi eksportmüük kolmandatesse riikidesse oli „ebaharilik“, kuna müük USAsse toimus selleks, et kasutada ära USA asjakohaste dumpinguvastaste õigusaktide kohast tollimaksu nullmäära. Ehkki komisjonil ei olnud võimalik selle väite õigsust kontrollida, märkis ta, et see ei kahanda selle asjaolu kaalu, et Sinopec Chongqing tegeleb tõelise eksportmüügiga kolmandate riikide turgudele, mida asjaomase importiva riigi ametiasutused sellisena tunnustavad. Lisaks tunnistas Sinopec ka ise, et selle müügi arvele jäi osa Sinopec Chongqingi müügikuludest.

(369) Komisjon ei olnud nõus, et tootja otsemüügi olemasolu siseturul ei oma tähtsust. Nagu kohus ([90]) on kindlaks teinud, on üks majandusüksus olemas siis, kui tootja annab turustusettevõttele ülesanded, mida tavaliselt täidab äriühingusisene müügiosakond. Põhjenduses 368 käsitletud omamaise ja eksportmüügi eest vastutab tavaliselt äriühingusisene müügiosakond. Sellega seoses võttis komisjon teadmiseks, et Sinopec ei vaidlustanud omamaise (ja osaliselt eksport-)müügiga seotud müügikulusid ning leidis, et „on täiesti loomulik, et need ettevõtted kandsid müügikulusid“.

(370) Komisjon märkis, et Sinopec ei vaidlustanud ka asjaolu, et Sinopec Central China ei müü ega ka ekspordi üksnes kontserni toodetud PVAd, vaid kaupleb ka teiste, sõltumatute ettevõtete toodetud PVAga. Asjaolu, et ta ei eksportinud seda kolmanda isiku PVAd, vaid müüs seda siseturul, ei muuda järeldust, et ta käitus pigem kaupleja kui äriühingusisese müügiosakonnana.

(371) Seoses Sinopec Central China ostudega sõltumatutelt PVA tootjatelt, ei nõustunud komisjon väitega, et kohandust saab teha ainult siis, kui ostud sõltumatutelt isikutelt on märkimisväärsed. Ainuüksi asjaolu, et see oli nii kohtuasjas Musim Mas, ([91]) ei tähenda, et selles juhtumis kindlaks tehtud ostude osakaal oleks künnis, millest allpool moodustavad ettevõtted ühe majandusüksuse ja millest kõrgemal ei saa ühte majandusüksust olla. Ükski eespool nimetatud element ei ole iseenesest määrav. Neid tuleks käsitleda tervikuna iga üksikjuhtumi kontekstis.

(372) Kokkuvõtteks tuletas komisjon meelde, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohase analüüsi eesmärk on teha kindlaks seotud kaubandusettevõtte staatus, võttes arvesse kõiki olulisi fakte. Selleks et oleks võimalik järeldada, et antud kontserni kuuluvat ettevõtet tuleb käsitada komisjonitasu alusel töötava esindajana, ei ole vaja, et kõigi kontserni kuuluvate ettevõtete puhul oleksid tuvastatavad kõik faktid. Seetõttu ei ole veenev argument, et ettevõtet Sinopec Central China võiks pidada kontserni ühe ettevõtte suhtes selliseks esindajaks, kuid sama kontserni teise ettevõtte suhtes äriühingusiseseks müügiosakonnaks.

(373) Vaadates Sinopeci kontserni tervikpilti ja Sinopec Central China tegevust selles, kinnitas komisjon, et viimast ei saa pidada äriühingusiseseks müügiosakonnaks, vaid pigem kvalifitseerub see kauplejaks alusmääruse artikli 2 artikli 10 punkti i tähenduses.

(374) See väide lükati eespool kirjeldatud põhjustel tagasi.

([90]) Vt näiteks kohtuotsus, Üldkohus, 25. juuni 2015, Musim Mas, T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, punkt 43.
([91]) Ibid.

(375) Täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes ei nõustunud Wan Wei kontsern komisjoni järeldusega, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane kohandamine on põhjendatud Mengwei müügi puhul, mis toimub Wan Wei kaudu. Wan Wei kontsern väljendas rahulolematust selle üle, et kohustusliku vähemalt 10 päeva asemel antakse talle täiendava lõpliku avalikustamise kohta märkuste esitamiseks vaid viis päeva, millega kahjustatakse tema kaitseõigusi. Seejärel märkis Wan Wei, et väidetavalt leidis komisjon kontrollkäigu ajal, et Mengwei on üksnes Wan Wei tehas või tootmisbaas. Seejärel väitis eksportiv tootja, et Wan Wei kontrollib ettevõtet Mengwei ja seega moodustavad nad ühe majandusüksuse. Eksportiva tootja väitel tunnistas komisjon seda kaudselt, kui määras Wan Wei kontsernile ühtse dumpingumarginaali.

(376) Seejärel väitis eksportiv tootja, et Mengwei eksportmüük kolmandatesse riikidesse ei olnud tema kogumüügiga võrreldes märkimisväärne. Eksportiv tootja väitis, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt saab kohanduse teha ainult siis, kui selline otsene eksportmüük on (väga) oluline. Lisaks väitis eksportiv tootja, et Mengwei otsene omamaine müük ei oma tähtsust selle hindamisel, kas Wan Wei tegutseb Mengwei müügiosakonnana. Eksportiv tootja väitis, et igal juhul ei välista tootva ettevõtte otsemüügi olemasolu ühe majandusüksuse olemasolu tuvastamist. Eksportiv tootja kinnitas, et Wan Wei ostab PVAd sõltumatutelt tootjatelt, kuid väitis, et võrreldes Mengwei ostudega oli nende ostude kogus väike. Eksportiv tootja väitis, et asjaolu, et kaupleja ostab tooteid ka teistelt ettevõtetelt, ei tähenda, et ta ei saaks tootva ettevõttega moodustada ühte majandusüksust. Lisaks väitis eksportiv tootja, et Wan Wei ja Mengwei vaheline kaugus on väheoluline.

(377) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Väite menetlusliku osa kohta märkis komisjon, et alusmääruse artikli 20 lõikes 5 on täiendava lõpliku avalikustamise kohta märkuste esitamiseks nähtud sõnaselgelt ette lühem tähtaeg kui 10 päeva. Arvestades, et saadud märkused puudutasid ainult ühte uurimise tulemuste aspekti, leidis komisjon, et viiepäevane tähtaeg on piisav. Pealegi, kui valimisse kaasatud eksportiv tootja pidas seda tähtaega ebapiisavaks, oleks ta võinud taotleda selle pikendamist. Üks teine huvitatud isik taotles pikendust ja komisjon rahuldas taotluse.

(378) Mis puudutab väite sisulist osa, siis märkis komisjon, et täiendava lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes ei vaidlustanud Wan Wei komisjoni hinnangu aluseks olnud fakte ega esitanud ka täiendavaid fakte. Seoses asjaoluga, et Mengweid kontrollib Wan Wei, tuletas komisjon meelde, et kaubandusettevõtte kontroll tootja üle (või vastupidi) on vajalik eeltingimus ja käivitab analüüsi selle kohta, kas kõik seotud kauplejat puudutavad olulised faktid näitavad ühe majandusüksuse olemasolu. Eesmärk on kindlaks teha, kas seotud kaupleja ülesanded on sarnased äriühingusisese müügiosakonna funktsioonidega. See analüüs tuleb teha igal üksikjuhul tuvastatud faktide põhjal ja seetõttu on mõttetu igasugune võrdlus muude uurimistega, kus otsustati alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane kohandamine teha või tegemata jätta.

(379) Juhtumi vaidlustamata asjaolude põhjal ja võttes arvesse Wan Wei vastuses täiendavale lõplikule avalikustamisele esitatud argumente, leidis komisjon, et käesoleval juhul see nii ei ole.

(380) Esiteks märkis komisjon seoses väitega, et Wan Wei ja Mengwei moodustavad ühe üksuse, kuna neid peetakse kontserniks ja nad saavad seega ühe dumpingumarginaali, et see ei tähenda, nagu nad moodustaksid ühe majandusüksuse. Need on kaks eri mõistet. Ka märkis komisjon, et ta ei olnud uurimise üheski punktis nõus, et Mengwei on üksnes Wan Wei tehas või tootmisbaas. Kavatsus kohaldada Mengwei müügi suhtes, mis toimub Wan Wei kaudu, alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i, kinnitab, et komisjon ei nõustunud selle väitega.

(381) Teiseks nõustus komisjon, et kolmandatesse riikidesse suunatud otsemüügi osakaal Mengwei kogumüügis (eksport ja omamaine müük) oli suhteliselt väike. Selle põhjus on asjaolu, et Mengwei otsemüük siseturul oli märkimisväärne. Seega, kui võrrelda Mengwei otsest eksportmüüki kogu tema eksportmüügiga (nimelt ilma omamaise müügita), oleks selle osakaal märkimisväärselt suurem.

(382) Kolmandaks ei olnud komisjon nõus, et tootja otsemüügi olemasolu siseturul ei oma tähtsust. Nagu kohus ([92]) on kindlaks teinud, on üks majandusüksus olemas siis, kui tootja annab turustusettevõttele ülesanded, mida tavaliselt täidab äriühingusisene müügiosakond. Omamaise otsemüügi (samuti eespool käsitletud eksportmüügi) eest vastutab tavaliselt äriühingusisene müügiosakond. Selle kohta märkis komisjon ka seda, et Wan Wei kontsern ei vaidlustanud komisjoni argumenti Mengwei müügikulude alusel. Need kulud tõendavad selgelt, et Mengweil on oma müügiosakond ja see ei ole üksnes Wan Wei tehas või tootmisbaas, nagu väitis eksportiv tootja. Igal juhul tuletas komisjon meelde, et nagu eespool selgitatud, oli Mengweil märkimisväärne otsene eksportmüük, mis on iseenesest piisav näitamaks, et tal on eksportmüügi jaoks olemas tõeline müügiosakond.

(383) Komisjon märkis, et Wan Wei kontsern ei vaidlustanud ka asjaolu, et Wan Wei ei müü ega ka ekspordi üksnes kontserni toodetud PVAd, vaid kaupleb ka teiste, sõltumatute ettevõtete toodetud PVAga. See kinnitab ka järeldust, et Wan Wei tegutses pigem kauplejana kui Mengwei äriühingusisese müügiosakonnana.

(384) Seoses Wan Wei ostudega sõltumatutelt PVA tootjatelt, ei nõustunud komisjon väitega, et kohandust saab teha ainult siis, kui ostmine sõltumatutelt isikutelt on märkimisväärne. Ainuüksi asjaolu, et see oli nii kohtuasjas Musim Mas, ([93]) ei tähenda, et selles juhtumis kindlaks tehtud ostude osakaal oleks künnis, millest allpool moodustavad ettevõtted ühe majandusüksuse ja millest kõrgemal ei saa ühte majandusüksust olla. Ükski eespool nimetatud element ei ole iseenesest määrav. Neid tuleks käsitleda tervikuna iga üksikjuhtumi kontekstis.

(385) Vaadates Wan Wei kontserni tervikpilti ja Wan Wei tegevust seoses Mengwei PVAga, kinnitas komisjon tõepoolest, et Wan Weid ei saa pidada Mengwei äriühingusiseseks müügiosakonnaks, vaid pigem kvalifitseerub see kauplejaks alusmääruse artikli 2 artikli 10 punkti i tähenduses.

(386) See väide lükati eespool kirjeldatud põhjustel tagasi.

(387) Lõpliku avalikustamise kohta esitatud märkustes väitsid kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat ja üks liidu tootja/kasutaja, et tagastamatu käibemaksu suhtes ei tohiks kohandamist teha. Eelkõige väitsid need huvitatud isikud, et komisjon ei ole selgitanud, miks on selline kohandamine vajalik, arvestades eelkõige asjaolu, et normaalväärtus arvutatakse (osaliselt) kolmanda riigi andmete põhjal. Ka väitsid need huvitatud isikud, et komisjon ei ole selgitanud, miks oleks käibemaksu kohandamiseta ekspordihinna ja arvestusliku normaalväärtuse vahel hindade võrreldavust mõjutav erinevus. Kuna normaalhind põhineb arvutusel, siis nende arvates sisendkäibemaksu ei tagastata ja seetõttu ei tohiks käibemaksu tagastamise erinevuses kohandust teha.

(388) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon tegi kohanduse alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b alusel seoses HRVst liitu toimuva ekspordi ja normaalväärtuse erineva kaudse maksustamisega ning välistas kaudsed maksud, näiteks käibemaksu. Komisjon ei pea näitama, et arvutuslikule normaalväärtusele kohaldatakse tegelikult käibemaksu, mis siseturul müümise korral võidakse täielikult tagastada, sest see ei oma tähtsust. Põhjendustes 335–347 ja 295 märgitud viisil arvutatud normaalväärtus ei sisaldanud käibemaksu, kuna eksportiva riigi normaalväärtuse arvutamiseks kasutatakse võrdlusriigis kehtivaid moonutamata väärtusi ilma käibemaksuta. Tegelik olukord, mis käsitleb siseturul müümise ja ekspordi käibemaksuga maksustamist, ilmneb eranditult HRVs. Uurimises jõuti järeldusele, et uurimisperioodil kohaldati HRVs eksportivate tootjate suhtes eksportimisel käibemaksukohustust 13 % või 16 % (13 % on kohaldatav 2019. aasta aprillist juunini ja 16 % on kohaldatav 2018. aasta juulist 2019. aasta märtsini), samal ajal kui tagastatakse 5 %, 9 % või 10 % (5 % on kohaldatav 2018. aasta juulist augustini, 9 % on kohaldatav 2018. aasta septembrist oktoobrini ja 10 % on kohaldatav 2018. aasta novembrist 2019. aasta juunini). Seega kohandas komisjon nõuetekohaselt normaalväärtust kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga b seoses erineva kaudse maksustamisega (käesoleval juhul on eksportmüügi käibemaks osaliselt tagastatav). Seepärast lükati see väide tagasi.

([92]) Vt näiteks kohtuotsus, Üldkohus, 25. juuni 2015, Musim Mas, T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, punkt 43.
([93]) Ibid.

(389) Lõpliku avalikustamise kohta tehtud märkustes kordasid kolm importijat oma märkusi, et komisjon peaks ekspordihinda kohandama, võtmaks arvesse, et i) Hiina eksportivad tootjad ei määra kunagi kaubandusesindajaid ega vahendajaid, vaid pigem peavad läbirääkimisi otse liidu importijatega; ii) vähekvaliteetset PVAd eksportivad tootjad ei kandnud teadus- ja arendustegevuse kulusid; iii) Hiina eksportivad tootjad ei luba kunagi makseviivitusi, seega ei kaasne nendega rahalisi kulutusi; iv) Hiina eksportiv tootja ei anna kunagi müügijärgset tehnilist abi.

(390) Komisjon ei olnud selle väitega nõus. Komisjon märkis, et võttis ekspordihinna aluseks tegelikult makstud hinnad, mida on kohandatud valimisse kaasatud eksportivate tootjate kõigi õiguspäraselt taotletud soodustuste alusel. Kauplejate loetletud elemente arvutuslikule normaalväärtusele ei lisatud, seega ei olnud võrreldavusega probleeme. Seepärast lükati see väide tagasi.

3.4. **Dumpingumarginaal**

(391) Vastavalt alusmääruse artikli 2 lõigetele 11 ja 12 võrdles komisjon valimisse kaasatud koostööd tegevate eksportivate tootjate puhul samasuguse toote iga liigi kaalutud keskmist normaalväärtust asjaomase toote vastava liigi kaalutud keskmise ekspordihinnaga.

(392) Selle põhjal on lõplikud kaalutud keskmised dumpingumarginaalid ilma tollimakse tasumata ja väljendatuna osakaaluna CIF-hinnas liidu piiril järgmised.

Ettevõtja	Lõplik dumpingumarginaal
Shuangxini kontsern	115,6 %
Sinopeci kontsern	17,3 %
Wan Wei kontsern	193,2 %

(393) Valimist välja jäänud koostööd tegevate eksportivate tootjate puhul arvutas komisjon kaalutud keskmise dumpingumarginaali kooskõlas alusmääruse artikli 9 lõikega 6. Seega määrati kõnealune marginaal kindlaks valimisse kaasatud eksportivate tootjate marginaalide alusel.

(394) Sellele tuginedes on valimist välja jäänud koostööd tegevate eksportivate tootjate lõplik dumpingumarginaal 80,4 %.

(395) Kõigi teiste asjaomase riigi eksportivate tootjate puhul määras komisjon dumpingumarginaali kindlaks kättesaadavate faktide põhjal vastavalt alusmääruse artiklile 18. Selleks tegi komisjon kindlaks eksportivate tootjate koostöö taseme. Koostöö tase on koostööd tegevate eksportivate tootjate liitu suunatud ekspordi mahu osakaal asjaomasest riigist liitu suunatud ekspordi kogumahus, mis on esitatud Eurostati impordistatistikas.

(396) Käesoleval juhul on koostöö tase kõrge, sest import koostööd tegevatelt eksportivatelt tootjatelt moodustas uurimisperioodil peaaegu kogu liitu suunatud ekspordi. Selle põhjal otsustas komisjon määrata dumpingu jääkmarginaali valimisse kaasatud koostööd tegeva suurima dumpingumarginaaliga ettevõtja tasemel.

(397) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Ettevõtja	Lõplik dumpingumarginaal
Shuangxini kontsern	115,6 %
Sinopeci kontsern	17,3 %
Wan Wei kontsern	193,2 %
Muud koostööd tegevad ettevõtjad	80,4 %
Kõik muud ettevõtjad	193,2 %

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(398) Uurimisperioodil valmistas liidus samasugust toodet neli tootjat: Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. Neid käsitatakse liidu tootmisharuna alusmääruse artikli 4 lõike 1 tähenduses.

(399) Tehti kindlaks, et liidu kogutoodang oli uurimisperioodil ligikaudu [114 000 – 120 000] tonni. Komisjon tegi selle näitaja kindlaks kogu teabe põhjal, mis oli liidu tootmisharu kohta kättesaadav, näiteks kaebuse esitajalt ja kõikidelt teadaolevatelt liidu tootjatelt saadud teave. Nagu on viidatud põhjenduses 30, valiti valimisse kaks liidu tootjat, kelle toodang moodustab üle 80 % liidu samasuguse toote kogutoodangust.

4.2. **Asjaomase liidu turu kindlaksmääramine**

(400) Et teha kindlaks, kas liidu tootmisharu on kandnud kahju, ning selgitada välja tarbimine ja liidu tootmisharu olukorda kajastavad eri majandusnäitajad, uuris komisjon, kas ja mil määral tuleb analüüsimisel arvesse võtta liidu tootmisharu toodetud samasuguse toote edasist kasutamist.

(401) PVAd kasutatakse vahematerjalina paberi ja papi tootmisel, PVB-kile tootmiseks kasutatavate PVB-vaikude tootmiseks, plastide polümerisatsiooni abiainena ning emulsioonide ja liimide tootmiseks. Komisjon leidis, et suurt osa liidu tootjate toodangust kavatseti kasutada tootmisharusiseselt. Liidu tootmisharu on enamasti vertikaalselt integreeritud ja PVA antakse sageli täiendavaks töötlemiseks lihtsalt sama ettevõtja või kontserni piires edasi.

(402) Kahju analüüsimisel on tähtis teha vahet tööstusharusisesel tarbimisel ja vabaturul, sest tööstusharusiseseks tarbimiseks ette nähtud tooted ei konkureeri otseselt impordiga. Vabaturule mõeldud toodang seevastu konkureerib otseselt asjaomase toote impordiga.

(403) Komisjon sai andmeid kogu PVAga seotud tegevuse kohta ja tegi kindlaks, kas toodang oli ette nähtud tootmisharusiseseks kasutamiseks või vabaturule, et saada võimalikult täielik ülevaade liidu tootmisharust.

(404) Komisjon vaatas liidu tootmisharuga seotud teatavad majandusnäitajad läbi vabaturgu käsitlevate andmete alusel. Need näitajad on: müügimaht ja -hinnad liidu turul, turuosa, kasv, ekspordimaht ja -hinnad, kasumlikkus, investeeringutasuvus ja rahavoog. Kui see oli võimalik ja õigustatud, võrreldi läbivaatamise tulemusi tootmisharusisese turu andmetega, et saada täielik ülevaade liidu tootmisharu olukorrast.

(405) Teiste majandusnäitajate uurimisel oli aga mõttekas tugineda üksnes kogu tegevusele, sealhulgas liidu tootmisharusisesele tarbimisele. Need näitajad on: toodang, tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, tööhõive ja tootlikkus. Need näitajad sõltuvad kogu tootmistegevusest, olenemata sellest, kas toodang on mõeldud tootmisharusiseseks kasutamiseks või seda müüakse vabaturul.

(406) Pärast avalikustamist väitsid Cordial, Wacker ja Wegochem, et üldine avalikustamisdokument ei sisaldanud sellist asjakohast teavet nagu kaebuse esitaja toodang, tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, müügimaht ja turuosa.

(407) Vastuseks ettevõtete taotlusele hindas komisjon uuesti tootmise, tootmisvõimsuse ja tööhõive kohta vahemikena ja/või indekseeritud kujul esitatud teavet. Kuna see teave koondab nelja ettevõtte andmeid, avalikustati need ettevõtjale tegelike näitajatena ja tehti huvitatud isikutele kättesaadavaks avalikus toimikus.

(408) Mis puudutab kaebuse esitajalt saadud konfidentsiaalseid andmeid, peab komisjon ettevõtjate taotluse tagasi lükkama. Alusmääruse kohaselt peab komisjon hindama kahju liidu tootmisharule, mitte konkreetsetele tootjatele. Käesoleval juhul on taotletud andmed seotud makronäitajatega ja hõlmavad kõiki teadaolevaid liidu tootjaid. Ei ole põhjust eristada ühe tootja andmeid, eriti kui need on alusmääruse artikli 19 kohaselt konfidentsiaalsed.

(409) Pärast avalikustamist vaidlustasid Wacker ning Hiina metallide, mineraalide ja kemikaalide importijate ja eksportijate kaubanduskoda (CCCMC) komisjoni lähenemisviisi suletud turu ja vabaturu analüüsile. Wacker väitis, et moonutatud kahjuhinnangu vältimiseks peaks komisjon koostama makro- ja mikromajanduslikke näitajate selge hinnangu ainult kaebuse esitaja kohta.

(410) Komisjon ei olnud Wackeri väitega nõus. Liidu tootmisharu koosneb neljast tootjast, kellest kaks tegutsevad vabaturul. Seega, nagu on selgitatud põhjendustes 402–405, samal ajal, kui teatavate majandusnäitajate puhul peeti asjakohaseks viidata ainult vabaturu andmetele, oleks muid majandusnäitajaid otstarbekas uurida üksnes kogu tegevuse, sealhulgas liidu tootmisharusisese tarbimise alusel.

(411) Seepärast lükati see väide tagasi.

4.3. **Liidu tarbimine**

(412) Komisjon tegi liidu tarbimise kindlaks järgmise põhjal: a) liidu tootmisharusisene tarbimine liidu toodangu tootmisharusisese kasutamise põhjal, b) kõigi teadaolevate liidu tootjate toodete müük liidu turul ja c) Eurostati andmetel põhinev kõigist kolmandatest riikidest pärit import liitu, seega võttes arvesse ka asjaomase riigi koostööd tegevate eksportivate tootjate esitatud andmeid. Nende põhjal oli tarbimine liidus järgmine.

Tabel 1

Liidu tarbimine (tonnides)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Liidu kogutarbimine	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indeks	*100*	*98*	*106*	*102*
Tootmisharusisene turg	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*105*	*116*	*109*
Vabaturg	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indeks	*100*	*96*	*103*	*100*

Allikas: Eurostat, kaebus, kontrollitud vastused küsimustikule

(413) Liidu tootmisharusisene omatoodetud PVA kasutamine suurenes vaatlusalusel perioodil 9 % võrra. Vabaturu tarbimine ja kogutarbimine jäid samal perioodil siiski suhteliselt stabiilseks.

(414) Kogutarbimine kasvas uurimisperioodil umbes [214 000 – 219 000] tonnilt 2016. aastal umbes [218 000 – 223 000] tonnini, samas kui tarbimine vabaturul püsis samal perioodil stabiilsena ligikaudu [162 000 – 167 000] tonni juures.

(415) CCCMC väitis, et komisjon ei analüüsinud tootmisharusisest turgu ja tootmisharusisest tarbimist nõuetekohaselt. Täpsemalt leidis CCCMC, et komisjon ei teavitanud pooli piisavalt suletud turul tarbimise ja tootmise osakaalust kogutarbimises ja -toodangus ning sellest, kui palju toodangut läks vabaturule. Huvitatud isik kordas oma väidet pärast teist täiendavat avalikustamist.

(416) Komisjon ei nõustunud selle väitega ja selgitas, et huvitatud isikutele teatavaks tehtud tootmisharusisene tarbimine turul vastas tootmisharusisesele tootmisele. Kogutoodang on esitatud tabelis 4. Vabaturu tootmise arengu saab hõlpsasti välja arvutada, kasutades tabelis 1 esitatud tootmisharusisese toodangu näitajaid. Seega leidis komisjon, et pooli teavitati kõikidest suletud turgu ja vabaturgu käsitlevatest vajalikest parameetritest. Lisaks analüüsiti liidu tootmisharusisest tarbimist põhjalikult punktis 5.2.4 „Tootmisharusisene tarbimine“ ja avalikustati kõigile huvitatud isikutele. Siiski lisas komisjon läbivaadatud tabelisse 4 suunaval eesmärgil lisarea „Vabaturu tootmismaht“.

4.4. **Asjaomasest riigist pärit import**

4.4.1. *Asjaomasest riigist pärit impordi maht ja turuosa*

(417) Komisjon määras impordimahu kindlaks Eurostati andmebaasi põhjal. Impordi turuosa kindlakstegemiseks võrreldi impordi mahtu tarbimisega liidu vabaturul, nagu on näidatud tabelis 1.

(418) Import asjaomasest riigist liitu muutus järgmiselt.

Tabel 2

Impordi maht (tonnides) ja turuosa

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
HRVst pärit impordi maht tonnides	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeks	*100*	*125*	*154*	*153*
Turuosa	20 – 25 %	25 – 30 %	30 – 35 %	30 – 35 %
Indeks	*100*	*131*	*149*	*153*

Allikas: Eurostat

(419) Import asjaomasest riigist kasvas vaatlusalusel perioodil 53 %, ligikaudu 35 000 tonnilt 2016. aastal peaaegu 54 000 tonnini uurimisperioodil. Seega suurenes Hiinast pärit impordi turuosa vabaturul 20 – 25 %-st 2016. aastal 30 – 35 %-ni uurimisperioodil.

4.4.2. *Asjaomasest riigist pärit impordi hinnad ja hinna allalöömine*

(420) Komisjon määras impordihinna suundumused kindlaks Eurostati andmete põhjal.

(421) Vaatlusalusest riigist liitu suunatud impordi keskmine hind muutus järgmiselt.

Tabel 3

Impordihinnad (eurot/kg)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
HRV	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeks	*100*	*94*	*90*	*100*

Allikas: Eurostat

(422) Asjaomasest riigist pärit impordi hinnad püsisid vaatlusalusel perioodil suhteliselt stabiilselt 1,49 eurot/kg juures. Uurimisperioodil oli tabelis 7 esitatud liidu keskmiste hindade põhjal vaatlusaluse impordi ja liidu hindade erinevus [10 – 40 %].

(423) Impordihindade allalöömine tehti kindlaks asjaomase riigi koostööd tegevate eksportivate tootjate andmete ja liidu tootmisharu poolt uurimisperioodi kohta esitatud omamaise müügi andmete põhjal. Et teha kindlaks hinna allalöömine uurimisperioodil, võrdles komisjon

— liidu tootjate tehasehindade tasemele kohandatud kaalutud keskmisi tooteliigi müügihindu liidu turul sõltumatute klientide jaoks ning

— koostööd tegevatelt Hiina tootjatelt pärit impordi kaalutud keskmisi tooteliigi hindu liidu turul esimese sõltumatu kliendi jaoks, mis on määratud CIF-hinna (kulud, kindlustus, vedu) põhjal, asjakohaste kohandustega tollimaksude ja impordijärgsete kulude arvesse võtmiseks.

(424) Hindu võrreldi tooteliikide kaupa samal kaubandustasandil toimunud tehingutes ja pärast edasilükatud allahindluste mahaarvamist. Vajaduse korral korrigeeriti nõuetekohaselt HRVst imporditud asjaomase toote impordihinda vastavalt liidu tootmisharus müüdavale võrreldavale tooteliigile.

(425) Seoses põhjendustes 73–77 kindlaksmääratud erinevustega asjaomase toote ja samasuguse toote teatavates omadustes, konkureerivad HRVst imporditud tooteliigid liidu tootmisharu toodetavate ja müüdavate tooteliikidega. Et koostööd tegevate eksportivate tootjate toodetud ja müüdud PVA tuhasisaldus oli aga üldiselt suurem kui liidu tootmisharu toodetud ja müüdud PVA tuhasisaldus, leidis komisjon, et kohandamine oli õigustatud, et tagada toodete kontrollnumbrite põhjal Hiina ja ELi tooteliikide õiglane võrdlus. Kohanduse arvutamisel lähtus komisjon kolmandatest riikidest pärit suure ja väikese tuhasisaldusega PVA impordi erinevusest kasutajate esitatud teabe põhjal. Hinnaerinevuseks määrati 10 %.

(426) Seega kohandati koostööd tegevate eksportivate tootjate müüdud suure tuhasisaldusega PVA CIF-hinda, lisades sellele 10 %.

(427) Pärast avalikustamist vaidlustas Ahlstrom-Munksjö 10 % kohanduse, sest komisjon ei avalikustanud andmete allikat ja seetõttu ei olnud huvitatud isikutel võimalik selliste andmete usaldusväärsust hinnata.

(428) Selle kohta väitis komisjon, et nagu on selgitatud põhjenduses 425, arvutati kohandus kolmandatest riikidest pärit suure ja väikese tuhasisaldusega PVA impordi hinnaerinevuse põhjal võrreldavate toote kontrollnumbrite kohta, mis uurimise käigus kasutajatelt koguti ja mida kontrolliti (tegelikud tehingud).

(429) Kuna metanoolisisaldusel ja pakendil on hindadele tühine mõju, nagu on selgitatud põhjenduses 81, järeldas komisjon, et hindade allalöömise seisukohast on asjakohane neid omadusi mitte arvesse võtta.

(430) Võrdluse tulemus on väljendatud osakaaluna liidu tootjate käibest uurimisperioodil. Sellest nähtus, et asjaomasest riigist pärit impordi kaalutud keskmine hinna allalöömise marginaal liidu turul jäi vahemikku 28,8–36,7 %.

(431) Pärast avalikustamist vaidlustasid mitu huvitatud isikut, nimelt Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopeci kontsern, Wan Wei, Mengwei ja Shuangxin, komisjoni arvutused.

(432) Wacker ja Hiina eksportivad tootjad väitsid, et liidu tootmisharu ei müünud 18 % HRVst pärit ekspordist, kuna selle koguse kohta ei leitud võrreldavaid toodete kontrollnumbreid. Pooled viitasid kohtuasjas T-500/17, Hubei Xinyegang *vs.* komisjon tehtud otsusele, toetamaks oma väidet, et komisjoni kahjuanalüüs põhines ainult liidu tootmisharu piiratud müügimahul, mitte kogu samasuguse toote müügimahul.

(433) Esiteks märkis komisjon, et see kohtuotsus on Euroopa Kohtusse edasi kaevatud ja seega ei saa seda pidada usaldusväärseks. Teiseks ei nõuta alusmääruses, et komisjon teeks hinnaanalüüsi iga tooteliigi kohta eraldi. Pigem on õiguslik nõue määrata näitajad kindlaks samasuguse toote tasandil. Kuigi sellise hindamise lähtepunktina kasutatakse toote kontrollnumbreid, ei tähenda see, et erinevad toote kontrollnumbrid ei konkureeri omavahel. Seega ei tähenda asjaolu, et liidu tootmisharu teatavaid toote kontrollnumbreid ei võrreldud impordiga, et dumpinguhinnaga import ei tekita neile hinnasurvet. Hinna allalöömine ja turuhinnast madalama hinnaga müük, mille

puhul arvutatakse kõigepealt marginaalid toote kontrollnumbri tasandil, on vaid selle nõutava hinnavõrdluse vaheja ettevalmistusetapp. See samm ei ole õiguslikult ette nähtud, vaid kujutab endast komisjoni tavapraktikat. Kolmandaks, kui kasutatakse väljavõttelist uuringut, ei ole üllatav, et valimisse kaasatud eksportivate tootjate import ja valimisse kaasatud liidu tootmisharu müük ei ole omavahel täielikult vastavuses. See ei tähenda tingimata seda, et teatavaid tooteliike ei impordita, vaid et valimisse kaasatud eksportivad tootjad ei eksportinud neid tooteliike uurimisperioodil Euroopa Liitu. Nagu on selgitatud põhjendustes 58–62, järeldas komisjon, et kõik PVA tooteklassid konkureerisid üksteisega vähemalt teataval määral. Seetõttu ei moodusta valimisse kaasatud eksportivate tootjate ekspordist see 18 %, mida liidu tootmisharu ei müü, asjaomase toote eraldi kategooriat, vaid konkureerib täielikult ülejäänud klassidega, mille puhul tuvastati vastavus. Peale selle oli toote kontrollnumbrite puhul, mida liidu tootmisharu ei müünud, tegemist tooteliikidega, mis sobivad kasutamiseks liimainete, polümerisatsiooni ja paberi sektoris, ning seetõttu on need samaväärsed ja konkureerivad otseselt muude tooteliikidega, mida liidu tootmisharu toodab ja müüb samades rakendustes kasutamiseks, isegi kui neid ei kasutata hinna allalöömise kvantifitseerimiseks.

(434) Seetõttu lükati see väide tagasi.

(435) Samad isikud taotlesid täiendavat avalikustamist seoses hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinna marginaalide üksikasjalike arvutustega toote kontrollnumbri kohta. Eelkõige soovisid nad järgmist teavet: i) liidu tootmisharu müüdud toote kontrollnumbrid; ii) toote kontrollnumbrite kaupa müüdud keskmised kogused ja müügihinnad ning iii) üksikasjalikud hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaalid toote kontrollnumbrite kaupa. Samad isikud väitsid, viidates Jindali kohtuotsusele (kohtuasi T-301/16, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA *vs.* komisjon), et ekspordihindade ja liidu tootmisharu müügihindade võrdlust ei tehtud samal kaubandustasandil, kuna suurem osa HRVst pärit impordist müüdi sõltumatute kauplejate ja importijate kaudu, samal ajal kui liidu tootmisharu müüs otse lõpptarbijatele, ning et komisjon peaks seetõttu tegema kaubandustasandi kohanduse.

(436) Alusmääruse artikli 19 kohaselt ei olnud komisjonil võimalik kõiki soovitud andmeid tooteliikide kaupa avaldada. Sellise detailsusastmega andmete avalikustamine võimaldaks kas otseselt või turuteabe abil rekonstrueerida üksikute liidu tootjate konfidentsiaalsed müügi- või tootmisandmed.

(437) Seoses kaubandustaseme kohandamise nõuetega analüüsis komisjon lõpptarbijatele tehtud müügi hinda liidu turul võrreldes müügihinnaga turustajatele ega tuvastanud järjepidevaid erinevusi eri kaubandustasandite hindades. Lisaks ei osutanud ükski muu toimikus sisalduv teabeelement vajadusele kohandada mis tahes kaubandustaset. Seetõttu järeldas komisjon, et kohandamine eri kaubandustasandil ei ole käesoleva juhtumi puhul põhjendatud.

(438) Wacker väitis ka seda, et komisjon hindas vaatlusaluse impordi hinnamõju liidu tootmisharule kogu vaatlusaluse perioodi vältel (välja arvatud uurimisperioodi hindade allalöömise arvutused), tuginedes keskmistele impordihindadele, tegemata kohandusi tollimaksu, impordijärgsete kulude ja tuhasisalduse tõttu.

(439) See väide tuli tagasi lükata. Komisjoni tavapärase tava kohaselt arvutati hindade allalöömise marginaalid ainult uurimisperioodi kohta. Impordihindade suundumuse arengu seisukohast võeti siiski arvesse kogu vaatlusaluse perioodi hinnamõju. Sellise suundumuse võrreldavaks hindamiseks aastate lõikes ei olnud kohandusi vaja. Isegi kui võtta arvesse kogu vaatlusaluse perioodi keskmisi impordijärgseid kulusid ja tollimakse, olid Hiina hinnad liidu tootmisharu hindadest siiski tunduvalt madalamad, mis kinnitab uurimisperioodil tuvastatud märkimisväärset hinna allalöömist.

4.5. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.5.1. *Üldised märkused*

(440) Kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõikega 5 hõlmas dumpinguhinnaga impordi tõttu liidu tootmisharule avaldatava mõju uurimine kõigi majanduslike näitajate hindamist, mis kujundasid vaatlusalusel perioodil liidu tootmisharu olukorda.

(441) Komisjon eristas kahju kindlakstegemiseks makro- ja mikromajanduslikke kahjunäitajaid. Komisjon hindas makromajanduslikke näitajaid kaebuse esitaja esitatud andmete põhjal, mida võrreldi teiste liidu tootjate, kasutajate ja importijate esitatud andmete ning kättesaadava ametliku statistikaga (Eurostat). Makromajanduslikud andmed puudutasid kõiki liidu tootjaid.

(442) Komisjon hindas mikromajanduslikke näitajaid andmete alusel, mille valimisse kaasatud liidu tootjad esitasid küsimustiku vastustes. Valimisse kaasatud liidu tootja Wackeri esitatud andmed ei hõlmanud mikromajanduslikke näitajaid, sest ettevõtja tootis ainult oma tarbeks ja seetõttu ei müünud ta samasugust toodet vabaturul. Seetõttu olid mikromajanduslikud andmed seotud valimisse kuuluva ja ainult vabaturul müüva liidu tootjaga Kuraray Europe GmbH. Mõlemaid andmekogumeid peeti liidu tootmisharu majandusliku olukorra kirjeldamiseks tüüpiliseks.

(443) Makromajanduslikud näitajad on järgmised: toodang, tootmisvõimsus, tootmisvõimsuse rakendamine, müügimaht, turuosa, majanduskasv, tööhõive, tootlikkus ja dumpingumarginaali suurus.

(444) Mikromajanduslikud näitajad on järgmised: keskmine ühikuhind, ühikukulu, tööjõukulu, varud, kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime.

4.5.2. *Makromajanduslikud näitajad*

4.5.2.1. Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

(445) Liidu kogutoodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 4

Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Tootmismaht (tonnides)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Tootmisvõimsus (tonnides)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeks	*100*	*100*	*100*	*100*
Tootmisvõimsuse rakendamine	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Vabaturu tootmismaht (tonnides)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*86*	*82*	*75*

Allikas: kaebus, kontrollitud vastused küsimustikule

(446) Vaatlusalusel perioodil vähenes liidu tootmisharu tootmismaht 12 % võrra. See toodangu vähenemine mõjutas peaasjalikult kaht ainsat vabaturul müüvat liidu tootjat, sest üksnes tootmisharusiseseks tarbimiseks tootvate liidu tootjate tootmismaht püsis suhteliselt stabiilsena.

(447) Teatatud tootmisvõimsus jäi vaatlusalusel perioodil samaks. Siiski vähenes tootmisvõimsuse rakendamine suuresti tulenevalt vabaturul müüvate liidu tootjate tootmismahu märgatavast vähendamisest tootmiskulude ja kahjumi vähendamise eesmärgil. Aastatel 2017–2018 pidid mõlemad tootjad dumpinguhinnaga impordi surve tõttu tõepoolest osa oma tootmisliinidest konservima.

(448) Seetõttu tuleb tootmisvõimsuse rakendamise määra vähenemine panna üksnes kahe vabaturul müüva liidu tootja tootmise vähenemise arvele.

(449) Pärast teist täiendavat avalikustamist väitis Solutia, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse rakendamise vähenemine ei järginud HRVst pärit impordi suundumust, kuna tootmisvõimsuse rakendamine suurenes aastatel 2017–2018, kui import suurenes, ja vähenes uurimisperioodil, kui vähenes ka HRVst pärit import.

(450) See väide tuli tagasi lükata. Esiteks suurenes liidu tootmisharu tootmisvõimsuse rakendusaste 2017.–2018. aastal 2 protsendipunkti võrra, samal ajal kui tarbimine vabaturul suurenes 7 protsendipunkti võrra. Peale selle suurenes samal perioodil HRVst pärit impordi maht 23 % ja turuosa veel 14 %. Seetõttu ei saanud liidu tootmisharu isegi kasvava nõudluse olukorras oma toodangut märkimisväärselt suurendada, sest dumpinguhinnaga impordi kasv lõi liidu tootmisharu hindu pidevalt alla. Teiseks, uurimisperioodil, kui liidu tootmisharu vähendas oma tootmisvõimsuse rakendusastet 7 protsendipunkti võrra ja liidu tarbimine vabaturul vähenes 3 protsendipunkti võrra, püsis HRVst pärit import stabiilsena (vähenes 395 tonni võrra) ja suurendas oma turuosa veel 3 protsendipunkti võrra.

4.5.2.2. Müügimaht ja turuosa

(451) Liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 5

Müügimaht ja turuosa

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Müügi kogumaht liidu vabaturul (tonnides)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeks	*100*	*95*	*82*	*73*
Turuosa	35 – 40 %	35 – 40 %	25 – 30 %	25 – 30 %
Indeks	*100*	*99*	*79*	*73*

Allikas: kaebus, kontrollitud vastused küsimustikule

(452) Hoolimata suhteliselt stabiilsest tarbimisest vähenes liidu tootmisharu müügimaht vabaturul vaatlusalusel perioodil 27 %.

(453) Selle tagajärjel vähenes liidu tootmisharu turuosa vabaturul [35 – 40 %-st] 2016. aastal [25 – 30 %-ni] uurimisperioodil ehk kokku 27 % võrra.

4.5.2.3. Kasv

(454) Liidu tarbimine (vabaturul) püsis vaatlusalusel perioodil stabiilsena, samas kui liidu tootmisharu müügimaht liidu vabaturul vähenes 27 %. Liidu tootmisharu kaotas seega turuosa, erinevalt asjaomasest riigist pärit impordist, mille turuosa suurenes samal perioodil märkimisväärselt.

4.5.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

(455) Tööhõive ja tootlikkus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 6

Tööhõive ja tootlikkus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Töötajate arv (täistööaja ekvivalent)	370	313	324	327
Indeks	*100*	*85*	*88*	*88*
Tootlikkus (ühikut töötaja kohta)	350	386	382	349
Indeks	*100*	*110*	*109*	*100*

Allikas: kaebus, kontrollitud vastused küsimustikule

(456) Liidu tootmisharu tööhõive tase langes vaatlusalusel perioodil vabaturul müüvate liidu tootjate tootmise vähenemise tõttu. Selle tulemusel vähenes tööjõud 12 % võrra, arvestamata kaudset tööhõivet.

(457) Kuna ka tootmismaht vähenes, püsis liidu tootmisharu tootlikkus vaatlusalusel perioodil suhteliselt stabiilsena. See näitab, et liidu tootmisharu oli konkurentsivõime säilitamise nimel valmis kohanema muutuvate turutingimustega.

4.5.2.5. Dumpingumarginaali suurus ja varasemast dumpingust taastumine

(458) Kõik dumpingumarginaalid olid miinimumtasemest märkimisväärselt suuremad. Tegelike dumpingumarginaalide suuruse mõju liidu tootmisharule oli märkimisväärne, arvestades asjaomasest riigist pärit impordi mahtu ja hindu.

(459) See on teine dumpinguvastane uurimine, milles käsitletakse asjaomast toodet. Eelmine uurimine lõpetati 2008. aastal ilma meetmeid kehtestamata ja võimaliku varasema dumpingu mõju hindamiseks puudusid andmed.

4.5.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

4.5.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

(460) Valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmised ühiku müügihinnad liidu sõltumatutele klientidele muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 7

Müügihinnad liidus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Keskmine ühiku müügihind vabaturul (eurot/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	1,75–2,75	1,75–2,75
Indeks	*100*	*100*	*111*	*114*
Ühiku tootmiskulu (eurot/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	2,00–3,00	2,00–3,00
Indeks	*100*	*104*	*119*	*124*

Allikas: küsimustiku kontrollitud vastused

(461) Eespool esitatud tabel näitab liidu tootmisharu ühiku müügihinna arengut liidu vabaturul võrrelduna vastava ühiku tootmiskuluga. Vaatlusaluse perioodi algusest on müügihinnad olnud keskmiselt madalamad kui ühiku tootmiskulu.

(462) Liidu tootmisharu ühiku tootmiskulu suurenes vaatlusalusel perioodil 24 % võrra. Kulude kasvu tingisid peamiselt põhilise tooraine VAMi suuremad kulud. Samal perioodil tõusid müügihinnad 14 %, kuid sellest ei piisanud Hiina impordi põhjustatud märkimisväärse hinnasurve tõttu tõusnud tooraine hindade tasakaalustamiseks.

4.5.3.2. Tööjõukulud

(463) Valimisse kaasatud liidu tootjate keskmised tööjõukulud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 8

Keskmine tööjõukulu töötaja kohta

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Keskmine tööjõukulu töötaja kohta (indeks)	*100*	*109*	*104*	*109*

Allikas: küsimustiku kontrollitud vastused

(464) Vaatlusalusel perioodil kasvas keskmine tööjõukulu töötaja kohta peaaegu 9 %. See kasvusuundumus esines mõlema valimisse kaasatud liidu tootja puhul.

4.5.3.3. Varud

(465) Valimisse kaasatud liidu tootjate laovarud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 9

Varud

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Lõppvarud (tonnides)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*64*	*59*	*60*

Allikas: küsimustiku kontrollitud vastused

(466) Lõppvarud kahanesid vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt, 40 % võrra. Vähenemine oli tingitud vabaturul müüva valimisse kuuluva liidu tootja konkreetsest otsusest. Kuna ettevõtjal tekkis dumpinguhinnaga impordi surve tõttu müügikahjum, ei näinud ta majanduslikku põhjust varude kogumiseks, kui tema toote nõudlus oli vähenenud.

4.5.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

(467) Valimisse kaasatud liidu tootjate kasumlikkus, rahavoog, investeeringute maht ja investeeringutasuvus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 10

Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud ja investeeringutasuvus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Liidus sõltumatutele klientidele suunatud müügi kasumlikkus (osakaal müügikäibest)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Indeks	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Rahavoog (tuhandetes eurodes)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 % – 5 500
Indeks	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Investeeringud (tuhandetes eurodes)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*49*	*26*	*28*
Investeeringutasuvus	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Indeks	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Allikas: küsimustiku kontrollitud vastused

(468) Et teha kindlaks valimisse kaasatud liidu vabaturul tegutsevate tootjate kasumlikkus, leidis komisjon liidu vabaturu sõltumatutele klientidele müüdud samasuguse toote eest saadud maksueelse puhaskasumi, väljendatuna osakaaluna selle müügi käibest.

(469) Vaatlusalusel perioodil oli kasumlikkus negatiivne: kahjumit kanti kõigil neljal aastal, alates [– 0,5 % – 5 %-st] 2016. aastal kuni [– 10,0 % – 15 %-ni] uurimisperioodil. Seda suundumust mõjutas peamiselt Hiinast pärit impordi avaldatav hinnasurve, mis ei võimaldanud valimisse kaasatud ELi tootjal kulude kasvule reageerimiseks hindu tõsta.

(470) Netorahavoog näitab liidu tootjate suutlikkust oma tegevust ise rahastada. Netorahavoog muutus vaatlusalusel perioodil palju, peamiselt mittesularahaliste kulude, näiteks amortisatsiooni tõttu, ja halvenes uurimisperioodi vältel.

(471) Investeeringutasuvus on kasum, osakaaluna investeeringute arvestuslikust netoväärtusest. See jäi vaatlusalusel perioodil negatiivseks, järgides kasumlikkusele sarnast langustrendi. Samal perioodil langetas liidu tootmisharu oma investeeringute taset 72 % võrra. Nagu on näha investeeringute vähenemisest, on vaatlusalusel perioodil tekkinud kahjum mõjutanud tugevalt liidu tootmisharu kapitali kaasamise võimet.

4.5.4. *Järeldus kahju kohta*

(472) Kõigi peamiste kahjunäitajate puhul oli vaatlusalusel perioodil suundumus negatiivne. Liidu tootmisharu tootmismaht vähenes umbes 12 % võrra ja selle müügimaht vabaturul vähenes 27 % võrra. Arvestades suhteliselt stabiilset tarbimist tähendas see turuosa vähenemist vabaturul [35 – 40 %-st] 2016. aastal kuni [25 – 30 %-ni] uurimisperioodil ehk 10 protsendipunkti võrra.

(473) Ehkki müügihind kasvas vaatlusalusel perioodil 14 % võrra, ei olnud see piisav, et tasakaalustada ühiku tootmiskulude kasvu, hoolimata liidu tootmisharu püüdlustest parandada tõhusust, suurendades tootlikkust töötaja kohta. Dumpinguhinnaga impordi surve tõttu vähendas liidu tootmisharu tootmismahtusid, mis omakorda tõstis ühiku hinda. Koos tooraine hindade tõusuga, mida liidu tootmisharu ei suutnud edasi suunata, põhjustas see liidu tootmisharus hinnalanguse ja -surve ning seega ka kasumlikkuse languse.

(474) Nimetatud suundumuste tulemusel vähenes liidu tootmisharu kasumlikkus [– 0,5 % – 5 %-st] 2016. aastal kuni [– 10,0 % – 15 %-ni] uurimisperioodil.

(475) Nagu selgitatud punktis 4.2, analüüsis ja arvestas komisjon asjakohasel juhul tootmisharusisese turu näitajaid.

(476) Ent sellel konkreetsel juhul moodustas tootmisharusisene tarbimine umbes veerandi liidu kogutarbimisest ja koosnes peaaegu eranditult tootmisharusisestest siiretest sama ettevõtja või kontserni piires. Kontsernisiseste tehingute olemuse tõttu ei esinda sellised tehingud tegelikke turutehinguid. Pealegi ei sisene need siirded vabaturule, sest integreeritud tootjad kasutavad toodet täielikult edasiseks töötlemiseks. Seetõttu ei konkureeri asjaomasest riigist pärit import otseselt tootmisharusisese turuga.

(477) Komisjon järeldas, et liidu tootmisharu tulemuslikkust saab otstarbekalt uurida, viidates peamiselt tegevusele vabaturul, nagu on täpsustatud põhjendustes 404 ja 405.

(478) Eespool märgitut arvestades järeldas komisjon, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju alusmääruse artikli 3 lõike 5 tähenduses.

(479) Pärast avalikustamist väitis Wacker, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse vähenemine tuleb panna teise vabaturul müüva liidu tootja (s.t Sekisui) arvele. Wackeri sõnul oli vähendamine ettevõtte enne uurimisperioodi tehtud äriotsus ja seda ei põhjustanud HRVst pärit import. Wacker väitis, et ettevõte otsustas tahtlikult liidu turult tagasi tõmbuda ja seetõttu ei tohiks negatiivseid näitajaid, nagu tootmine, müük ja tööhõive, kasutada tõendina kahju tekitamisest.

(480) Komisjon ei olnud selle tõlgendusega nõus. Esiteks näitavad uurimise käigus kogutud tõendid, et tootmise ja müügi vähenemise põhjustas HRVst pärit impordi hinnasurve. Puuduvad tõendid selle kohta, et see järeldus ei ole õige. Teiseks, nagu on selgitatud põhjenduses 447, ei vähendanud kumbki vabaturul müüvatest liidu tootjatest oma tootmisvõimsust pöördumatult. Tootjad lihtsalt vähendasid oma toodangut sellega, et ei käitanud kõiki oma tootmisliine. Tootmisvõimsuse rakendamise vähenemine toimus vaatlusalusel perioodil ja seetõttu võeti seda arvesse sama perioodi suundumuste hindamisel. Lisaks on ekslik väide, et liidu tootmisharu ei saanud müüa seda, mida ta ei tootnud. Ei ole majanduslikult otstarbekas toota midagi sellist, mida ei ole võimalik õiglase turuhinnaga müüa.

(481) Wacker väitis ka seda, et Sekisui vähenenud tootmine ja müük olid kasulikud kaebuse esitajale, kes suurendas oma müüki 2016.–2017. aastal 6 %. Komisjon aga märkis, et samal perioodil vähendas liidu tootmisharu oma kogumüüki 5 %, samal ajal kui Hiina eksportivad tootjad suurendasid müüki liidu turul 25 % ja turuosa 7 protsendipunkti võrra. Seepärast lükati väide tagasi.

(482) Lisaks väitis Wacker, et komisjon ei kaalunud oma hinnangus liidu tootmisharu eksportmüüki; tema arvates näitab aga ekspordistatistika, et liidu tootjate PVA eksportmüük moodustas suure osa ELi tööstuse müügist vabaturgudel. CCCMC kordas seda väidet pärast teist täiendavat avalikustamist.

(483) See väide tuli tagasi lükata. Uurimise käigus kogutud teabest oli näha, et vabaturul müüva valimisse kaasatud liidu tootja eksportmüük püsis vaatlusalusel perioodil suhteliselt stabiilsena ja mis veelgi tähtsam – kokku moodustas see vähetähtsa koguse võrreldes tootja kogumüügiga liidu vabaturul.

(484) Samamoodi väitsid Wacker ja veel üks isik, Wegochem, et komisjon ei analüüsinud liidu tootmisharu importi ja edasimüüki. Need isikud väitsid, et nende arvates vastutab suure osa kolmandatest riikidest pärit impordi mahu eest liidu tootmisharu ise.

(485) Esiteks märkis komisjon, et lisaks kaebuse esitajale ja Sekisuile oli kolmandates riikides mitu tootjat. Teiseks ilmnes uurimisel, et kaebuse esitaja edasimüük oli piiratud ja moodustas vaatlusalusel perioodil [0,5 – 2 %] liidu tootja kogumüügist liidu vabaturul. Lisaks vähenes kõnealune edasimüük vaatlusalusel perioodil 50 %. Seepärast lükati see väide tagasi.

(486) Samad kaks isikut väitsid veel, et osa üldises avalikustamisdokumendis esitatud andmetest, nimelt rahavoog ja laoseis, ei olnud kooskõlas kaebuse esitaja küsimustikule antud vastuste avaliku versiooniga.

(487) Sellega seoses selgitas komisjon, et pärast kontrollimist oma juurdunud tava kohaselt muutis ja parandas komisjon teatavaid andmeid. See selgitab erinevusi, millele need isikud osutasid.

5. PÕHJUSLIK SEOS

(488) Kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõikega 6 uuris komisjon, kas asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga import põhjustas liidu tootmisharule olulist kahju. Alusmääruse artikli 3 lõike 7 kohaselt uuris komisjon ka seda, kas liidu tootmisharu võisid samal ajal kahjustada muud teadaolevad tegurid. Komisjon tagas, et dumpinguhinnaga impordile ei omistataks võimalikku kahju, mida põhjustasid muud tegurid kui asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga import. Need tegurid on: import muudest kolmandatest riikidest, toorainekulude muutused, enda põhjustatud kahju ja ühe liidu tootja andmete ebaõige esitamine.

5.1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(489) Asjaomase riigi impordi maht ja turuosa kasvasid vaatlusalusel perioodil 53 % võrra. See kasv ületas märkimisväärselt tarbimise arengut vabaturul samal perioodil, mis vähenes [0,5 – 2 %] võrra. Samal ajal kaotas liidu tootmisharu 27 % müügimahust ja turuosast. Lisaks sellele alandasid asjaomasest riigist pärit impordi hinnad liidu tootmisharu hindu 28,8 – 36,7 % ja keskmiselt 30,0 % võrra, olgugi et impordi hinnad olid vaatlusalusel perioodil suhteliselt stabiilsed. Sellest tulenevalt vähenes liidu tootmisharu kasumlikkus järjepidevalt ja sellest sai uurimisperioodi jooksul [– 10,0 % – 15 %] kahjumlikkus.

(490) Põhjendustes 398–478 esitatud kahjunäitajate analüüs näitab, et liidu tootmisharu majanduslik olukord halvenes vaatlusalusel perioodil ja see langes kokku asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi märkimisväärse kasvuga, mis alandas liidu tootmisharu hindu uurimisperioodil ja põhjustas suurt hinnasurvet, sest liidu tootmisharu ei suutnud oma hindu tõsta vastavalt tootmiskulude kasvule.

(491) Lisaks näitas uurimise käigus kogutud teave, et Hiina eksportivate tootjate müüdavad erinevad tooteliigid konkureerivad täielikult liidu tootmisharu müüdavate tooteliikidega, nagu on selgitatud punktis 2.3.

(492) Pärast avalikustamist väitsid Ahlstrom-Munksjö, Cordial ja Wacker, et HRVst pärit impordi suurenemise ja liidu tootmisharu halveneva olukorra vahel ei olnud ajalist kokkulangevust. Nende arvates ei saa dumpinguhinnaga impordi arvele panna asjaolu, et kaebuse esitaja kasumlikkus vähenes aastatel 2016–2017 märkimisväärselt, samal ajal kui tema müügimaht veidi suurenes. Nad juhtisid tähelepanu ka sellele, et uurimisperioodil kaotas liidu tootmisharu 11 % oma müügimahust, samal ajal kui Hiina hinnad tõusid.

(493) Esiteks, nagu on selgitatud põhjenduses 13, püüdis liidu tootmisharu esialgu Hiina dumpinguhindadega sammu pidada, et mitte kaotada turuosa, mis selgitab 2016. ja 2017. aasta suundumusi, millele ettevõte tähelepanu juhtis. Sel perioodil liidu tootmisharu hinnad ei tõusnud, kuigi tootmiskulud suurenesid jätkuvalt. Teiseks kaotas liidu tootmisharu 5 protsendipunkti müügimahust, samal ajal kui HRVst pärit import suurenes 25 protsendipunkti võrra ja selle müügihind langes 6 %. Pealegi, isegi kui on tõsi, et uurimisperioodil HRVst pärit impordi hind tõusis, jäi see keskmiselt 29 % madalamaks kui liidu tootmisharu hinnad, samal ajal kui mahud ei muutunud. Liidu tootmisharu tootmiskulud suurenesid 5 protsendipunkti võrra, samal ajal kui hinnad tõusid vaid 3 protsendipunkti võrra. Seega, vastupidiselt sellele väitele langevad liidu tootmisharu puhul täheldatud negatiivsed suundumused kokku HRVst pärit impordi mahu ja turuosa suurenemisega vaatlusalusel perioodil.

(494) Seepärast lükati see väide tagasi.

(495) Wacker väitis ka, et kaebuse esitaja kasumlikkus oli teistsuguse suundumusega kui 2017. aasta majandusaasta aruandes esitatu.

(496) Majandusaasta aruandes viidatakse kaebuse esitaja ülemaailmsele tegevusele, millest PVA on vaid osa. Seetõttu ei saa koondandmete põhjal ühe ärisegmendi kohta järeldusi teha. Komisjon on kogunud ja kontrollinud konkreetseid andmeid ja teinud oma järeldused nende andmete põhjal. Seega lükati see väide tagasi.

5.2. **Muude tegurite mõju**

5.2.1. *Import kolmandatest riikidest*

(497) Muudest kolmandatest riikidest pärit impordi maht muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 11

Import kolmandatest riikidest

Riik		2016	2017	2018	Uurimisperiood
Taiwan	Maht (tonnides)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeks	*100*	*94*	*113*	*108*

Riik		2016	2017	2018	Uurimisperiood
	Turuosa	12 – 15 %	12 – 15 %	13 – 16 %	13 – 16 %
	Indeks	*100*	*98*	*109*	*108*
	Keskmine hind (eurot/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indeks	*100*	*99*	*99*	*109*
Ameerika Ühendriigid	Maht (tonnides)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indeks	*100*	*66*	*99*	*99*
	Turuosa	12 – 15 %	9 – 12 %	12 – 15 %	12 – 15 %
	Indeks	*100*	*69*	*96*	*99*
	Keskmine hind (eurot/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indeks	*100*	*116*	*105*	*108*
Jaapan	Maht (tonnides)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
	Turuosa	8 – 11 %	9 – 12 %	7 – 10 %	8 – 11 %
	Indeks	*100*	*107*	*94*	*97*
	Keskmine hind (eurot/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indeks	*100*	*107*	*114*	*121*
Muud kolmandad riigid	Maht (tonnides)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indeks	*100*	*52*	*38*	*54*
	Turuosa	3 – 5 %	2 – 4 %	1 – 3 %	2 – 4 %
	Indeks	*100*	*55*	*37*	*55*
	Keskmine hind (eurot/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indeks	*100*	*86*	*93*	*97*
Kõik kolmandad riigid kokku, v.a asjaomane riik	Maht (tonnides)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indeks	*100*	*82*	*96*	*96*
	Turuosa	38 – 43 %	30 – 35 %	36 – 41 %	37 – 42 %
	Indeks	*100*	*85*	*93*	*96*
	Keskmine hind (eurot/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indeks	*100*	*106*	*103*	*109*

Allikas: Eurostat, kaebus, kontrollitud vastused küsimustikule

(498) Import muudest kolmandatest riikidest pärines peamiselt Taiwanist, USAst ja Jaapanist. Osa Jaapani ja USA eksportijatest on seotud liidu tootmisharuga, Taiwani eksportija aga ühe Hiina eksportiva tootjaga.

(499) Erinevalt mõne huvitatud isiku esitatud argumentidest, mida kordasid avalikustamise järel ka Wacker ja Solutia, vähenes vaatlusalusel perioodil import muudest kolmandatest riikidest 4 %, mis on muidugi turuosa seisukohast märkimisväärne, ja liidu tootmisharu turuosa kaotamine oli kasulik ainult Hiina eksportivatele tootjatele. Nendest kolmandatest riikidest pärit impordi hinnad olid liidu tootmisharu hindadest keskmiselt 11 % odavamad, kuid tõusid samal perioodil 9 % võrra. HRV järel suurima eksportija Taiwani impordihinnad tõusid 9 %, USAst pärit impordi hinnad tõusid 8 %, Jaapanist pärit impordi hinnad aga 21 %.

(500) Seega ei põhjustanud põhjendustes 440–478 kirjeldatud kahju muudest kolmandatest riikidest pärit import.

(501) Pärast avalikustamist väitis teine valimisse kaasatud liidu tootja Wacker, et komisjon ei hinnanud Jaapanist ja Taiwanist pärit importi õigesti. Ettevõtja väitel ei võtnud komisjon arvesse mõlemast riigist seestöötlemise korra alusel imporditud koguseid ning tema arvates oli osa Jaapanist pärit impordist tegelikult kopolümeer PVA, mis seega ei kuulunud asjaomase toote määratluse alla.

(502) Seestöötlemise argument tuli tagasi lükata. Seestöötlemise kord on seotud kaupadega, mida imporditakse kasutamiseks liidu tolliterritooriumil ühes või mitmes töötlemistoimingus ja mida seetõttu ei lasta müüki liidu vabaturul.

(503) Seoses Jaapanist pärit kopolümeeri PVA impordiga kinnitas komisjon, et tegelikult hõlmab TARICi kood 3905 30 00 10 üksnes teatava sellise kopolümeeri importi, mida kasutatakse pooljuhtide tootmisel vahvlite kaitsekattena ([94]).

(504) Pärast lisakontrolle eemaldati TARICi koodi 3905 30 00 10 all ELi imporditud kogused mitte ainult Jaapanist, vaid kõikidest allikatest, sealhulgas HRVst pärit impordi hulgast. Vastavalt vaadati läbi impordimahud, tarbimine ja turuosa.

(505) Wacker väitis ka, et komisjon keskendus ainult USA keskmistele impordihindadele. Wackeri arvates koondub teatav import mõnesse liikmesriiki palju madalamate hindadega kui kaalutud keskmised impordihinnad, mida komisjon arvestas, ja seetõttu võis see mõjutada kaebuse esitaja müüki.

(506) See väide tuli tagasi lükata, sest Wackeri väide ja andmed ei ole vastuolus komisjoni hinnanguga. Sarnast hinnamudelite varieeruvust võib täheldada ka liidu tootmisharu müügi puhul, samuti kajastavad müügihinnad tooteliike, mida igas liikmesriigis tegutsev toodet kasutav tootmisharu vajab. Vastupidiselt Wackeri väitele ei tähenda asjaolu, et erinevad PVA tooteklassid on suures osas omavahel asendatavad, seda, et kõigil PVA klassidel peaks olema sama hind. Pealegi, isegi kui on tõsi, et uurimisperioodil oli hind importimisel USAst Belgiasse 4 % odavam kui keskmine impordihind, oli import Saksamaale samal perioodil keskmisest hinnast 13 % kallim.

(507) Ahlstrom-Munksjö väitis pärast avalikustamist ka seda, et kaebuse esitaja müüs oma USA tehastest PVAd ELis toodetud klassidest madalama hinnaga.

(508) Esitatud teave viitas aga teistsugustele PVA klassidele, mistõttu ei ole võrdlus võimalik. Lisaks sellele on USAst imporditud tooteklass kopolümeer, mis seega ei kuulu asjaomase toote määratluse alla. Lisaks tuleb märkida, et esitatud teabe põhjal on ilmne, et kaebuse esitaja ELis rakendatud oluline hinnatõus toimus täpselt samal kuul, millal ta konservis ühe oma tootmisliini. See kinnitab, et ettevõte pidi üldiselt hindu tõstma, et kompenseerida kaotatud toodangut ja suurenenud püsikulusid.

(509) Seetõttu lükati see väide tagasi.

5.2.2. *Toorainekulude kasv*

(510) Üks kasutaja väitis, et kahju põhjustas peamise tooraine (VAM) hinnatõus. Ta väitis, et kuna kaebuse esitaja ei ole integreeritud eelneva etapi tootmisahelasse, peab ta VAMi turult sisse ostma ja on seetõttu vähem kulutõhus kui Hiina eksportivad tootjad või muud liidu tootjad, kes toodavad VAMi oma tarbeks.

([94]) Viskoosne segu, mis koosneb peamiselt polü(vinüülalkoholist) (CAS RN 9002-89-5).

(511) Vastupidiselt sellele väitele kinnitas uurimise käigus kogutud teave, et kaebuse esitaja ostab VAMi hinnaga, mis on kooskõlas kehtivate hindadega, nagu on täheldatud muude allikate põhjal. Seejuures mõjutas VAMi hinnatõus ka teisi tootjaid kogu maailmas, nagu näitas Hiina ja kolmandate riikide eksportivate tootjate hindade areng.

(512) Lisaks, nagu selgitatud põhjenduses 462, ei suutnud liidu tootmisharu Hiina impordi põhjustatud märkimisväärse hinnasurve tõttu tõsta hindu vastavalt toorainekulude suurenemisele. Koos märkimisväärse müügimahu vähenemisega põhjustas see liidu tootmisharu hindade ja seega ka kasumlikkuse languse.

(513) Seepärast lükati see väide tagasi.

(514) Pärast avalikustamist väitis Wacker, et VAMi hinnad langesid 2019. aasta esimeses kvartalis ja seetõttu oleks kaebuse esitaja pidanud uurimisperioodil oma kulusid vastavalt vähendama. Lisaks väitis CCCMC ka seda, et komisjon ei analüüsinud VAMi hinnamuutusi kahjude tuvastamise nelja-aastase perioodi vältel.

(515) Need väited tuli tagasi lükata. Wacker väidab, et VAMi hind langes 2019. aasta esimeses kvartalis, kuid ei öelnud, et teises kvartalis sama hind taas tõusis 3 %, ja 2019. aasta neljandas kvartalis oli see 12 % kõrgem. Seetõttu ei ole kvartalipõhiste kõikumiste jälgimine mõttekas, sest ettevõtted võtavad eelseisva aasta tootmiskulude (ja müügihinna) arvestamisel prognoositavat hinnamuutust arvesse. Mis puudutab CCCMC väidet, siis näitas uurimise käigus kogutud teave, et VAMi keskmine turuhind liidus tõusis vaatlusalusel perioodil 20 %.

5.2.3. *Enda põhjustatud kahju*

(516) Kaks muud kasutajat väitsid, et liidu tootmisharule tekitatud kahju oli enda põhjustatud, kuna üks valimisse kaasatud liidu tootja suurendas vaatlusalusel perioodil põhjendamatult müügi-, üld- ja halduskulusid.

(517) Uurimisel selgus, et PVA-äri müügi-, üld- ja halduskulude suurenemine oli tingitud peamiselt müügi vähenemisest. Et enamik müügi-, üld- ja halduskulusid on püsikulud, suurendas müügi vähenemine ja sellest tulenev tootmiskoguse langus nende kulude osakaalu ühiku tootmiskuludes. Nagu märgitud põhjenduses 473, tulenes müügi vähenemine dumpinguhinnaga impordi survest liidu turul. Seetõttu oli müügi-, üld- ja halduskulude suurenemine tihedalt seotud dumpinguhinnaga impordiga ning seda ei saa pidada enda põhjustatud kahjuks.

(518) Pärast avalikustamist kordasid Ahlstrom-Munksjö, Wacker ja Wegochem oma väidet, et kaebuse esitaja ei vähendanud vaatlusalusel perioodil tootmist märkimisväärselt ja seega ei oleks püsikulud tohtinud suureneda.

(519) Nagu on selgitatud põhjenduses 447, pidid mõlemad vabaturul müüvad liidu tootjad dumpinguhindadega impordi otsese tagajärjena konservima vaatlusalusel perioodil ühe tootmisliini. Seetõttu mõjutas tootmisvõimsuse väiksem rakendamise määr mõlema tootja püsikulusid.

(520) Ahlstrom-Munksjö ja Wacker väitsid ka seda, et kaebuse esitaja tehase kavandatud kuue nädala pikkune seiskamine hooldustöödeks kutsus esile tema tootmiskulude suurenemise. Lisaks väitis Wacker, et kaebuse esitaja tootmiskulud olid ebaproportsionaalselt suured.

(521) Tehase seiskamise kohta selgus uurimisel, et see ei mõjutanud kaebuse esitaja tootmiskulusid märkimisväärselt, kuna tegemist oli rutiinse toiminguga, mis oli kavandatud pikalt ette. Lisaks tõusid kaebuse esitaja tootmiskulud 2017. aastal (seiskamise aasta) 4 protsendipunkti võrra, 2018. aastal aga 15 protsendipunkti võrra, kui dumpinguhinnaga import suurenes veelgi ja saavutas [30 – 35 %] turuosa.

(522) Kuna Wacker toodab PVAd üksnes sisetarbimiseks, ei ole tal müügi- ega halduskulusid (ja seega on kogukulud väiksemad). Lisaks selgus uurimise käigus kogutud teabest, et kaebuse esitaja tootmiskulud olid kooskõlas PVA tootmisharu keskmiste tootmiskuludega.

(523) Seepärast lükatakse need väited tagasi.

(524) Pärast avalikustamist väitis Wegochem, et tema arvates olid kaebuse esitaja vähese kasumlikkuse probleemid tingitud ülemäärastest amortisatsioonikuludest.

(525) Komisjon kinnitab, et kaebuse esitaja amortisatsioonikulusid kontrolliti ja need vaadati läbi, et võtta arvesse üksnes asjaomase tootega seotud kulusid. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(526) Pärast avalikustamist väitis veel üks kasutaja ja kordas oma väidet selle kohta, et liidu tootmisharu turuosa vähenemine oli tingitud nende endi äriotsustest, sest 2017. aasta ja uurimisperioodi vahel toimunud järsk hinnatõus sundis teatavaid asjaomase toote kasutajaid kasutama konkurentsis püsimiseks Hiina odavamaid tarnijaid.

(527) Isegi kui hinnatõus ja müügi vähenemine langesid ajaliselt kokku, on see asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi otsene tagajärg. PVA-l on mitu kasutusala ja seda toodetakse eri klassides. Nagu selgitatud põhjenduses 60, on mõnel neist klassidest lai kasutusala ja üldiselt madalam hind, samas kui teistel detailsemate nõuetega kasutuseks mõeldud eriklassidel (näiteks farmaatsiatooted või PVB-kile tootmine) on keskmisest kallim hind.

(528) Liidu tootmisharu suudab tarnida kõiki järgmise tootmisetapi eri segmente. Siiski sundis Hiinast pärit PVA import, mille hinnad lõid liidu hindu alla keskmiselt 29,9 % võrra, liidu tootmisharu vähendama oma tootmist ja keskenduma müügitegevuses keskmiselt mõnevõrra kõrgemate müügihindadega klassidele. Uurimine näitas siiski, et kasvav hinnasurve ka nendele klassidele on liidu tootmisharu olukorda veelgi halvendanud.

(529) Seepärast lükatakse väide tagasi.

(530) Üks valimisse kaasatud sõltumatutest importijatest väitis, et kaebuse esitaja tegeles ise liidu turul dumpinguga ja seega oli tekkinud kahju enda põhjustatud. Ta esitas tõendeid Singapuris asuva ja kaebuse esitajaga seotud ettevõtja toodetud PVA väga madala hinnaga müügi kohta liidu turul. Seda väidet korrati pärast avalikustamist.

(531) Uurimisel selgus, et väidetavalt Singapurist pärit dumpinguhinnaga müük oli tegelikult nõuetele mittevastava PVA-partii müük. See konkreetne PVA tooteliik tekib tavaliselt tootmisprotsessis tehtud vigade tõttu, mispärast seda müüdi turul väga madala hinnaga, kuna see ei vastanud toote üldistele tehnilistele nõuetele.

(532) Seetõttu lükatakse väide tagasi.

(533) Üks kasutaja väitis, et liidu tootmisharu vähenenud müügimahtu ei põhjustanud PVA dumpinguhinnaga import asjaomasest riigist, vaid kaebuse esitaja keeldumine oma toodete tarnimisest teatavatele kasutajatele, ning seetõttu tekitati see oluline kahju ise konkurentsivastaste tavade kasutamisega.

(534) Nagu selgitatud punktis 2.2, on liidu tootmisharu võimeline ja valmis tarnima kõiki erinevaid PVA klasse. Kasutaja ei esitanud konkreetseid tõendeid tarnimisest keeldumise kohta. Vastupidi, nagu selgitatud põhjenduses 13, näitas uurimise käigus kogutud teave selgelt, et tootmisharu oli võimeline ja valmis tarnima asjaomast toodet kõigile kasutajatele.

(535) Kasutaja kordas seda väidet pärast avalikustamist, kuid ei esitanud veenvaid tõendeid väidetava tarnimisest keeldumise kohta, kuna esitatud dokumendid osutasid vaid kahe poole vahelistele erimeelsustele hindade üle.

(536) Seepärast lükati väide tagasi.

5.2.4. *Tootmisharusisene tarbimine*

(537) Üks kasutaja väitis, et valimisse kaasatud liidu tootja esitatud makromajanduslikud andmed võivad olla eksitavad, sest teatatud PVA müügi vähenemine võis olla tahtlik äriotsus, et suurendada PVA tootmisharusisest tarbimist ja seega ka müüki järgmise etapi segmentides.

(538) Nagu selgitatud põhjenduses 441, hindas komisjon kontrollitud küsimustiku vastustes ja kaebuses esitatud andmete põhjal mikro- ja makromajanduslikke näitajaid, võrreldes neid liidu tootjate, kasutajate ja importijate esitatud andmete ning kättesaadava ametliku statistikaga (Eurostat).

(539) Arvestades koostöö aktiivsust, sai komisjon põhjaliku ülevaate PVA tootmisharusisesest ja vabaturust ning väga üksikasjaliku pildi erinevatest järgmiste etappide segmentidest ja nende PVA tarbimisest.

(540) Eespool nimetatud liidu tootja PVA müügi vähenemisega seoses näitas uurimise käigus kogutud teave, et vaatlusalusel perioodil vähenes PVA tootmine samas suurusjärgus. Seetõttu leidis komisjon, et müügi vähenemist ei põhjustanud tootmisharusisese tarbimise suurenemine.

(541) Seepärast lükatakse väide tagasi.

(542) Kaks kasutajat väitsid, et liidu tootmisharule tekkinud kahju põhjus oli kaebuse esitaja otsus keskenduda PVB-kile tootmisel tootmisharusisesele tarbimisele.

(543) Uurimisel selgus siiski, et kaebuse esitaja omatarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil palju aeglasemalt kui vähenes müügikogus. Kaebuse esitaja PVA tootmisharusisene tarbimine on viimasel kahel aastal püsinud stabiilsena ega selgita seetõttu viimastel aastatel ja eriti uurimisperioodil halvenenud olukorda. Samal ajal on tootmisharul veel vähemalt 30 000 tonni vaba tootmisvõimsust, mida PVB-kile tootmisliinid ei suuda kasutada.

(544) Seetõttu lükatakse see väide tagasi.

(545) Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker ja Wegochem kordasid pärast avalikustamist, et kaebuse esitaja omatarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt (s.t 25 %). Seetõttu oli vale komisjoni väide, et omatarbimine suurenes vaatlusalusel perioodil tunduvalt aeglasemalt, kui vähenes müügikogus.

(546) Komisjon kinnitab oma väite õigsust ja selgitab, et isegi kui kaebuse esitaja omatarbimine vaatlusalusel perioodil protsentuaalselt suurenes, ületas müügi absoluutkoguste vähenemine märkimisväärselt kaebuse esitaja oma tarbeks kasutatud PVA tonnide kasvu.

(547) Seepärast lükati väide tagasi.

5.3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(548) Asjaomasest riigist pärit impordi märkimisväärne kasv ja liidu tootmisharu olukorra halvenemine langesid ajaliselt selgesti kokku.

(549) Komisjon on uurinud ka teisi kahju asjaolusid ega ole leidnud muid tegureid, mis oleksid mänginud rolli liidu tootmisharu kantud olulise kahju tekkimises.

(550) Eespool kirjeldatu põhjal järeldas komisjon, et liidu tootmisharule tekkinud olulise kahju põhjustas asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga import ja et muud tegurid ei põhjustanud seda olulist kahju ei eraldi ega koos.

6. **LIIDU HUVID**

(551) Kooskõlas alusmääruse artikliga 21 uuris komisjon, kas võib teha selge järelduse, et hoolimata kahjustava dumpingu kindlakstegemisest ei ole praegusel juhul meetmete võtmine liidu huvides. Liidu huvide kindlaksmääramisel hinnati kõiki asjakohaseid huve, sealhulgas liidu tootmisharu, importijate ja kasutajate huve.

6.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(552) Uurimine näitas, et liidu tootmisharu kannab asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi mõju tõttu olulist kahju, mis lõi liidu tootmisharu hinnad alla, põhjustades turuosa märkimisväärse kaotuse ja kahjumi vaatlusalusel perioodil, nagu on selgitatud põhjendustes 440–550.

(553) Liidu tootmisharule toovad kasu meetmed, mis tõenäoliselt hoiaksid ära HRVst pärit väga madalate hindadega impordi edasise kasvu. Ilma meetmeteta jätkavad Hiina tootjad PVA dumpinguga liidu turul, takistades liidu tootmisharul PVA müümist piisava kasumiga ja tekitades seega liidu tootmisharule veelgi suuremat kahju.

6.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(554) Kuus sõltumatut importijat olid nõus tegema koostööd. Kolmest moodustati valim ja nad vastasid küsimustikule. Kõik kolm importijat olid meetmete kehtestamise vastu, väites, et see kahjustab nende äri ja liidu PVA kasutajate huve.

(555) Valimisse kaasatud sõltumatute importijate puhul on asjaomase toote osakaal võrreldes nende importijate kogukäibega vahemikus 10 – 40 %. Asjaomase toote jaoks eraldatud töötajate arv oli hinnanguliselt umbes 20 töötajat.

(556) Kõik kolm importijat olid kasumlikud ja kasumimarginaal näis olevat piisav, et katta vähemalt osa tollimaksudest. Lisaks märkis komisjon, et muudest kolmandatest riikidest pärit impordi turuosa on liidus endiselt suurim. Seetõttu ei avaldaks meetmete kehtestamine importijatele märkimisväärset negatiivset hinnamõju, kuid mõned neist peaksid vahetama allikaid, mis tooks nendele importijatele kaasa lisakulusid.

(557) Üks importija väitis, et meetmete kehtestamine kahjustaks importijaid, sest liidu lõppkasutajad lõpetaksid HRVst pärit PVA ostmise ja hakkaksid kasutama alternatiivseid PVA-l mittepõhinevaid tooteid või PVA ja teiste väljaspool liitu toodetud toodete segusid.

(558) Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et PVA mõju kasutajakuludele on segmentide lõikes erinev, nagu selgitatakse punktis 6.3.

(559) Lisaks näitas uurimine, et PVA asendamine alternatiivsete toodetega, isegi kui see oleks teoreetiliselt võimalik, oleks väga keeruline ja PVA kulude suurenemine ei oleks tõenäoliselt määrav tegur. Mõned alternatiivsed tooted on juba märkimisväärselt kallimad kui PVA ega ole keskkonnasõbralikud, sest erinevalt PVAst ei ole need biolagunevad.

(560) Toodete segude kohta näitas uurimine, et veokuludel on tähtsam roll kui toorainekuludel. Selliseid segusid valmistatakse tavaliselt PVAst ja muudest vees lahustatud lisanditest. Veeprotsent (ja kaal) muudab veo kallimaks. Seega ei suurene tõenäoliselt asjaomase toote PVA-põhiste segude hankimine liiduvälistelt tootjatelt asjaomase toote dumpinguvastaste tollimaksude tõttu märkimisväärselt.

(561) Seepärast lükati see väide tagasi.

(562) Kaks importijat väitsid, et liidu PVA toodang ei ole nõudluse rahuldamiseks piisav ja seetõttu sõltub ELi PVA turg väga palju impordist, mida näitab ka 2014. aastal Euroopa Liidu Nõukogu kehtestatud tariifivaba PVA impordikvoot 15 000 tonni aastas ([95]).

(563) ELi turu suurimad tarnijad olid endiselt kolmandates riikides (eelkõige Taiwanis, USAs ja Jaapanis) asuvad PVA tootjad, mis moodustas juba [37 – 42 %] liidu vabaturu tarbimisest. Lisaks näitas uurimine, et mitmed kasutajad hankisid PVAd samaaegselt HRVs asuvatelt eri tarnijatelt, liidu tootmisharult ja kolmandates riikides asuvatelt tootjatelt. Tuleb ka märkida, et liidu tootmisharul on endiselt umbes 30 000 tonni vaba tootmisvõimsust, millega liidu turgu varustada.

(564) Et PVA nõudlus on suur, ei suurendaks meetmete kehtestamine tarnepuudujäägi riski, arvestades kavandatavate tollimaksude taset ja olemasolevaid alternatiivseid allikaid. Seepärast lükati see väide tagasi.

(565) Üks importija väitis, et meetmete kehtestamine kahjustaks liidu väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, eriti seoses praeguse COVID-19 kriisiga. Ta väitis, et asjaomasest riigist pärit PVA suhtes kehtestatavad dumpinguvastased tollimaksud põhjustaksid lisahäireid sektoris, mida nimetatud kriis on juba rängalt kahjustanud.

([95]) Nõukogu määrused (EL) nr 1340/2014; (EL) nr 713/2014; (EL) 2015/2448; (EL) 2016/2389; (EL) 2018/2070.

(566) Sellega seoses märkis komisjon, et kavandatavate dumpinguvastaste meetmete mõju kasutajate kuludele on igas segmendis erinev ja seda on põhjalikult hinnatud, nagu selgitatakse punktis 6.3.

(567) Tänu heale koostööle sai komisjon põhjaliku ülevaate PVA tootmisharusisesest ja vabaturust ning väga üksikasjaliku pildi erinevatest järgmiste etappide segmentidest.

(568) Komisjon analüüsis nii liidu tootmisharu kui ka kasutajate majanduslikku olukorda, pidades silmas ka tarnimise stabiilsuse tähtsust, sest ilma liidu tootmisharuta kaotaks liit ligikaudu [50 – 60 %] kriitiliselt tähtsa materjali, nagu seda on PVA, tootmisvõimsusest ([96]).

(569) Seepärast lükati see väide tagasi.

6.3. **Kasutajate huvid**

(570) Nagu on selgitatud põhjenduses 55, kasutatakse PVAd lisandi, lähteaine või reaktiivina peamiselt neljas liidu tootmisharus järgmistes valdkondades: i) PVB-kile tootmiseks kasutatavate PVB-vaikude tootmine; ii) polümerisatsioonivahendite ja emulsioonide tootmine; iii) paberi ja papi tootmine ning iv) liimide tootmine.

(571) PVB tootjad olid PVA suurimad kasutajad, nende tarbimine moodustas ligikaudu 40 % PVA tarbimisest liidus. Polümerisatsioon moodustas umbes 20 %, paberikemikaalide ja liimide tootmine vastavalt 16 % ja 14 % PVA kogutarbimisest.

(572) Uurimise alguses võeti ühendust 49 teadaoleva kasutajaga liidus ja kutsuti neid üles koostööd tegema. Ühendust võtsid üks PVB tootja, nimelt Solutia, kolm paberi- ja papitootjat, Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler ja Paul & Co, kolm tootjat polümerisatsiooni ja emulsioonide segmendis, Wacker, FAR Polymers ja Celanese, ning üks liimitootja, nimelt Cordial. Kõik nad olid vastu võimalikele meetmetele asjaomasest riigist pärit PVA impordi suhtes, välja arvatud Celanese, kes jäi neutraalsele seisukohale.

6.3.1. *PVB-kile tootjad*

(573) PVA peamise kasutusviisi (PVB-kile) valdkonnas konkureerib kaebuse esitaja ise otseselt PVB sektori asjaomase toote kasutajatega, sest osa tema PVA toodangust kasutatakse tootmisharusiseselt PVB-kile tootmiseks.

(574) PVB-vaiku toodetakse PVA atsetaalimise (PVA reaktsioon butüüraldehüüdiga) abil, seejärel segatakse see plastifikaatoriga ja ekstrudeeritakse PVB-kile saamiseks. PVA moodustab kuni 27 % PVB valmistamise kuludest. PVB-kilet kasutatakse peamiselt autotööstuses kahe klaasilehe vahelise kihina (esiklaasid) või ehituses (turvaklaas).

(575) Solutia oli liidu suurim PVB-kile tootja. Koos kaebuse esitaja ja vabaturul müüva teise liidu tootjaga esindasid nad peaaegu kogu PVB-kile tootmisharu liidus. Kasutaja tootis PVAd ka oma sisetarbimiseks. Ettevõte tarbis peaaegu viiendiku kogu liidus tarbitavast PVAst (tootmisharusisene ja vabaturg).

(576) Kasutaja väitis, et PVAga seotud dumpinguvastastel meetmetel oleks PVB-kile sektorile laialdased negatiivsed tagajärjed. Kuna kaebuse esitaja oli ühtaegu nii tähtis PVB-kile tootja kui ka PVA tootja ja tarnija, mõjutanuks dumpinguvastased meetmed mitte ainult järgmise etapi toote tootmiskulusid, vaid ka konkurentsi PVB tootjatega, näiteks kasutajaga. Seda väidet kordasid pärast avalikustamist Solutia ja Wegochem. Lisaks väitis kasutaja, et uus tehas vesilahustuva PVB-kile tootmiseks, mille kaebuse esitaja kavatseb Poolas avada, suurendab veelgi kaebuse esitaja PVA tootmisharusisest tarbimist ja süvendab puudujääki liidu võimekuses tarnida PVAd. Solutia kordas neid väiteid pärast teist täiendavat avalikustamist.

(577) Esiteks, kuigi enamik liidu PVA ja PVB-kile tootjaid olid vertikaalselt integreeritud, tuleb märkida, et igaüks neist otsustas äristrateegias keskendada oma tootmisvõimsuse eelmise või järgmise etapi segmendile. Sellega seoses oli kasutaja ise PVA ja PVB-kile tootja täpselt nagu ülejäänud kaks liidu tootjat. Lisaks põhineb vesilahustuvate kilede tootmine peamiselt PVA kopolümeeridel, mis ei kuulu asjaomase toote määratluse alla ja mida hangitakse kolmandate riikide tootmisettevõtetest, ning seetõttu ei saa see mõjutada kaebuse esitaja standardse PVA (homopolümeer) tarnevõimsust.

([96]) Vabaturg ja tootmisharusisene tarbimine kokku.

(578) Teiseks näitas uurimine, et kasutajal oli mitut tarnijat hõlmav strateegia, nimelt tootis ta PVAd oma tarbeks ja kasutas PVA hankimiseks laialdaselt ka liidu tootmisharu, HRV eksportivate tootjate ja kolmandate riikide tootjate alternatiivseid tarneallikaid. Lisaks, nagu on selgitatud põhjenduses 563, on liidu tootmisharul endiselt 30 000 tonni vaba tootmisvõimsust liidu turu varustamiseks ning dumpinguvastaste tollimaksude tase ei takista Solutial hankida PVAd jätkuvalt HRVst, nagu on selgitatud põhjenduses 588.

(579) Uurimisest ilmnes ka asjaolu, et kavandatud dumpinguvastaste tollimaksude mõju kasutaja tootmiskuludele ja kasumlikkusele oleks piiratud isegi kehtivate meetmetega, võttes arvesse asjaomasest riigist pärit impordi osatähtsust tema PVA kogutarbimises ja PVA osatähtsust tema tootmiskuludes.

(580) Liidu tootmisharu väidetava konkurentsivastase käitumise ohu kohta märgib komisjon, et selle väite toetuseks ei esitatud mingeid tõendeid ning pealegi on liidu tootmisharu pidevalt tarninud PVB-tööstusele suurtes kogustes PVAd. Lisaks selgus uurimisel ka see, et PVB-tööstus hangib PVAd tarnelepingute alusel, mis kaitsevad seda hinnakõikumiste ja tarnepuuduse eest. Viimasena tuleb märkida, et kaubanduse kaitsevahendid võimaldavad komisjonil kavandatud meetmed kasutajate huvides läbi vaadata, kui konkurentsivastase tegevuse kohta on veenvaid tõendeid.

(581) Eelnimetatut arvestades lükati need väited tagasi.

(582) Solutia taotles ka vabastust kavandatud dumpinguvastastest tollimaksudest PVB-kile tootmise lõppkasutuse korra alusel. Ettevõtja väitis, et kavandatud meetmetel oleks väga suur finantsmõju PVB-kile tootmise kasumlikkusele, et vähesed tarnijad suudavad tehnilisi nõudeid täita ja et toode ei ole asendatav.

(583) Komisjon hindas ettevõtte taotlust kogu uurimise käigus kogutud teabe ja pärast avalikustamist saadud märkuste põhjal.

(584) Vastupidiselt Solutia väitele tehti uurimise käigus kindlaks, nagu eespool selgitatud, et kavandatud dumpinguvastaste tollimaksude mõju kasutaja tootmiskuludele ja kasumlikkusele oleks piiratud.

(585) Lisaks oli Solutial mitmelt tarnijalt hankimise strateegia, ta tootis PVAd oma tarbeks ning kasutas ulatuslikult mitut PVA tarneallikat, hankides toodet liidu tootmisharult, HRV eksportivatelt tootjatelt ja kolmandate riikide tootjatelt. Isegi kui on tõsi, et uue PVA allika kohasuse määramine on keeruline ja aeganõudev protsess, on maailmas veel kolm tootjat, kes suudavad tarnida väikese tuhasisaldusega kitsa molekulmassi jaotusega PVAd. Lisaks märgib komisjon, et dumpinguvastaste tollimaksude tase ei takistaks ühelgi HRV tarnijal jätkata PVA eksportimist õiglase hinnaga. Peale selle on PVB-kile PVA peamine järgmise etapi rakendus ning Solutia on selles segmendis üks turuliidreid. Seega võib sellise erandi tegemine lõppkasutuse kontrolli alusel meetmete mõju tõsiselt kahjustada. Seetõttu lükati taotlus tagasi.

(586) Pärast teist täiendavat avalikustamist väitis Solutia, et komisjon ei selgitanud andmeid ega põhjuseid, mille alusel liigitati mõju tema kasumlikkusele „väheoluliseks“. Lisaks väitis ettevõtja, et varustuskindluse ja mõistliku kasumlikkuse säilitamiseks peab tal olema juurdepääs kõigile PVA tarnijatele mõistlike hindadega ning seetõttu ei suutnud komisjon põhjendada, kuidas dumpinguvastaste tollimaksude tase ei takistaks Solutia HRV tarnijal eksporti jätkata.

(587) Komisjon selgitas, et mõju Solutia kasumlikkusele arvutati järgmiselt. Esiteks tegi komisjon kindlaks HRVst hangitud PVA kulude osa ettevõtte tootmise kogukuludest, mida kontrolliti kohapeal. Seejärel suurendas komisjon ettevõtte PVA kulusid kavandatava tollimaksu võrra, mida kohaldatakse PVA koguse suhtes, mida ta HRVst hankis. Komisjon leidis, et tollimaksude mõju Solutiale on tõepoolest märkimisväärne absoluutarvudes, kuid piiratud, kui seada see proportsiooni ettevõtte kogukulude struktuuriga. Lisaks ei võtnud komisjon arvesse teatavaid ettevõtja oletusi PVA hindade tulevase arengu kohta, kuna faktid näitasid, et need oletused ei olnud asjakohased, ning Solutia ei esitanud vastupidiseid tõendeid. Konfidentsiaalsuse huvides esitati täiendavad üksikasjad ja komisjoni arvutustes kasutatud näitajad eraldi dokumendis ainult ettevõttele.

(588) Seepärast leiab komisjon, et arvestades piiratud mõju Solutia kasumlikkusele, ei takista dumpinguvastased tollimaksud ettevõttel hankimast jätkuvalt PVAd HRVst, seega säilitab ettevõte juurdepääsu kõigile PVA tarnijatele. Vastupidiselt ettevõtja väidetele, et meetmed mõjutaksid ka tema konkurentsipositsiooni võrreldes teiste PVB tootjatega, näitab piiratud mõju Solutia kulustruktuurile ja kasumlikkusele ka seda, et mõju tema konkurentsivõimele oleks piiratud.

(589) Seepärast lükati see väide tagasi.

(590) Solutia väitis ka, et asjaolu, et PVB-kile on PVA peamine järgmise etapi rakendusvaldkond ja et Solutia on selles segmendis üks turuliidreid, on pelgalt oletused, mida faktid ei kinnita.

(591) Vastupidiselt sellele väitele ilmnes uurimise käigus kogutud teabest, et PVB-kile toodang moodustab vähemalt [30 – 40 %] liidu PVA kogutarbimisest ja on seega PVA järgmise etapi eri rakendustes ülekaalukalt suurim. Lisaks märkis komisjon, tuginedes andmetele, mille ettevõtja ise küsimustiku vastuses esitas, et neljast liidu turul tegutsevast PVB-kile tootjast oli Solutial märkimisväärne turuosa ja seetõttu võib teda põhjendatult pidada üheks turuliidriks.

6.3.2. *Polümerisatsioonivahendid ja emulsioonide tootjad*

(592) PVAd kasutatakse ka polümerisatsioonivahendites, sest see hõlbustab terade moodustumist ja sellest tuleneva struktuuri täpset kontrolli emulsioonides ja värvides, et reguleerida lõpptoote viskoossust.

(593) Kaks kasutajat, FAR Polymer ja Celanese, ning teine valimisse kaasatud liidu PVA tootja Wacker, kes tootis PVAd ainult oma tarbeks, võtsid ühendust ja tegid menetluses koostööd. FAR Polymer ja Wacker olid võimalike meetmete vastu, väites, et dumpinguvastaste meetmete kehtestamine ei oleks liidu huvides.

(594) Lisaks väitis Wacker, et liidu PVA tootmine on selle toote nõudluse rahuldamiseks ebapiisav ja seetõttu sõltub ELi PVA turg väga suuresti impordist. Tema arvates on asjaomasest riigist pärit import täitnud turulünga, mida teised riigid ei suuda täita.

(595) Ettevõtja väitis ka, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisega takistatakse Hiina eksportivate tootjate turulepääsu. Seetõttu valitseksid liidu turgu kaks liidu vabaturul müüvat tootjat (kes on seotud USA, Jaapani ja Singapuri eksportivate tootjatega) ja saaksid kehtestada kõrgemaid hindu, mis on liidu kasutajatele kahjulikud.

(596) Mõlemad kasutajad kordasid oma väiteid pärast avalikustamist.

(597) Esimeses küsimuses näitas uurimine, et isegi dumpinguvastaste tollimaksude kehtimise korral on mõju kasutaja kasumlikkusele tühine, sest PVA osakaal selles segmendis tegutsevate kasutajate tootmiskuludes moodustab [3 – 7 %] kogukuludest.

(598) Nagu on selgitatud põhjenduses 563, on tarnestabiilsuse valdkonnas liidu tootmisharul vähemalt 30 000 tonni vaba tootmisvõimsust. ELi turu suurimad tarnijad olid kolmandates riikides (eelkõige Taiwanis, USAs ja Jaapanis) asuvad PVA tootjad, kelle arvele langes juba [37 – 42 %] liidu vabaturu tarbimisest. Lõpuks tuleb märkida, et valimisse kaasatud liidu tootjal oli mitmelt tarnijalt hankimise strateegia ja seetõttu ei hangi ta oma tarbitavat PVAd üksnes HRVs asuvatelt tootjatelt.

(599) Viimases küsimuses tuleb märkida järgmist:

(600) esiteks, nagu on kirjeldatud põhjendustes 497 ja 498, oli HRV järel suurim liidu turule eksportija Taiwan, kelle turuosa oli [13 – 16 %] ja kelle tootjad ei ole liidu tööstusharuga seotud;

(601) teiseks imporditi märkimisväärseid koguseid ka USAst ja Jaapanist (vastavalt [12 – 15 %] ja [8 – 11 %] turuosast), kus on vähemalt kolm tootjat, kes ei ole seotud liidu tootmisharuga. Lisaks sellele oli muudest kolmandatest riikidest pärit impordi turuosa liidu vabaturul endiselt suurim (umbes [37 – 42 %]), olgugi et see vaatlusalusel perioodil vähenes, ja nende hinnad olid keskmiselt 11 % madalamad liidu tootmisharu hindadest;

(602) Kolmandaks, nagu on selgitatud põhjenduses 598, hankis Wacker oma tarbitava PVA juba mitmest allikast..

(603) Ühtlasi on dumpinguvastaste meetmete eesmärk taastada liidu turul aus konkurents ja võrdsed tingimused, kuid mitte takistada importi asjaomasest riigist. Sellel konkreetsel juhul tuvastas uurimine, et dumpinguvastased tollimaksud ei takista PVA kasutajatel jätkata HRVst õiglase hinnaga hankimist, nagu kinnitavad põhjenduses 597 esitatud järeldused, eelkõige asjaolu, et tollimaksudel oleks minimaalne mõju polümerisatsiooni ja emulsioonide segmendi kasutajate kuludele ja kasumlikkusele.

(604) Eelnimetatut arvestades lükati need väited tagasi.

(605) Wacker taotles vabastust kavandatud dumpinguvastastest tollimaksudest liidu tolliseadustiku artikli 254 kohase lõppkasutuskorra alusel. Wacker väitis oma taotluses, et ta vajab täiendavat kvalifitseeritud tarnijat, et vältida olukorda, kus liidu tootmisharu keeldub tarnimisest. Lisaks mõjutab tollimaksude kehtestamine Wackeri arvates PVA turuhindu negatiivselt.

(606) Komisjon hindas ettevõtte taotlust kogu uurimise käigus kogutud teabe ja pärast avalikustamist saadud märkuste põhjal.

(607) Esiteks, nagu on selgitatud eespool, hankis Wacker juba märkimisväärse osa oma ostudest liidu tootmisharult ega esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et liidu tootjad oleksid tarnimisest keeldunud. Lisaks selgus uurimise käigus, et pärast COVID-19 pandeemia algust tarnis kaebuse esitaja liidu eri kasutajatele lühikese etteteatamisajaga lisakoguse PVAd. Teiseks märkis komisjon liidu tootmisharu väidetava konkurentsivastase käitumise ohu kohta, et selle väite kinnituseks ei esitatud mingeid tõendeid. Pealegi on komisjon seisukohal, et võimalikud alternatiivsed tarnealikad kolmandatest riikidest on seda ohtu märkimisväärselt vähendanud. Lõpuks on PVA üks peamisi järgmise etapi rakendusi polümerisatsioon ja emulsioonid ning Wacker on selles segmendis üks turuliidreid. Seega võib sellise erandi tegemine lõppkasutuse kontrolli alusel meetmete mõju tõsiselt kahjustada. Seetõttu lükati see taotlus tagasi.

6.3.3. *Paberi ja papi tootjad*

(608) PVAd kasutatakse paber- ja papptoodete tugevuse, neelduvuse ja välimuse parandamiseks, kaetud paberis ja kleeppaberi kaitsekihis. Paberitööstuse arvele langeb umbes 16 % liidu PVA tarbimisest.

(609) Kolm sellesse sektorisse kuuluvat kasutajat, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler ja Paul & Co., ning kaks kasutajate ühendust, CEPI ja Assocarta, võtsid menetluse käigus ja pärast avalikustamist ühendust ning väljendasid vastuseisu võimalikele meetmetele, väites, et liidu kasutajad selles segmendis on asjaomasest tootest huvitatud.

(610) Pooled väitsid ja kordasid oma väiteid pärast avalikustamist, et sellise olulise sisendtoote nagu PVA dumpinguvastased tollimaksud kahjustaksid liidu paberitööstuse pingutusi kulude kontrollimisel ja seega nende konkurentsivõimet. Nad väitsid, et arvestades eriti Aasia ja Vaikse ookeani piirkonna ettevõtjate konkurentsi paberiturul, oleksid liidu paberitootjad võrreldes ELi väliste tootjatega ebasoodsamas olukorras, kuna viimastel oleks väga tugeva konkurentsiga turul juurdepääs odavamale PVA-le. Neid väiteid korrati pärast teist täiendavat avalikustamist.

(611) Vastupidiselt kasutajate väidetele näitas uurimine, et PVA mõju paberitööstuse tootmiskuludele on tühine [1 – 2 %]. Seetõttu mõjutaks dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine nende kulusid minimaalselt ega mõjuks märkimisväärselt nende kasumlikkusele.

(612) Seetõttu lükati see väide tagasi.

6.3.4. *Liimitootjad*

(613) PVAd kasutatakse liimitööstuses liimide tootmise põhikomponendina. See segment moodustas peaaegu 14 % liidu PVA kogutarbimisest.

(614) Üks liimitootja oli meetme vastu. Ettevõtja väitis, et PVA suhtes kohaldatavad dumpinguvastased meetmed mõjutaksid rängalt tema kasumlikkust, sest ettevõtja ei saaks seda hinnatõusu oma klientidele üle kanda. Pärast avalikustamist kordasid seda väidet Cordial ja Wegochem.

(615) Liimisektoris moodustas PVA [40 – 50 %] ([97]) lõpptoote maksumusest. Selles olukorras ilmnes, et ettevõtja ei suudaks kavandatavate dumpinguvastaste tollimaksude mõjule vastu pidada.

(616) Pärast avalikustamist väitsid Kuraray ja Sekisui, et Cordiali ei saa nende arvates pidada liimainete kasutusalade selle erisegmenti esindavaks osalejaks. Nende arvates koosnevad Cordiali tooted suure PVA-sisaldusega segudest, mis moodustavad vaid väikese osa liimainete kasutussegmendist.

(617) Kaks liidu tootjat väitsid, et PVA moodustab ligikaudu 2 – 5 % pakendiliimide kui liimainete peamise rakendusala tootmiskuludest ja ainult mõnes spetsialiseerunud sektoris võib PVA mõju ulatuda 10 – 20 %-ni. Seetõttu ei saa eeldada, et PVA 80 % kulumõju Cordiali tegevusele oleks liimainete segmendi puhul tüüpiline.

(618) Pärast avalikustamist taotles Cordial ka vabastust kavandatud dumpinguvastastest tollimaksudest liidu tolliseadustiku artiklis 254 sätestatud lõppkasutusprotseduuri alusel. Kõnealune taotlus põhines tema toodete eripäral, tema imporditavate ja koostöös tema ainsa tarnijaga spetsiaalselt välja töötatud PVA tooteklasside piiratud arvul, suutmatusel maksta kavandatavaid tollimakse, arvestades tema kulustruktuuri ja kasumlikkuse taset, ning muude selliste sobivate alternatiivide puudumisel, mis võimaldaksid ettevõttel turule jääda.

(619) Komisjon hindas uuesti liimainete tootjate olukorda ja ettevõtte taotlust, võttes arvesse kõikidelt huvitatud isikutelt, eelkõige Cordialilt, liidu tootmisharult, Cordiali klientidelt ja teistelt liimainete kasutajatelt saadud märkusi.

(620) Tuginedes kogu teabele, mis tehti komisjonile kättesaadavaks pärast seda, kui mitu huvitatud isikut oli teabe avalikustanud, nõustus komisjon liidu tootmisharu väitega, et Cordiali olukorda ei saa ekstrapoleerida kogu liimide sektorile, kus PVA moodustab keskmiselt ainult 2 – 5 % peamiste liimainete (pakendiliimide) tootmiskuludest.

(621) Võttes arvesse, et PVA osakaal liimainete hinnas on tavaliselt väike, näitas uurimine, et tarnijate vahetamine, isegi kui võtta arvesse sertifitseerimisprotsessi vajadust, oli liimainete segmendi kasutajate jaoks teostatav, sest meetmete mõju nende kogukulule ei oleks märkimisväärne.

(622) Teisest küljest, kui vaadelda Cordiali spetsiifilist olukorda, ei saa sama järeldust teha. Uurimine näitas, et suur osa tema toodangust oli seotud pulbri kujul toodetavate ja müüdavate kuivsegu-liimainetega, mis on nišitoode, kui võrrelda tavaliselt PVA või PVAC baasil toodetavate vedelate liimainetega. Tema kliendid on struktureerinud oma tootmisprotsessi, et kasutada Cordiali kohandatud liimaineid ja saavutada pidev transpordikulude kokkuhoid, nagu on selgitatud põhjenduses 626. Üleminek vedelatele liimainetele tähendaks nende tootmisprotsessi täielikku ümberkorraldamist.

(623) Selle uuendusliku toote tõttu erineb Cordiali kulustruktuur liimitööstuse keskmisest. Cordiali puhul jäi PVA arvele vähemalt [40 – 50 %] kuludest. Erinevused on muu hulgas tingitud asjaolust, et kasutatud PVA osakaal kuivsegu-liimide tonni kohta on suurem kui vedelate liimide puhul. Arvestades Cordiali välja töötatud toote eripära, oleks ettevõttel peaaegu võimatu minna üle toodetele, mis ei põhine PVA-l, kuna see nõuaks tema liimi koostise täielikku muutmist.

(624) Mis puutub alternatiivsetesse tarneallikatesse, siis üleminek liidu tootmisharule või muudele allikatele pärast meetmete kehtestamist ei oleks ettevõtja jaoks võimalik. Tegelikult on ettevõtja juba püüdnud luua uusi partnerlusi, kuid oma väiksuse tõttu ei olnud tal võimalik seada sisse pikaajalisi suhteid alternatiivsete tarnijatega (tarnijatel oleks vaja pikaajalist suhet, et kohandada ennast Cordiali tootenõuetega). Ettevõtja esitas tõendid selle kohta, et ta on varem tõesti püüdnud osta PVAd Taiwani tootjalt, kuid ei saanud sõlmida ühtegi tehingut, kuna see tootja müüb üksnes ELis asuva kaupleja kaudu ega ole valmis kohandama oma tooteid Cordiali vajadustele. Kõik need elemendid koos sertifitseerimise vajadusega muudavad teistele tarnijatele ülemineku ettevõtja jaoks ebaotstarbekaks.

([97]) See arv on pärast avalikustamist läbi vaadatud.

(625) Lisaks tegutseb ettevõtja väga konkurentsitihedal turul, kus kasumimarginaalid on väga väikesed. Sellises olukorras näitavad tõendid, et ettevõtja ei suuda tulla toime kavandatud dumpinguvastaste tollimaksude mõjuga ja tõenäoliselt läheks pankrotti.

(626) Pärast avalikustamist võtsid ühendust ka mitu Cordiali toodete allkasutajat paberi- ja papitööstuses ning väljendasid meetmetele vastuseisu. Nad väitsid, et Cordiali liimide osa nende tootmiskuludes oli märkimisväärne (ligikaudu [10 – 25 %]). Seetõttu avaldaks meetmete mis tahes negatiivne mõju nende kuivsegu-liimide tarnijale negatiivset mõju ka neile. Lisaks peaksid nad ümber kujundama oma tootmisseadmed, et need sobiksid täiesti teistsuguse toote kasutamiseks. Lõpuks tähendaks kuivadelt liimainetelt vedelatele liimainetele üleminek ka transpordikulude märkimisväärset suurenemist (1 tonn kuiva liimainet võrdub 5–8 tonni vedela liimainega).

(627) Komisjon uuris ka lõppkasutusprotseduuri raames võimaliku tollimaksudest vabastamise mõju meetmete tulemuslikkusele. Sellega seoses märkis komisjon, et liimainete turusegment moodustas 17 % liidu tarbimisest ning ainus kuivsegu-liimide tootja, kes endast teada andis, esindas ainult 4 % sellest segmendist. Seega järeldas komisjon, et sellise erandi tegemine ei avaldaks negatiivset mõju meetmete tulemuslikkusele.

(628) Eespool öeldut arvesse võttes otsustas komisjon erandkorras kohaldada sellise PVA impordi suhtes, mida kasutatakse kuivsegu-liimide tootmiseks ning mida toodetakse ja müüakse pulbrina papitööstusele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 ([98]) artiklis 254 osutatud lõppkasutusprotseduuri. Kõnealune lõppkasutusprotseduur on rangelt piiratud kuivsegu-liimidega ega hõlma mingil juhul muid liimainete tootjate toodetud tooteid (näiteks vedelaid liime).

(629) Pärast teist täiendavat avalikustamist palus Cordial, et komisjon kohaldaks lõppkasutuse erandit kasutada soovivate ettevõtjate suhtes komisjoni eelneva loa süsteemi, tagamaks et nad tegelevad ka tegelikult kuivsegu-liimide tootmisega.

(630) Sellega seoses selgitas komisjon, et põhjenduses 628 kirjeldatud lõppkasutuse erand ei ole ettevõtjapõhine, vaid seda kohaldatakse mittediskrimineerival viisil kõigi kuivsegu-liimide tootjate suhtes. Lisaks peavad määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 254 osutatud protseduuri üle järelevalvet tegema ja protseduuri kohaldama liikmesriikide tolliasutused. Selle protseduuriga kehtestatakse nõuded ja kontrollid, millega tagatakse, et erandid piirduvad kindlaks määratud lõppkasutusega. Seega ei ole asjakohane ega vajalik, et komisjon võtaks lisameetmeid.

(631) Seetõttu lükati taotlus tagasi.

(632) Pärast teist täiendavat avalikustamist vaidlustas kaebuse esitaja Cordiali suhtes kohaldatava lõppkasutuse erandi õigusliku aluse ja tulemuslikkuse. Tema arvates ei tegelenud ettevõtja üksnes kuivsegu-liimide tootmisega, kuna ta tootis ka vedelaid liime ja kauples HRVst imporditud PVAga, kohaldamata mis tahes töötlemisprotsessi.

(633) Need väited tuli tagasi lükata. Komisjon on hinnanud meetmete mõju kõigile asjaomastele isikutele ja jõudnud järeldusele, et üldiselt ei ole meetmete kohaldamine käesoleval juhul liidu huvidega vastuolus. Nagu on selgitatud põhjendustes 622–625, näitas uurimine siiski, et erinevalt teistest PVA kasutajatest ei suudaks kuivseguliime tootvate kasutajate väga väike hulk meetmetega toime tulla. Seetõttu otsustas komisjon kasutada määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 254 sätestatud protseduuri, mis on täielikult kooskõlas tema kaalutlusõiguse ulatusega. Lisaks piirdub lõppkasutusprotseduur rangelt kuivseguliimide tootmisega ega hõlma muid tooteid, olenemata sellest, kas neid toodavad või nendega kauplevad liimitootjad. Seetõttu ei kohaldata tollimaksuvabastust Cordiali (või muude kuivseguliimide tootjate) mis tahes muuks tootmis- või kaubandustegevuseks ostetava Hiina PVA suhtes. Komisjon tuletab meelde, et lõppkasutuse erand on koormav menetlus kasutajatele, kes soovivad seda kasutada, ning et nad alluvad rangele tollikontrollile, mis tagab nõuetele vastavuse.

([98]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

(634) Kaks importijat, Gamma Chimica ja Carbochem, ning üks kasutaja, Far Polymers, väitsid pärast teist täiendavat avalikustamist, et tingimused, mille alusel komisjon tegi kuivsegu tootjatele lõppkasutuse erandi, kehtivad ka nende suhtes. Seepärast palusid ettevõtjad, et komisjon laiendaks lõppkasutusprotseduuri ka neile. Nad on seisukohal, et sarnaselt Cordialiga müüvad nad kõik PVAd ja pulbrilisi või vedelaid PVA segusid ning nende kliendid on struktureerinud oma tootmisprotsessi, et kasutada nende tarnitud PVA segu.

(635) Komisjon ei nõustunud väitega, et need ettevõtjad olid samas olukorras nagu kuivseguliimide tootjad.

(636) Uurimise käigus kogutud teabest ilmnes, et suurem osa Gamma Chimica ja Carbochemi imporditud PVAst lihtsalt pakendati ümber ja müüdi lõpptarbijatele. Väike kogus segati lisaainetega või lahustati vees vastavalt tarbijate nõudmistele. Ükski neist protsessidest ei seisne siiski asjaomase toote tegelikus töötlemises. Seetõttu peeti ettevõtjaid isegi sellise müügi puhul endiselt importijateks, kes kauplevad teiste ettevõtjate toodetud kaupadega. Lõppkasutusprotseduuri kohaldatakse ainult lõppkasutajate, mitte vahendajate suhtes. Seega ei tuleks lõppkasutuse erand nende kahe importija puhul kõne allagi. Lisaks selgus uurimise käigus, et vastupidiselt ettevõtjate väidetele ei olnud probleeme alternatiivsete tarneallikate tagamisega, sest nagu ettevõtjad uurimise ajal kinnitasid, ei sõltunud nende PVA ostmine tehnilistest piirangutest. Nagu on selgitatud põhjendustes 555 ja 556, jäi PVA osakaal importijate käibest vahemikku 10 – 40 % ja leiti, et nende kasumlikkuse tase on piisav, et vähemalt osaga tollimaksudest toime tulla.

(637) Far Polymers tegutseb emulsioonide ja polümerisatsiooni sektoris. Nagu on märgitud põhjenduses 597, moodustas PVA osakaal selles segmendis tegutsevate kasutajate tootmiskuludes [3 – 7 %] kogukuludest. Far Polymers väitis, et PVA osakaal valmistoote tonni kohta oli [10 – 15 %]. Siiski viitasid protsendid, mida Far Polymers oma väite toetuseks nimetas, kasutatud toote kogusele, mitte selle osakaalule tootmiskuludes. Seetõttu jäävad Far Polymersi puhul kehtima punktis 6.3.2 emulsioonide ja polümerisatsiooni sektori kohta tehtud järeldused.

(638) Komisjon järeldas, et ükski neist ettevõtetest ei olnud samasuguses olukorras nagu kuivseguliimide tootjad. Seepärast lükati need väited tagasi.

6.4. **Pärast avalikustamist esitatud lisamärkused**

(639) Pärast avalikustamist kordasid mitu isikut – Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker ja Wegochem – väidet, et liidu turg sõltub tugevalt impordist ning liidu tootmisharul ei ole piisavalt tootmisvõimsust. Nad väitsid, et nii KEG kui ka Sekisui investeerisid Madalmaades ja Poolas kahte tootmisahela järgmise etapi tehasesse, mis suurendab nende tootmisharusisest tarbimist ja vähendab seega nende suutlikkust vabaturgu varustada. Nad väitsid ka, et kolmandad riigid ei ole elujõuline alternatiivne allikas, kuna neil ei ole piisavalt vaba tootmisvõimsust. Solutia kordas seda väidet pärast teist täiendavat avalikustamist.

(640) Vastupidiselt neile väidetele leidis uurimisel kinnitust, et liidu tootmisharul on liidu vabaturu varustamiseks piisav võimsus, kuna tal on veel 30 000 tonni vaba tootmisvõimsust. Peale selle, nagu on selgitatud põhjenduses 447, ei vähendanud liidu tootmisharu püsivalt oma tootmisvõimsust, sest ta konservis lihtsalt kaks tootmisliini, mille saab lühikese etteteatamisajaga uuesti käivitada.

(641) Madalmaade tehase kohta märkis komisjon, et puudub teave selle kohta, millal see tööle pannakse. Lisaks osutas uurimise käigus kogutud teave sellele, et tehas hangib edaspidi vähemalt osa PVA klassidest väljastpoolt liitu. Mis puudutab Poola tehast, kinnitas pärast avalikustamist saadud teave, et tehases hakatakse kasutama peamiselt kopolümeere, mis ei kuulu asjaomase toote alla, ja neid hakatakse hankima KEGi väljaspool liitu asuvatest tehastest.

(642) Väide kolmandate riikide tarnevõimsuse puudumise kohta tuli tagasi lükata ning uurimise käigus kogutud teave kinnitas, et Taiwani tootjal on endiselt märkimisväärne vaba tootmisvõimsus.

(643) Lisaks võttis ühendust PVB ja polümerisatsioonisektori järgmise etapi kasutaja Saint Gobain ja väljendas vastuseisu kavandatavatele meetmetele. Saint Gobain hangib PVB-kilet auto- ja ehitusklaasi tootmiseks ning ostab kipsi ja mördi tootmiseks PVA-l põhinevat lahustuvat pulbrit (RPD) ja vedelat polümeerdispersiooni (LDP). RDP ja LDP on emulsioonide ja polümerisatsiooni valdkonnas tegutsevate PVA kasutajate tooted.

(644) Saint Gobain väitis, et HRVst pärit PVA suhtes kavandatavate dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine mõjutaks tema tegevust märkimisväärselt. PVA-põhiste toodete kasutajana mõjutaksid tollimaksud negatiivselt tema ostuhindu ja seega ka tootmiskulusid ning ettevõtte arvates on ebatõenäoline, et suurenenud kulud on võimalik üle kanda klientidele.

(645) Komisjon ei nõustunud selle väitega. Nagu on selgitatud põhjendustes 579 ja 597, on tollimaksude mõju PVB ja polümerisatsioonisektori kasutajate kuludele ja kasumlikkusele väike, seega on selle mõju edasisele järgmise etapi sektorile tühine. Seepärast lükati see väide tagasi.

6.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(646) Meetmete kehtestamine on selgesti vabaturul müüva liidu PVA tootmisharu huvides. Ilma meetmeteta jätkavad Hiina tootjad PVA dumpingut liidu turul, takistades liidu tootmisharul oma kasumlikkuse taastamist.

(647) Mõne kasutaja esitatud väidet, et liidu tarnestabiilsus sõltub väga palju impordist, tuleks kaaluda, võttes arvesse, et ilma liidu tootmisharuta kaotaks liit oma PVA tarnemahust ([99]) umbes [50 – 60 %].

(648) PVB ja polümerisatsioonisegmentide kasutajad hankisid Hiinast vaid piiratud osa oma tarbitavast PVAst ja meetmete mõju nende kasumlikkusele on väike. Ka ei mõjuta see paberi- ja liimitööstuse üldist konkurentsivõimet, kuna PVA moodustas väikese osa nende tootmiskuludest. Eespool kirjeldatu põhjal tegi komisjon järelduse, et puuduvad kaalukad argumendid selle kohta, et meetmete kehtestamine asjaomasest riigist pärit PVA impordi suhtes ei ole liidu huvides.

7. **LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED**

(649) Dumpingu, kahju, põhjuslike seoste ja liidu huvide kohta tehtud komisjoni järelduste põhjal tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, et asjaomase toote dumpinguhinnaga import ei põhjustaks liidu tootmisharule edasist kahju.

7.1. **Kahju kõrvaldamist võimaldav tase (kahjumarginaal)**

(650) Meetmete ulatuse kindlaksmääramiseks selgitas komisjon kõigepealt välja, kui suurt tollimaksu on vaja, et kõrvaldada liidu tootmisharu kantud kahju.

(651) Kahju kõrvaldataks, kui liidu tootmisharu saaks katta oma tootmiskulud ja teenida samasuguse toote müügilt liidu turul maksueelset kasumit, mida seda tüüpi tootmisharu saaks sektoris mõistlikult saavutada tavapärastes konkurentsitingimustes, nimelt dumpinguhinnaga impordi puudumisel.

(652) Enne dumpinguhinnaga impordi kasvu (2015) saavutatud liidu tootmisharu tavaline kasumimarginaal lisati investeeringute, teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni tasemele normaalsetes konkurentsitingimustes, väljendatuna osakaaluna käibest. Et see moodustas vähem kui 6 %, seati sihtkasumiks 6 %, mis on vastavalt artikli 7 lõike 2 punktile c kohaldatav minimaalne sihtkasumi marginaal.

(653) Ei esitatud ühtki artikli 7 lõike 2 punkti d kohast väidet seoses praeguste ja tulevaste kuludega, mis tulenevad mitmepoolsetest keskkonnalepingutest ja nende protokollidest või loetletud ILO konventsioonidest, ning seega ei lisatud kindlaks tehtud mittekahjustavatele hindadele täiendavaid kulusid.

([99]) Vabaturg ja tootmisharusisene tarbimine kokku.

(654) Seejärel määras komisjon kindlaks kahju kõrvaldamist võimaldava taseme, võrreldes valimisse kaasatud koostööd tegevate asjaomase riigi eksportivate tootjate kaalutud keskmist impordihinda, mis oli kindlaks tehtud hindade allalöömise arvutuste jaoks, kaalutud keskmise mittekahjustava hinnaga, millega valimisse kaasatud liidu tootjad müüsid samasugust toodet uurimisperioodil liidu vabaturul. Sellest võrdlusest saadud vahe esitati osakaaluna kaalutud keskmisest CIF-impordihinnast. Leitud turuhinnast madalama hinnaga müügi keskmine osakaal oli 57,9 %.

(655) Pärast lõplikku avalikustamist väitis Wacker, et komisjoni toodete kontrollnumbrite alusel kindlaksmääratud liidu tootmisharu mittekahjustavat hinda tuleks kohandada, et jätta välja nende PVA klasside kulud, mida Hiina äriühingud ei müü, ning vaidlustas 6 % sihtkasumi, mida komisjon arvutamisel kasutas. Seoses Wackeri esimese väitega selgitab komisjon, et ta kasutas ainult liidu tootmisharu toodete kontrollnumbritele vastavaid tootmiskulusid, mille kohta ta leidis võrreldava eksporditud toote kontrollnumbri.

(656) Sihtkasumi tase, nagu on öeldud põhjenduses 652, kehtestati alusmääruse artikli 7 lõike 2 punkti c kohaselt. Seepärast lükati need väited tagasi.

(657) Kahju kõrvaldamist võimaldav tase muude koostööd tegevate ettevõtjate ja kõigi teiste ettevõtjate puhul on kindlaks määratud samal viisil kui nende ettevõtjate dumpingumarginaal (vt põhjendused 393 ja 396).

7.2. **Lõplikud meetmed**

(658) Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate polüvinüülalkoholide impordi suhtes tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõike 2 kohase väiksema tollimaksu reegliga. Komisjon võrdles kahju- ja dumpingumarginaale. Tollimaksude suurus tuleks kehtestada dumpingu- või kahjumarginaali tasemel, olenevalt sellest, kumb on madalam.

(659) Eespool öeldu põhjal peaksid lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määrad, väljendatuna osakaaluna CIF-hinnas liidu piiril enne tollimaksu tasumist, olema järgmised.

Ettevõtja	Dumpingumarginaal	Kahjumarginaal	Lõplik dumpinguvastane tollimaks
Shuangxini kontsern	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopeci kontsern	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei kontsern	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Muud koostööd tegevad ettevõtjad	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Kõik muud ettevõtjad	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Käesolevas määruses esitatud ettevõtjate individuaalsed dumpinguvastase tollimaksu määrad kehtestati kõnealuse uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need olukorda, mis tehti kõnealuste ettevõtjate puhul kindlaks uurimise käigus. Nimetatud tollimaksumäärasid kohaldatakse üksnes HRVst pärit ja nimetatud juriidiliste isikute toodetud asjaomase toote impordi suhtes. Imporditud asjaomase toote suhtes, mille on tootnud mis tahes muu käesoleva määruse regulatiivosas konkreetselt nimetamata ettevõtja, kaasa arvatud mõni konkreetselt nimetatud ettevõtjatega seotud üksus, tuleks kohaldada tollimaksumäära, mida kohaldatakse kõigi muude ettevõtjate puhul. Nende suhtes ei tohiks kohaldada ühtki individuaalset dumpinguvastast tollimaksumäära.

(661) Ettevõtja, kes muudab hiljem oma juriidilise isiku nime, võib taotleda kõnealuste individuaalsete dumpinguvastaste tollimaksumäärade kohaldamist. Taotlus tuleb esitada komisjonile ([100]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab kindlaks teha, et muudatus ei mõjuta ettevõtja õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium (Euroopa Komisjon, kaubanduse peadirektoraat, direktoraat H, Rue de la Loi 170, 1040 Brüssel, Belgia).

(662) Et tagada dumpinguvastaste tollimaksude nõuetekohane jõustamine, tuleks kõikide teiste ettevõtjate dumpinguvastast tollimaksu kohaldada mitte ainult käesoleva uurimise käigus koostööst hoidunud eksportivate tootjate suhtes, vaid ka selliste tootjate suhtes, kellel puudus liitu suunatud eksport uurimisperioodil.

(663) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([101]) artikli 109 kohaselt peaks viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel, olema Euroopa Keskpanga oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

7.3. **Järelevalveklausel**

(664) Et minimeerida tollimaksudest kõrvalehoidmise ohtu maksumäärade suurte erinevuste tõttu, on individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määrade rakendamise tagamiseks vaja erimeetmeid. Ettevõtjad, kellele on kehtestatud individuaalne dumpinguvastane tollimaks, peavad esitama liikmesriikide tolliasutustele kehtiva faktuurarve. Arve peab vastama käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 sätestatud nõuetele. Sellise arveta impordi suhtes rakendatakse kõigile teistele ettevõtjatele kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu.

(665) Kuigi sellise arve esitamine on vajalik selleks, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kohaldada impordi suhtes individuaalseid dumpinguvastase tollimaksu määrasid, tuleb tolliasutustel arvesse võtta ka muud peale selle dokumendi. Isegi kui esitatakse arve, mis vastab kõigile käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 esitatud nõuetele, peavad liikmesriikide tolliasutused tegema kooskõlas tollieeskirjadega tavapärased kontrollid ja (nagu ka kõigil muudel juhtudel) nõudma lisadokumente (veodokumendid jne), et kontrollida deklaratsioonis esitatud andmete paikapidavust ning veenduda, et madalama tollimaksumäära kohaldamine on õigustatud.

(666) Kui sellise ettevõtja ekspordi maht, mille suhtes kohaldatakse madalamaid individuaalseid tollimaksumäärasid, suureneb pärast asjaomaste meetmete kehtestamist, võib sellist mahu suurenemist käsitleda kaubandusstruktuuri muutusena, mis tuleneb meetmete kehtestamisest alusmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses. Sellistel asjaoludel ja ettenähtud tingimuste esinemise korral võib algatada meetmetest kõrvalehoidmist käsitleva uurimise. Sellise uurimise käigus võib muu hulgas uurida individuaalse(te) tollimaksumäära(de) kaotamise ja sellest tulenevalt kogu riiki hõlmava tollimaksu kehtestamise vajadust.

8. AVALIKUSTAMINE

(667) Huvitatud isikuid teavitati 3. juulil 2020. aastal olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatseti soovitada lõpliku dumpinguvastase imporditollimaksu kehtestamist HRVst pärit PVA suhtes.

(668) Samuti anti huvitatud isikutele aega esitada pärast kõnealust avalikustamist oma märkused. Avalikustamise kohta esitas märkusi 17 isikut. Esitatud taotluse alusel kuulati ära Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec ja Wegochem.

(669) Pärast avalikustamist saadud märkusi teavitati huvitatud isikuid 24. juulil ja 6. augustil 2020 täiendavatest faktidest ja kaalutlustest, mida 3. juuli 2020. aasta lõplik avalikustamine ei hõlmanud. Liidu tootmisharult, Hiina eksportivatelt tootjatelt ja mitmelt kasutajalt saadi täiendavaid märkusi.

(670) Esitatud taotluse alusel kuulati ära Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec ja Wegochem.

(671) Huvitatud isikute esitatud märkused on nõuetekohaselt läbi vaadatud ning vajaduse korral on järeldusi vastavalt muudetud.

(672) Määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamust ei esitanud ja tema liikmete lihtenamus oli rakendusakti eelnõu vastu. Komisjon esitas rakendusmääruse eelnõu uuesti apellatsioonikomiteele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ([102]) artikli 5 lõikega 5.

([101]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

([102]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(673) Apellatsioonikomitee ei ole vastavalt määruse (EL) nr 182/2011 artikli 6 lõikele 3 arvamust esitanud.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks sellise Hiina Rahvavabariigist (HRV) pärit polüvinüülalkoholi impordile, mis esineb homopolümeervaikude kujul ja sisaldab või ei sisalda hüdrolüüsimata atsetaatrühmi ja mille viskoossus (mõõdetuna 4 % vesilahuses 20 °C juures) on 3–61 mPa·s ja hüdrolüüsiaste 80,0–99,9 mooliprotsenti, mõlemad väärtused mõõdetuna ISO 15023-2 meetodiga, ning mis kuulub praegu CN-koodi ex 3905 30 00 alla (TARICi kood 3905 30 00 91).

2. Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määrad, mida kohaldatakse allpool loetletud ettevõtjate toodetud ja lõikes 1 kirjeldatud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised:

Ettevõtja	Lõplik dumpinguvastane tollimaks (%)	TARICi lisakood
Shuangxini kontsern	72,9 %	C552
Sinopeci kontsern	17,3 %	C553
Wan Wei kontsern	55,7 %	C554
Muud koostööd tegevad I lisas loetletud ettevõtjad	57,9 %	Vt I lisa.
Kõik muud ettevõtjad	72,9 %	C999

3. Lõikes 2 nimetatud ettevõtjate jaoks kindlaksmääratud individuaalset tollimaksumäära kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tolliasutustele esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on arve väljastanud üksuse töötaja nimi ja ametikoht ning tema allkirjastatud ja kuupäevaga varustatud avaldus järgmises vormis: „*Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud Euroopa Liitu ekspordiks müüdava (asjaomase toote) (koguses …) tootis (ettevõtja nimi ja aadress) (TARICi lisakood) Hiina Rahvavabariigis. Kinnitan, et käesoleval arvel esitatud teave on täielik ja õige.*“ Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi muude ettevõtjate suhtes kehtestatud tollimaksumäära.

4. Lõikes 1 kirjeldatud tooted vabastatakse lõplikust dumpinguvastasest tollimaksust, kui neid imporditakse selliste kuivsegu-liimide tootmiseks, mida valmistatakse ja müüakse pulbrina papitööstusele. Selliste toodete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 254 osutatud lõppkasutusprotseduuri, et tõendada nende importimist üksnes eespool nimetatud kasutusotstarbeks.

5. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Kui mõni uus Hiina Rahvavabariigist pärit eksportiv tootja esitab komisjonile piisavaid tõendeid, võib lisa muuta, lisades uue eksportiva tootja selliste koostööd tegevate ettevõtjate loetellu, kes ei kuulu valimisse ning kelle suhtes kehtib seega asjakohane kaalutud keskmine dumpinguvastane tollimaksu määr, nimelt 57,9 %. Uus eksportiv tootja esitab tõendeid selle kohta, et:

a) ta ei eksportinud uurimisperioodil (1. juuli 2018 – 30. juuni 2019) Hiina Rahvavabariigist pärit kaupu, mida on kirjeldatud artikli 1 lõikes 1;

b) ta ei ole seotud ühegi eksportija ega tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ning

c) ta on kas eksportinud Hiina Rahvavabariigist pärit artikli 1 lõikes 1 kirjeldatud kaupu või on võtnud tühistamatu lepingulise kohustuse eksportida liitu pärast uurimisperioodi lõppu märkimisväärne kogus.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. september 2020

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

Koostööd tegevad Hiina eksportivad tootjad, kes ei kuulu valimisse

Nimi	TARICi lisakood
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555